ISSN 2241-6021

ΚΟΝΤΡΑ

Η συμφωνία θα είναι σε κάθε περίπτωση μνημονιακή
ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

Δούλοι των τραπεζιτών
ΣΕΛΙΔΑ 9

Ο δήθεν «ασφαλιστικός κουμπαράς» της συγκυβέρνησης

Μπαγιάτικη, ξινισμένη σούπα
ΣΕΛΙΔΑ 16

ΕΛΠΕ: Ενα ακόμη έγκλημα
ΣΕΛΙΔΑ 8

Εσωτερικής κατανάλωσης η φιλολογία περί δημοψηφίσματος
ΣΕΛΙΔΑ 3

Φαρισαίοι παλιάς και νέας κοπής
ΣΕΛΙΔΑ 7

Θεματοφύλακες της εκπαίδευσης της αγοράς
ΣΕΛΙΔΑ 10

ΕΕ - Μεταναστευτικό

Χρήση βίας και κατανομή προσφύγων
ΣΕΛΙΔΑ 5

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ | αρ. φύλλου 822 - 16 Μάη 2015 | www.eksegersi.gr

Αδίστακτοι ιμπεριαλιστές γκάνγκστερ
Κυβέρνηση υποταγμένη στο κεφάλαιο
Λαός εξουθενωμένος και παραιτημένος
Εργατική τάξη χωρίς πολιτική έκφραση

Scripta...Verba...

Θα κάνουμε όχι μόνο όσα έχουμε υποσχεθεί, αλλά και άλλα που δεν έχουμε υποσχεθεί.

Νίκος Βούτσης

Κερδίζει βραβείο υποκριτικής (ή, αν προτιμάτε, πολιτικής αγυρτείας) ως Πινόκιο.

Δυστυχώς πολλές δημοσκοπήσεις επιχειρούν να εμφανίσουν τον ελληνικό λαό ως ένα λαό παραλυμένο και έμφοβο, έτοιμο να αποδεχθεί σχεδόν τα πάντα, προκειμένου να αποφύγει να δυσαρεστήσει τους πιστωτές και τους νεοκηδεμόνες του. Η συμφωνία με κάθε θυσία και κάθε τίμημα, είναι μια λογική νεοραγιαδισμού, η οποία δεν έχει την παραμικρή σχέση με τις διαθέσεις των πλατιών λαϊκών στρωμάτων.

Παναγιώτης Λαφαζάνης

Υπενθυμίζουμε ότι η πιο πρόσφατη τέτοια δημοσκόπηση παραγγέλθηκε από και δημοσιεύτηκε στην ΕφΣυν. Ας βγει να καταγγείλει το ημιεπίσημο όργανο του ΣΥΡΙΖΑ ο Λαφαζάνης.

Πρέπει να ζητήσουμε από τους δήμους να εφαρμόσουν την οδηγία μας που επιτρέπει τη δωρεάν εργασία των μεταναστών (...) Αντί να τους αφήσουμε να μην κάνουν τίποτα, ας δουλέψουν.

Αντζελίνο Αλφάνο (υπουργός Εσωτερικών Ιταλίας)

Μπροστά του ο Μπερλουσκόνι μοιάζει αριστερός. Σε λίγο θα βγει ο Καρατζαφέρης και θα δηλώσει ότι ο υπουργός της «κεντροαριστερής» κυβέρνησης έκλεψε μια παλιά δική του ιδέα.

Η κρίση δεν θα ξεπεραστεί αν δεν προωθηθεί μια πραγματικά προοδευτική πολιτική. Η ΔΗΜΑΡ μπορεί να συμβάλει αποφασιστικά προς αυτή την κατεύθυνση και να αποτελέσει στοιχείο νέων πολιτικών λύσεων βάσει των ιδρυτικών της αρχών και των ανανεωτικών της ιδεών.

Θ. Θεοχαρόπουλος (υποψήφιος πρόεδρος της ΔΗΜΑΡ)

Τα ορφανά του κυρ-Φώτη τραγουδούν ακόμα.

Δεν συμφωνώ με την εκτίμησή σας περί εγκατάλειψης του μεγαλύτερου μέρους του προγράμματός μας, πολύ δε περισσότερο από τη στιγμή που δεν γνωρίζουμε για την ώρα το ακριβές περιεχόμενό της. Οσον αφορά τις κόκκινες γραμμές η αναφορά σε αυτές είναι για να παραμείνουν και όχι για να εγκαταλειφθούν.

Πάνος Σκουρλέτης

Πίσω έχει η αχλάδα την ουρά. Σύντομα θα ξέρουν όλοι και οι Σκουρλέτηδες θα ψάχνουν τρύπα να κρυφτούν.

Αν στη δικτατορία του Λένιν μπορούσε κανείς να εκτελεσθεί για αυτά που έλεγε, σε αυτήν του Στάλιν μπορούσε κανείς να εκτελεσθεί για αυτά που δεν έλεγε.

Σλάβοϊ Ζίζεκ

Γνωστό κοπρόσκυλο...

ΡΙΠΕΣ

◆ Λένε πως από μικρό κι από τρελό μαθαίνεις την αλήθεια ◆ Ο Τσακαλώτος δεν ανήκει σε καμιά από τις δύο κατηγορίες ◆ Ανήκει όμως στην παιδική χαρά του Μαξίμου ◆ Του είπαν να αποδομήσει τον Μπαρουφάκη κι αυτός δηλώνει αφοπλιστικά πως ο ΣΥΡΙΖΑ ούτε σχέδιο ούτε εμπειρία διαπραγμάτευσης διέθετε ◆ Και τότε γιατί φαγωθήκατε να πάρετε γρήγορα την κυβέρνηση, ρε Ευκλειδάκο; ◆ Γιατί παραμυθιάζατε τον κόσμο ότι είστε πανέτοιμοι; ◆ Γιατί ο αρχηγός της παιδικής χαράς δήλωνε πως η Μέρκελ θα συμφωνήσει με την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ και θα 'ναι ντάλα μεσημέρι; ◆ Γιατί ο ίδιος δήλωνε πως ο ΣΥΡΙΖΑ θα παίζει τη λύρα και οι «αγορές» θα χορεύουν πεντοζάλη; ◆ Οι Ευκλείδειες ντεμέκ αυτοκριτικές δεν μπορούν να κρύψουν τη μεγάλη απάτη ◆ Μια χαρά ήξεραν τι πρόκειται να γίνει, αλλά για να πάρουν την κυβερνητική εξουσία έπρεπε να πουν τα πιο χοντρά ψέματα με τον πιο αδίστακτο τρόπο ◆ Ο αστικός Τύπος, πάντως, επεφύλασσε τα καλύτερα για την ειλικρίνεια του Τσακαλώτου ◆ Είναι από τις περιπτώσεις που θα ήθελε να βγει και να πανηγυρίσει για τη δικαίωσή του, αλλά δεν μπορεί να το κάνει ◆ «Αλέξη, δεν κατάλαβες, με το που θ' αναλάβεις αυτοί θα σε γαμήσουν» είχε πει ο Μπένι στον Τσίπρα, πριν τις εκλογές ◆ Τι δικαίωση ν' αναζητήσει, όμως; ◆ Να παραδεχτεί ότι αυτόν τον είχαν ήδη πηδήξει και το συνήθισε; ◆ Ο Πανούσης χαρακτήρισε τον Διαμαντόπουλο «τρελό του χωριού» ◆ Ρε συ, Βαγγέλη, τόσο κότα είσαι που θα τ' αφήσεις να περάσει έτσι; ◆ Μπέος κατά Πασόκων, Ντορικοί κατά Σαμαρικών, αποχώρηση Συριζαίων, χολιγουντιανό σόου Αβραμόπουλου, μια ωραία ατμόσφαιρα ήταν το συνέδριο της ΚΕΔΕ ◆ Ασε που οι μισοί αντιπρόσωποι προτίμησαν τις παραλίες και τα ουζερί της Χαλκιδικής ◆ Στο Porto Carras έγινε το συνέδριο! ◆ Τρέμετε Τσιπράκια, ο γίγαντας Μιχελογιαννάκης ιδρύει την Υποστηρικτική Λαϊκή Αντιμνημονιακή Τάση του ΣΥΡΙΖΑ ◆ Το μόνο βέβαιο είναι ότι δε θα πλήξουμε ◆ Η Ελληνικός Χρυσός παραβιάζει τη σύμβαση με το Δημόσιο και «αν θέλαμε, αύριο το πρωί την κλείναμε» ◆ Το δήλωσε ο υπουργός Περιβάλλοντος Γ. Τσιρώνης σε πρωινάδικο ◆ Παραδέχτηκε, δηλαδή, ότι αυτή τη στιγμή η κυβέρνηση παρανομεί! ◆ Και ο Σόιμπλε θεωρεί καλή ιδέα ένα δημοψήφισμα ◆ Το φυσάνε και δεν κρυώνει οι συριζαίοι μετά το άδειασμα που τους έκανε ◆ Εφημερίδα των Συντακτών, διάδοχος της παλιάς Ελευθεροτυπίας ◆ Με βασικό μότο: Στηρίζουμε τη συγκυβέρνηση, ελέγχουμε το λαό ◆ Ο Σαμαράς πήγε στις Σέρρες, αλλά δεν επισκέφτηκε την Αμφίπολη ◆ Ο δολοφόνος δε γυρίζει πάντοτε στον τόπο του εγκλήματος ◆ Ο Πανούσης δηλώνει ότι δεν είναι μονιμάς ούτε μπήκε με ΑΣΕΠ στην κυβέρνηση ◆ Κάτι υπονοούμενα που είχε αφήσει παλιά (για άλλους, όχι για τον εαυτό του), ότι πρώτα παίρνουν την έγκριση της (γνωστής) πρεσβείας, ισχύουν ακόμη; ◆ Ενας κάποιος Ινφαντίνο, δεξί χέρι του Πλατινί, υπαγόρευε στον υφυπουργό Κοντονή, μέσω e-mails, τις αλλαγές που έπρεπε να κάνει στο νομοσχέδιό του ◆ Κι ο υφυπουργός με το παχύ μουστάκι και το ακόμη πιο παχύ τουπέ έκανε τη μια κωλοτούμπα μετά την άλλη ◆ Η πλάκα είναι πως κάποιοι θέλουν να πιστέψουμε ότι αυτοί που βαράνε προσοχή στον κάθε Ινφαντίνο θα συγκρουστούν με την Μέρκελ και τους άλλους ιμπεριαλιστές ηγέτες ◆ Από τα μπατζάκια τους τρέχει η... ρήξη ◆

επί του πιεστηρίου

Κο φωτογραφικός φακός συνέλαβε τον Τσίπρα να ζωγραφίζει μια κάλπη στο χαρτί που είχε μπροστά του στη Βουλή και ο κυρ-Αλέκος, ο μέντορας του πρωθυπουργού, σημείωσε με νόημα πως μάλλον κάλπη δημοψηφίσματος και όχι κάλπη εκλογών ήταν. Αλλά το δημοψήφισμα, εφόσον αποφασιζόταν, θα ήταν σε συνεννόηση με τους εταίρους, έσπευσε να συμπληρώσει!

Κλλα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ διαβεβαιώνουν ότι το δημοψήφισμα έχει πλέον αποκλειστεί, διότι –όπως δείχνουν τα γκάλοπ- το 80% των πολιτών θέλει να γίνει συμφωνία, ενώ το 55% θέλει συμφωνία ακόμη κι αν αυτή συνοδεύεται από σημαντικές υποχωρήσεις της κυβέρνησης. Οπότε, αφού έχουμε γκάλοπ, τι να τις κάνουμε τις κάλπες;

Κο έγραψε, άλλωστε, και το ημιεπίσημο όργανο της κυβέρνησης, η ΕφΣυν, στο κύριο άρθρο του τελευταίου σαββατιάτικου φύλλου της: «Η δημοσκόπηση της marc, που δημοσιεύει σήμερα η εφημερίδα μας, ουσιαστικά καταγράφει την **προϊούσα πορεία του εκλογικού σώματος προς τον πολιτικό ρεαλισμό**, ο οποίος επιβάλλεται από την παράλληλη εξέλιξη της διαπραγμάτευσης με τους ευρωπαίους εταίρους-πιστωτές». Μέχρι τώρα διαβάζαμε για «στροφή της κυβέρνησης προς το ρεαλισμό» (δηλαδή προς την υποταγή στις μνημονιακές κατευθύνσεις). Τώρα μαθαίνουμε ότι υπάρχει στροφή του λαού προς αυτό, οπότε η κυβέρνηση δεν έχει παρά... ν' ακούσει το λαό και να υπογράψει τη νέα μνημονιακή συμφωνία!

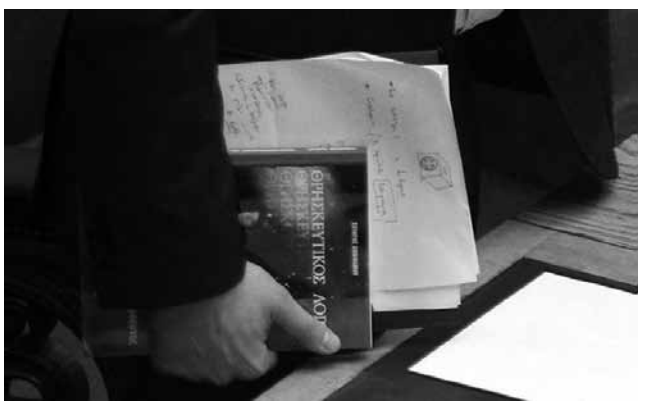

Κτα πολιτικά κόμπλεξ δεν κρύβονται. Μπορεί η δημόσια παρουσία της να είναι ένας συνεχής διαγωνισμός ηχηρών διακηρύξεων, όμως όταν πρόκειται για τη μετάβασή της στη Μόσχα η Κωνσταντοπούλου αναφέρει ότι θα παρευρεθεί στις «εκδηλώσεις που θα πραγματοποιηθούν με αφορμή τη συμπλήρωση 70 χρόνων από το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου». Η «μεγάλη αντιφασιστική νίκη των λαών» είναι... παλαιοκομμουνιστική ορολογία. Ασε που παραπέμπει στον... τρισκατάρατο Στάλιν, που η Ζωίτσα έμαθε από μικρή να μισεί (και όταν μεγάλωσε και χάραξε την πολιτική της καριέρα κατάλαβε ότι το μίσος είναι απαραίτητο για ν' ανέβεις στην αστική κοινωνία).

Κστην προσπάθειά του να εμφανιστεί ως επικεφαλής της διαπραγμάτευσης (έτσι ακριβώς το είπε στο BBC) κι αφού βρέθηκε στις Βρυξέλλες, ο Μπαρουφάκης είπε να συγκαλέσει και μια σύσκεψη της διαπραγματευτικής ομάδας του περιβόητου Brussels Group, στην οποία δεν συμμετέχει πλέον κανένας συνεργάτης του. Φανταζόμαστε το σαρδόνιο χαμόγελο στα χείλη του Χουλιαράκη (ο οποίος αναφέρεται στον Δραγασάκη και όχι στον Μπαρουφάκη). Ισως κάτω από το τραπέζι να έκανε και την αγαπημένη στον Μπαρουφάκη χειρονομία με το χέρι σφιγμένο σε γροθιά με προτεταμένο το μεσαίο δάχτυλο. Γύρω από το τραπέζι κάθονταν μόνο συνεργάτες του Δραγασάκη, του Σταθάκη, του Τσακαλώτου και του Τσίπρα.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Το αίτημα για τη διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους είναι ένα αίτημα καίριο και συνδέεται αξεδιάλυτα με την προσπάθεια για να σταθεί η χώρα μας όρθια. Αυτό το αίτημα καθόλου δεν το έχει εγκαταλείψει ο ΣΥΡΙΖΑ, ενώ μπορεί και πρέπει να το ξαναφέρει, με πολλούς τρόπους, στο προσκήνιο.

Παναγιώτης Λαφαζάνης

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

16/5/1981: Βόμβες σε σούπερ μάρκετ Βερόπουλου και Βασιλόπουλου (ΕΛΑ) 16/5/1986: Βόμβα στο ΑΤ Νέας Ιωνίας (Επαναστατικοί Πυρήνες) 16/5/1991: Ρουκέτα κατά τσιμεντοβιομηχανίας «Χάλυψ» (17Ν) 16/5/1999: Ρουκέτα κατά κατοικίας Γερμανού πρέσβη (17Ν) 17/5: Ημέρα κατά ομοφοφοβίας, τηλεπικοινωνιών 18/5: Ημέρα ενημέρωσης για εμβόλιο κατά AIDS, ημέρα μουσείων, Αϊτή: Ημέρα σημαίας 18/5/1969: Βόμβα στο ΡΧ Συγγρού (ΚΕΑ) 18/5/1994: Ρουκέτα κατά γραφείων IBM (17Ν) 19/5: Ημέρα γενοκτονίας Ποντίων 19/5/1969: Βόμβες (ΔΑ) σε American Express και σε υποκατάστημα Εθνικής Τράπεζας, δύο τραυματίες 19/5/1981: Βόμβα σε λεωφορείο Grundig και σε κατάστημα AEG (ΕΛΑ) 20/5: Ευρωπαϊκή ημέρα θάλασσας, ημέρα μετρολογίας, κατά άσθματος και αλλεργίας, Κούβα, Αραβία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1902, 1927) **20/5/1941: Παράδοση Νίκου Ζαχαριάδη από ασφάλεια στη Γκεστάπο και μεταφορά στη Βιέννη** 20/5/2004: Εκρηκτικός μηχανισμός (ΛΕΔ) σε αντιπροσωπεία Rover 21/5: Ημέρα πολιτισμού **21/5/1871: 17.000 νεκροί από επίθεση γαλλικών στρατευμάτων στην Κομμούνα του Παρισιού** 21/5/1975: Αρχή δίκης RAF 21/5/1988: Βόμβες στο Ι΄ ΑΤ, στη ντίσκο «Βικτόρια» και σε καφετέρια (ΕΛΑ) 22/5: Ημέρα βιοποικιλότητας, Σρι Λάνκα: Ημέρα δημοκρατίας (1972) **22/5/1963: Δολοφονική επίθεση κατά Γρηγόρη Λαμπράκη (Θεσσαλονίκη)** 22/5/1969: Βόμβα (ΔΑ) στο χολ 8ου ορόφου του «Χίλτον» 22/5/1998: Βόμβα σε υποκατάστημα Alphabank (17Ν) 23/5: Ημέρα χελώνας, Τζαμάικα: Ημέρα εργασίας 24/5: Ημέρα γυναικών για αφοπλισμό, πάρκων, Βουλγαρία: Ημέρα παιδείας-πολιτισμού 24/5/1972: Δύο παγιδευμένα αυτοκίνητα ανατινάζονται στο αρχηγείο στρατού ΗΠΑ (Χαϊδελβέργη), τρεις νεκροί, πέντε τραυματίες (RAF) 25/5: Ημέρα αλληλεγγύης λαών, Αφρικής, για εξαφανισμένα παιδιά, πετσέτας (οτοστόπ), Αργεντινή: Ημέρα επανάστασης (1810) **25/5/1976: Συγκρούσεις αστυνομίας-διαδηλωτών, αύρα ανεβαίνει στο πεζοδρόμιο (Αιόλου) και σκοτώνει τη μικροπωλήτρια Αναστασία Τσιβίκα** 25/5/1989: Βόμβες –ταυτόχρονα– σε υπουργείο Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Αθήνα) και ΙΚΑ Θεσσαλονίκης (ΕΛΑ).

Εσωτερικής κατανάλωσης η φιλολογία περί δημοψηφίσματος

Εντάξει, τον Αλ. Μητρόπουλο δεν μπορείς να τον πάρεις στα σοβαρά, ό,τι κι αν δηλώνει. Χολωμένος για τον παραγκωνισμό του είναι και επιδιώκει να βρίσκεται καθημερινά στην επικαιρότητα, παριστάνοντας τον ούλτρα αντιμνημονιακό. Η δήλωσή του περί δημοψηφίσματος-μονόδρομου δεν έχει μεγαλύτερη αξία από όλες τις άλλες δηλώσεις του. Ούτε στον Παπαδημούλη, που δηλώνει ότι «δεν θα χρειαστεί δημοψήφισμα» και πως «ο τελευταίος Ελληνας που θα ήθελε δημοψήφισμα είναι ο πρωθυπουργός της χώρας», πρέπει να δίνουμε βάση. Δεν έχει επαφή με το «σύστημα Μαξίμου» και είναι κι αυτός χολωμένος που ο Τσίπρας δεν τον έκανε Επίτροπο, βάζοντας πρόεδρο τον Αβραμόπουλο, ούτε υπουργό, όπως τον Κατρούγκαλο, με αποτέλεσμα οι Βρυξέλλες να ισοδυναμούν γι' αυτόν με εξορία από την κεντρική πολιτική σκηνή της Ελλάδας, εξορία από την οποία προσπαθεί να ξεφύγει με καθημερινές εμφανίσεις στα ΜΜΕ.

Οταν όμως εμφανίζεται ο Ν. Φίλης, που αποτελεί μια από τις έγκυρες ντουντούκες του μεγάρου Μαξίμου και χαρακτηρίζει το δημοψήφισμα «υπερόπλο», πρέπει να δώσουμε προσοχή. Κι ακόμη μεγαλύτερη προσοχή πρέπει να δώσουμε στον κυρ-Αλέκο τον Φλαμπουράρη, ο οποίος ρουφώντας ηδονικά τον φρέντο καπουτσίνο του καθησυχάζει τους συνταξιούχους και λέει μ' αυτό το απλό, καθημερινό ύφος του, ότι όλα θα πάνε καλά, αλλά μπορεί να γίνει και δημοψήφισμα. Στην ίδια γραμμή και ο νεόκοπος γραμματέας Τ. Κορωνάκης, δηλώνει πως αν η συμφωνία κινηθεί εκτός της εντολής που έχει λάβει η κυβέρνηση, «προφανώς θα ερωτηθεί ο ελληνικός λαός». Σε ρόλο εξισορροπιστή ο Γαβρίλος, από τη μια δηλώνει πως η κυβέρνηση νιώθει από τα αποτελέσματα των γκάλοπ πως έχει την εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού, και προσθέτει από την άλλη, απαντώντας στις καταγγελίες του Ποταμιού ότι το δημοψήφισμα είναι το όπλο των δειλών (!), πως «το δημοψήφισμα είναι μια διαδικασία στην οποία εκφράζεται ο ελληνικός λαός με τρόπο δημοκρατικό».

Υποτίθεται πως στο υπουργικό συμβούλιο της περασμένης Τρίτης θα συζητιόταν τα περί δημοψηφίσματος. Από το Μαξίμου έγινε η σχετική διαρροή. Ομως, παρά τη μαραθώνια διάρκειά του, δημοψήφισμα δεν συζητήθηκε. Ούτε την επομένη, σε μια επίσης μαραθώνια συνεδρίαση του υπουργικού συμβούλιου. Προς τα έξω, πάντα με τη μέθοδο των διαρροών, βγήκε πως ο Τσίπρας έκλεισε το θέμα του δημοψηφίσματος και ζήτησε να προχωρήσει γρήγορα η διαπραγματευτική ομάδα για να κλείσει τη συμφωνία.

Εχουμε και τον Σόιμπλε να σπάει πλάκα, δηλώνοντας με προφανή ειρωνεία πως «αν η Ελλάδα πιστεύει ότι πρέπει να κάνει ένα δημοψήφισμα, τότε ας προχωρήσει, ίσως και να είναι για καλό». Ο ίδιος, δυο μέρες πριν απ' αυτή τη δήλωση, είχε πει σε συνέντευξή του πως το 2012 είχε συμβουλεύσει τον Γιωργάκη Παπανδρέου να κάνει δημοψήφισμα, για να βγει στα κεραμίδια ο Πεταλωτής και να διαψεύσει τη δήλωση Σόιμπλε, ψιθυρίζοντας ταυτόχρονα στ' αυτιά δημοσιογράφων πως ο Παπανδρέου είχε μιλήσει με Μέρκελ και Σαρκοζί (όχι και με τον Σόιμπλε) για το δημοψήφισμα, οι οποίοι δεν του εξέφρασαν καμιά αντίρρηση. Γι' αυτό και του έπεσαν τόσο βαριά τα μπινελίκια των Καννών, φαίνεται. Οι ίδιοι που συμφώνησαν με την πρόθεσή του να κάνει δημοψήφισμα, για ν' αναγκάσει τον Σαμαρά να προσχωρήσει στη μνημονιακή πολιτική, χρησιμοποίησαν το δημοψήφισμα ως όπλο για να τον πετάξουν από την κυβέρνηση! Αυτό δεν το είχε υπολογίσει ο Γιωργάκης. Για να προσχωρήσει (εκών άκων) ο Σαμαράς στο μνημονιακό μέτωπο πριν γίνουν εκλογές, έπρεπε ο Γιωργάκης να θυσιαστεί ως Ιφιγένεια.

Για να γυρίσουμε στα σημερινά, η επίσημη θέση της κυβέρνησης είναι πως έχει τη λαϊκή στήριξη και πως κινείται εντός της λαϊκής εντολής, γεγονός που επιβεβαιώνεται από τα ευρήματα του συνόλου των δημοσκοπήσεων. Επικαλείται, δε, με νόημα εκείνο το σημείο των δημοσκοπήσεων που εμφανίζει τη συντριπτική πλειοψηφία των πολιτών να θέλει συμφωνία με τους δανειστές, ακόμη και αν η κυβέρνηση χρειαστεί να κάνει σημαντικές υποχωρήσεις. Ταυτόχρονα, όμως, το μέγαρο Μαξίμου κρατάει ζεστή τη φιλολογία του δημοψηφίσματος, γιατί θεωρεί πως η απειλή δημοψηφίσματος αποτελεί όπλο για τον έλεγχο της εσωτερικής πολιτικής κατάστασης. Οπλο για την πειθάρχηση της αντιπολίτευσης, αλλά και για την πειθάρχηση των «αριστερών» στο εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ.

Σύμφωνα με τον Φίλη, το δημοψήφισμα είναι «υπερόπλο» γιατί «είμαστε σε μια λεπτή φάση της διαπραγμάτευσης. Οι δανειστές για λόγους ουσίας ή επικοινωνιακούς έχουν σκληρύνει. Εχουν βάλει στο τραπέζι θέματα τα οποία είχαν κλείσει κατά τη διάρκεια των προηγούμενων ημερών της διαπραγμάτευσης». Και θα τους τρομάξει το δημοψήφισμα! Πρέπει να είσαι πολιτικά ηλίθιος για να χάψεις τέτοια παπάρα. Φρόντισε, άλλωστε, ο Σόιμπλε να δώσει πληρωμένη απάντηση στους Φίληδες, με τη δήλωσή του ότι ίσως το δημοψήφισμα κάνει καλό.

Το μήνυμα του Σόιμπλε ήταν πως οι ιμπεριαλιστές δανειστές δεν τρώνε τέτοια μπλόφα. Αυτοί εξακολουθούν να σφίγγουν τη θηλιά γύρω από το λαιμό της συγκυβέρνησης, βλέποντας πως όσο σφίγγουν τόσο αυτή μετακινείται προς τις θέσεις τους. Αν είναι να κάνουν κάποιες υποχωρήσεις, κρατώντας ζητήματα για να απαιτήσουν την εφαρμογή τους αργότερα, αυτό θα το κάνουν την τελευταία στιγμή. Και θα το «πουλήσουν» πάρα πολύ ακριβά.

Σε τι δημοψήφισμα να πάει η κυβέρνηση, όταν οι ιμπεριαλιστές κρατούν στα χέρια τους την κάνουλα της ρευστότητας; Για να οργανωθεί ένα δημοψήφισμα θέλει τουλάχιστον ένα μήνα και στα κρατικά ταμεία δεν υπάρχει σάλιο. Αν πρόκειται για δημοψήφισμα ουσιαστικού και κρίσιμου χαρακτήρα, τότε δεν υπάρχει περίπτωση να γίνει, γιατί οι ιμπεριαλιστές δε θ' ανοίξουν την κάνουλα μέχρι να ολοκληρωθεί το δημοψήφισμα, οπότε πριν το δημοψήφισμα θα υπάρξει στάση πληρωμών. Σε μια τέτοια περίπτωση, ο ΣΥΡΙΖΑ θα έχει βρεθεί σε εξαιρετικά δύσκολη θέση, καθώς θα δέχεται πυρά ότι προωθεί τη ρήξη με την ΕΕ, που θα οδηγήσει τη χώρα εκτός ευρώ. Σε μια τέτοια περίπτωση, η κατάσταση μόνο από εκλογές θα μπορούσε να ξεκαθαριστεί, αλλά με το κλίμα που θα έχει δημιουργηθεί (ο ίδιος ο ΣΥΡΙΖΑ πρωταγωνιστεί στο ξόρκισμα της χρεοκοπίας), δεν είναι καθόλου βέβαιο ότι οι εκλογές θα συνέφεραν τον ΣΥΡΙΖΑ.

Αν πρόκειται για δημοψήφισμα σκοπιμότητας, με σκοπό να σύρει και την «ευρωπαϊκή» αντιπολίτευση και τον ελληνικό λαό πίσω από τη συγκυβέρνηση, τότε θα μπορούσε και να γίνει, ώστε ν' αποτελέσει ένα θρίαμβο των «ευρωπαϊκών ιδεών». Το κόβουμε χλομό, όμως, να οργανωθεί δημοψήφισμα μόνο γι' αυτό το λόγο.

Αυτή η τελευταία προοπτική, όμως, είναι που δημιουργεί ανσυχία στους Σαμαροβενιζέλους (στον Θεοδωράκη λιγότερο, γιατί αυτός δεν έχει πρόβλημα να πει από τώρα «ναι»). Τι θα ψήφιζαν σε ένα τέτοιο δημοψήφισμα; Θα καλούσαν το λαό να ψηφίσει όχι σε μια συμφωνία που θα έχει κλείσει ο ΣΥΡΙΖΑ με τους δανειστές και θα την υποστηρίζουν ανοιχτά η Μέρκελ, ο Ολάντ, ο Γιούνκερ και οι άλλοι ιμπεριαλιστές ηγέτες της ΕΕ; Σε μια τέτοια περίπτωση θα απομονώνονταν απ' όλα τα στηρίγματά τους στην εγχώρια αστική τάξη, αλλά και διεθνώς. Γι' αυτό και φωνάζουν «όχι δημοψήφισμα», αφήνοντας να εννοηθεί ότι ο ΣΥΡΙΖΑ ετοιμάζεται να κάνει δημοψήφισμα για ρήξη με την Ευρωζώνη, ενώ ξέρουν πολύ καλά πως το μόνο δημοψήφισμα που θα μπορούσε να γίνει είναι δημοψήφισμα για τη λαϊκή επικύρωση μιας συμφωνίας που θα έχει ήδη υπογραφεί.

Υπάρχει, βέβαια, και η περίπτωση ο ΣΥΡΙΖΑ να αντιμετωπίσει ισχυρά εσωκομματικά προβλήματα από διαφωνούντες με τη συμφωνία. Σε μια τέτοια περίπτωση τι να το κάνει το δημοψήφισμα, όταν θα έχει χάσει τη δεδηλωμένη και θα πρέπει να στηριχτεί στις ψήφους της αντιπολίτευσης για να περάσει τη συμφωνία; Σε τέτοιες συνθήκες, το δημοψήφισμα κάθε άλλο παρά λύση θ' αποτελούσε, γιατί το μείζον θα ήταν το τι κυβέρνηση θα υπάρχει. Ο ΣΥΡΙΖΑ θα έπρεπε να πάει σε λύσεις διεύρυνσης της συγκυβέρνησης ή να πάει σε εκλογές για να ξεκαθαρίσει την κατάσταση.

Ολ' αυτά, βέβαια, αποτελούν σενάρια. Τα παραθέσαμε εν συντομία για να φανεί πως το δημοψήφισμα είναι απλώς μια κουβέντα, όμως οι παράγοντες που το προσδιορίζουν είναι πολλοί και σύνθετοι και καθιστούν την προοπτική δημοψηφίσματος μια μπλόφα για εσωτερική κατανάλωση. Πρέπει ο ελληνικός λαός να πειστεί ότι αυτή η κυβέρνηση πασχίζει με νύχια και με δόντια, με ορθόδοξους και ανορθόδοξους τρόπους για να πετύχει μια συμφωνία συμφέρουσα για τον ελληνικό λαό και τη χώρα. Οσο η ώρα της τελικής υπογραφής πλησιάζει τόσο αυτού του τύπου οι παλικαρισμοί θα πυκνώνουν, όπως θα πυκνώνουν οι αντικρουόμενες δηλώσεις μεταξύ υπουργών και στελεχών, τα ήξεις αφήξεις και τα παρόμοια. Πλέον, δεν είναι καθόλου βέβαιο ότι αυτή η τακτική κάνει καλό στον ΣΥΡΙΖΑ, όμως δεν έχει και άλλη λύση στον τομέα της προπαγάνδας. Η δικαιολόγηση της κωλοτούμπας δεν είναι εύκολη.

Κυβέρνηση παιδικής χαράς

Σε μια στοιχειωδώς σοβαρή αστική κυβέρνηση ο Μπαρουφάκης θα είχε ξωπεταχτεί με κλοτσιές, μετά τις αποκαλύψεις της Wall Street Journal για το περιεχόμενο των συζητήσεων που είχε με τους Σαπέν, Μακρόν, Παντοάν και Δε Γκίντος, στη διάρκεια της βόλτας που έκανε την προηγούμενη εβδομάδα σε ευρωπαϊκές πρωτεύουσες. Ηταν η εβδομάδα που έπαιρναν φωτιά οι διαπραγματεύσεις με την τρόικα, μετά την αντικατάσταση της ελληνικής διαπραγματευτικής ομάδας και την εντολή προς τον νέο επικεφαλής της Γ. Χουλιαράκη να προχωρήσει γρήγορα σε συμφωνίες με την τρόικα θέμα προς θέμα. Ηταν η εβδομάδα που ο Δραγασάκης με τον Τσακαλώτο επισκέπτονταν τον Ντράγκι στη Φρανκφούρτη και ο Τσίπρας επικοινωνούσε με Μέρκελ, Ολάντ, Γιούνκερ για να καταλήξει στην κοινή ανακοίνωση με τον τελευταίο.

Οπως σημειώσαμε στο προηγούμενο φύλλο, ο Μπαρουφάκης έκανε ταξίδι αναψυχής και ανεπίσημες συναντήσεις με ομολόγους του, σε μια προσπάθεια να δείξει ότι συμμετέχει κι αυτός στη διαπραγμάτευση. Μετά απ' αυτές τις συναντήσεις δεν γίνονται δηλώσεις, όπως προβλέπει το πρωτόκολλο (π.χ. ο Ντεϊσελμπλούμ που συναντήθηκε τις ίδιες μέρες με Σαπέν και Παντοάν, έκανε δηλώσεις μαζί τους και δέχονταν ερωτήσεις μετά τις συναντήσεις τους). Στην Ελλάδα κυκλοφορούσαν μόνο κάποια σύντομα «ενημερωτικά» από το Γραφείο Τύπου του υπουργείου Οικονομικών, που δεν έλεγαν κάτι σημαντικό για το περιεχόμενο των συνομιλιών του Μπαρουφάκη. Περισσότερο να θυμίσουν ότι είναι «ενεργός».

Και ξαφνικά, η WSJ αποκάλυψε ότι ο Μπαρουφάκης έδινε στους υπουργούς με τους οποίους συναντιόταν ένα 36σέλιδο έγγραφο που περιέχει διαφορετικές θέσεις από εκείνες που διαπραγματεύεται η ελληνική πλευρά στο Brussels Group. Για παράδειγμα, το έγγραφο αυτό προβλέπει ανάπτυξη μόλις 0,1% για το 2015, ενώ ακόμη και η αναθεωρημένη πρόβλεψη της Κομισιόν (εαρινή έκθεση) μιλά για ανάπτυξη 0,5%. Η αμερικάνικη εφημερίδα επικαλούνταν τέσσερις ευρωπαίους αξιωματούχους, οι οποίοι της επιβεβαίωσαν ότι ο Μπαρουφάκης έδωσε σε υπουργούς Οικονομικών αλλά και σε ανώτατους αξιωματούχους στις Βρυξέλλες (εννοεί τον Μοσκοβισί, προφανώς) έκθεση με τίτλο «Greece's recovery: A blueprint» (Η ανάκαμψη της Ελλάδας: ένα προσχέδιο). Σύμφωνα με την WSJ, που αναφέρει ότι έχει δει το έγγραφο, σ' αυτό περιγράφεται το μέλλον της ελληνικής οικονομίας. «Ισως είναι ώρα να οραματιστούμε μια ελληνική ανάκαμψη προτού βγούμε από το σημερινό αδιέξοδο», αναφέρεται εισαγωγικά, πριν ξεκινήσει η ανάλυση των προτεινόμενων μεταρρυθμίσεων.

Ο Μπαρουφάκης εξέδωσε αμέσως ανακοίνωση, στην οποία υποστήριζε ότι πρόκειται για το «πρώτο σχέδιο (draft)», που ετοίμασε η ομάδα εργασίας υπό τον Θεοχαράκη, στην οποία ανατέθηκε να συγγράψει «το νέο Σχέδιο Ανάκαμψης και Ανάπτυξης της χώρας για τη Μεταμνημονιακή Εποχή». Αυτό το προσχέδιο, αναφέρει η ανακοίνωση του υπουργείου «συντάχθηκε ήδη υπό την επίβλεψη του υπουργού Οικονομικών κ. Γιάνη Βαρουφάκη, ο οποίος το συζήτησε άτυπα με τους υπουργούς Οικονομικών της Γαλλίας κ. Michel Sapin, της Ιταλίας κ. Pier Carlo Padoan, της Ισπανίας Luis de Guindos και με τον επίτροπο Οικονομικών Υποθέσεων κ. Pierre Moscovici κατά την διάρκεια των συναντήσεων που είχε μαζί τους αυτή την εβδομάδα. Πρόκειται για μακρόπνοο σχέδιο που υπερβαίνει κατά πολύ, ως οφείλει, τα όρια της διαπραγμάτευσης που εξελίσσεται τώρα στο πλαίσιο του Brussels Group». Εβγαλε και δεύτερη ανακοίνωση στην οποία έλεγε ότι «το Εθνικό Πρόγραμμα Μεταρρυθμίσεων 2015 που δημοσιεύεται σε μερίδα του Τύπου είναι το αντιμνημόνιο της κυβέρνησης για την έξοδο της χώρας από την κρίση και αποτυπώνει τις θέσεις της για όλα τα θέματα (οικονομία, ανάπτυξη, διοίκηση, εκπαίδευση, περιβάλλον κλπ)»!

Το πόσο μακρόπνοο και στοιχειωδώς επεξεργασμένο σχέδιο μπορεί να είναι κάτι που ετοιμάζεται σε μια βδομάδα μπορεί να το καταλάβει ο καθένας. Ομως εν προκειμένω δεν έχουμε ένα επιστημονικό πρόβλημα αλλά ένα πολιτικό πρόβλημα. Γι' αυτό το σχέδιο δεν ακούστηκε και δεν ανακοινώθηκε τίποτα στην Ελλάδα. Κανένα κυβερνητικό όργανο δεν το συζήτησε. Ούτε το Κυβερνητικό Συμβούλιο Οικονομικής Πολιτικής (προεδρεύει ο Δραγασάκης) ούτε το Κυβερνητικό Συμβούλιο. Το σκάρωσε ο Μπαρουφάκης, το πήρε παραμάσχαλα και άρχισε να το συζητά «άτυπα» (sic!) με υπουργούς Οικονομικών και στελέχη της Κομισιόν! Είμαστε σίγουροι ότι δεν ήταν μόνο ο ελληνικός λαός που είχε μεσάνυχτα για το μακρόπνοο σχέδιο που παρέδιδε σε συναδέλφους του ο Μπαρουφάκης, αλλά και ο Τσίπρας. Αυτό το προχειρογράφημα ήταν δημιούργημα του Μπαρουφάκη και της παρέας του και το χρησιμοποιούσε σε μια προσπάθεια να δείξει στους συναδέλφους του ότι αυτός ασχολείται με το μέλλον και έχει όραμα και μακρόπνοο σχέδιο και δεν είναι... λογιστάκος, όπως ο Δραγασάκης, ο Τσακαλώτος και ο Χουλιαράκης που ασχολούνται με την τρόικα και την επόμενη δόση.

Αν δεν βρισκόταν σε εξέλιξη η διαπραγμάτευση και δεν είχαν «φουσκώσει» τόσο πολύ τον Μπαρουφάκη, ο Τσίπρας θα έπρεπε να τους έχει ήδη δείξει την πόρτα. Τώρα, είναι αναγκασμένος να τον κρατάει και να υπομένει τα καμώματά του. Ανακοίνωση κάλυψής του από το Μαξίμου, πάντως, δεν βγήκε.

Και τώρα περάστε για το λογαριασμό!

Με αίσιο τέλος για το βρετανό πρωθυπουργό Ντέιβιντ Κάμερον έληξε η εκλογική φιέστα στη Βρετανία. Χάρη στο ενισχυμένο πλειοψηφικό σύστημα, οι Τόρις κατόρθωσαν να κερδίσουν την απόλυτη πλειοψηφία στη νέα Βουλή, μολονότι απέσπασαν το 37% των ψήφων (με την αποχή να μειώνεται λίγο, σε σχέση με τις προηγούμενες εκλογές, αλλά να διατηρείται σε υψηλά επίπεδα της τάξης του 35%).

Για μία ακόμα φορά αποδείχτηκε ότι οι δημοσκοπήσεις, που έδειχναν μάχη σώμα με σώμα μεταξύ Τόρις και Εργατικών, βρίσκονται μακριά από την πραγματικότητα. Το χάσμα μεταξύ των δύο μεγαλύτερων κομμάτων διατηρήθηκε αναλλοίωτο σε σχέση με τις προηγούμενες εκλογές (από τις επτά έπεσε στις εξίμισι ποσοστιαίες μονάδες).

Η νίκη των συντηρητικών προκάλεσε πολιτικό σεισμό στους αντιπάλους τους. Οι ηγέτες των τριών μεγαλύτερων αντιπολιτευτικών κομμάτων (των Εργατικών, των εθνικιστών του Κόμματος Ανεξαρτησίας Ηνωμένου Βασιλείου και των Φιλελεύθερων Δημοκρατών, συμμάχων των συντηρητικών στην προηγούμενη κυβέρνηση, που καταποντίστηκαν χάνοντας περίπου τα δύο τρίτα των ψήφων τους) παραιτήθηκαν.

Μετά τις εκλογές έρχεται η ώρα του... λογαριασμού. Ενός λογαριασμού που θα είναι... τσουχτερός για την εργατική τάξη και τα φτωχά λαϊκά στρώματα. Τόσο τσουχτερός που ο Independent, σε άρθρο του την περασμένη Δευτέρα, με τον εύγλωττο τίτλο: «11 λόγοι που οι φτωχοί ανησυχούν επειδή ο Iain Duncan Smith επανήλθε ως επικεφαλής των περικοπών στα επιδόματα» (http://www.independent.co.uk/news/uk/politics/generalelection/david-cameron-has-put-the-millionaire-iain-duncan-smith-back-in-charge-of-poor-people-here-are-11-reasons-why-people-are-worried-10240004.html), περιέγραψε ως εξής τις νέες περικοπές:

1. Πρώτα απ' όλα, θα μειωθεί το ετήσιο πλαφόν στα επιδόματα. Το όριο θα μειωθεί από τις 26 στις 23 χιλιάδες

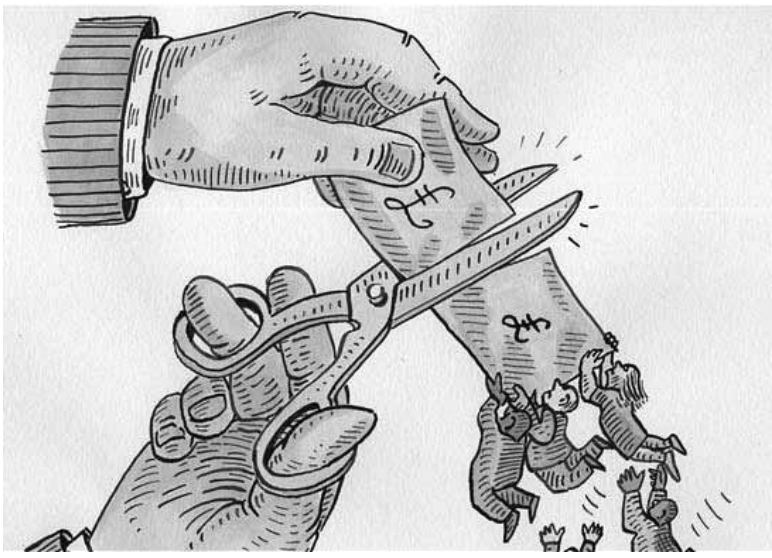

λίρες (μετά φόρου), δηλαδή από τα 36 στα 32 χιλιάδες ευρώ. Δηλαδή, τα επιδόματα ενός νοικοκυριού δε θα πρέπει να υπερβαίνουν το παραπάνω ποσό.

2. Θα απαγορευτεί σε όσους παίρνουν επίδομα ανεργίας να παίρνουν και επίδομα στέγασης.

3. Νέες περικοπές ετοιμάζονται και για τους δημόσιους υπαλλήλους, με τη θέσπιση ετήσιου ανώτατου ορίου χρηματοδότησης στις κοινωνικές δαπάνες ίσου με 120 δισ. λίρες (167.5 δισ. ευρώ), όπως διέρρευσε στην εφημερίδα Guardian την προηγούμενη βδομάδα. Αυτές οι περικοπές, επισημαίνει ο Independent, θα οδηγήσουν σε μεγάλες περικοπές στα επιδόματα, που θα φέρουν μεγάλες αντιπαραθέσεις.

4. Αύξηση του «φόρου υπνοδωματίου» (bedroom tax), με την υπαγωγή σε αυτόν και άλλων κατηγοριών ενοικιαστών πέραν αυτών που παίρνουν επίδομα ενοικίου. Ο φόρος αυτός, που ισχύει από την 1η Απρίλη του 2013, αποτελεί ποινή για όσους ενοικιαστές τολμούν να νοικιάζουν σπίτια με περισσότερα δωμάτια από αυτά που δικαιούνται σύμφωνα με το νόμο (βλ. http://www.trafford.gov.uk/residents/benefits-and-council-tax/benefits/welfare-reform-changes/under-occupancy-bedroom-tax-charges.aspx). Ετσι, σε περίπτωση που μια οικογένεια δικαιούται δύο υπνοδωμάτια αλλά νοικιάζει τρία, τότε το επίδομα ενοικίου που θα πάρει μειώνεται κατά 14%. Αν νοικιάζει περισσότερα, τότε το επίδομα ενοικίου μειώνεται κατά 25%! Για παράδειγμα, αν μία οικογένεια με δύο 15χρονα παιδιά του ίδιου φύλου τα έχει σε ξεχωριστά δωμάτια, τότε θα δει μειωμένο το επίδομα ενοικίου κατά 14%, αφού σύμφωνα με το νόμο τα παιδιά ίδιου φύλου κάτω των 16 πρέπει να μένουν στο ίδιο δωμάτιο.

5. Περικοπές μέχρι και κατάργηση της πληρωμής του επιδόματος μητρότητας την περίοδο που οι μητέρες προσέχουν τα νεογέννητα παιδιά τους. Το επίδομα αυτό ισοδυναμεί με το 90% των μέσων εβδομαδιαίων αποδοχών τους (προ φόρου) για τις πρώτες έξι βδομάδες και 139,58 λίρες (195 ευρώ) τη βδομάδα (ή 90% των μέσων εβδομαδιαίων αποδοχών, αν είναι χαμηλότερες) για τις υπόλοιπες 33 βδομάδες.

6. Μειώσεις σε επιδόματα αναπήρων, τα οποία πλέον θα φορολογούνται.

7. Μειώσεις στα επιδόματα ανθρώπων που επιβαρύνονται με τη φροντίδα άλλων.

8. Ενίσχυση των συμβάσεων «μηδενικών ωρών», με τη μετονομασία τους σε συμβάσεις «ευέλικτου ωραρίου». Οι συμβάσεις αυτές, που ο υπουργός Εργασίας Iain Duncan Smith εκθείασε, θεωρώντας τες απαραίτητες για τη ρύθμιση της αγοράς εργασίας, αποτελούν ένα νέο τύπο εργασιακών σχέσεων που εξαπλώνεται και σήμερα καλύπτει 1,8 εκατομμύρια εργαζόμενους. Σύμφωνα με τις συμβάσεις αυτές, τις ώρες εργασίας τις καθορίζει ο καπιταλιστής, ο οποίος δεν είναι πλέον υποχρεωμένος να εξασφαλίζει συγκεκριμένο ωράριο στον εργαζόμενο, ενώ ο τελευταίος θα πρέπει να είναι έτοιμος να εργαστεί όποτε του πει το αφεντικό.

9. Μειώσεις στα επιδόματα ανθρώπων με αναπηρίες που εργάζονται, με τη θέσπιση ανώτατου ετήσιου ορίου από τον ερχόμενο Οκτώβρη, που θα ισοδυναμεί με ενάμιση μέσο μισθό.

10. Αύξηση της εξάρτησης από τα συσσίτια. Οπως αναφέραμε σε παλαιότερο άρθρο (http://www.eksegersi.gr/issue/819/Διεθνή/23747.Αυξάνονται-τα-συσσίτια-στη-Βρετανία), οι αποστολές πακέτων σίτισης επταπλασιάστηκαν μέσα σε τρία χρόνια λόγω της δραματικής μείωσης των επιδομάτων.

Ο εντέκατος λόγος που αναφέρει η εφημερίδα είναι το υποτιθέμενο μπλοκάρισμα από τους συνεργάτες της προηγούμενης κυβέρνησης (τους Φιλελεύθερους Δημοκράτες) των σχεδίων της κυβέρνησης Κάμερον για περικοπές στα επιδόματα τέκνων, το οποίο πλέον δε θα υπάρχει, αφού οι Φιλελεύθεροι Δημοκράτες είναι πλέον εκτός κυβέρνησης. Δεν μπορούμε να γνωρίζουμε αν αυτός ο ισχυρισμός ισχύει, όμως γνωρίζουμε ότι οι Φιλελεύθεροι Δημοκράτες αποδέχτηκαν όλες τις άλλες περικοπές.

Από την άλλη, οι Εργατικοί φόρεσαν το «φιλεργατικό» τους προσωπείο υποσχόμενοι στο μανιφέστο τους (βλ. http://www.labour.org.uk/page/-/BritainCanBeBetter-TheLabourPartyManifesto2015.pdf) την κατάργηση του φόρου υπνοδωματίου και των συμβάσεων μηδενικών ωρών, καθώς και αύξηση του κατώτατου ωρομίσθιου (από το 2019!). Ταυτόχρονα, όμως, δεσμεύτηκαν να διατηρήσουν το πλαφόν στα επιδόματα των 26 χιλιάδων λιρών το χρόνο (500 λίρες ή 700 ευρώ τη βδομάδα για τα ζευγάρια ή τις οικογένειες ανεξάρτητα από αριθμό παιδιών), ζητώντας μάλιστα από τη Συμβουλευτική Επιτροπή Κοινωνικής Ασφάλισης να εξετάσει τη μείωσή του.

Τα μεγάλα (αν τα συγκρίνει κανείς με τη χώρα μας) ποσά επιδομάτων δε θα πρέπει να μας οδηγήσουν στο συμπέρασμα ότι το βρετανικό κράτος είναι γενναιόδωρο προς τους πολίτες του. Θα πρέπει να τα δει κανείς σε συνδυασμό με τις τιμές των εμπορευμάτων και υπηρεσιών που βαραίνουν τα νοικοκυριά. Αν για παράδειγμα δει κανείς πού κυμαίνονται οι τιμές των ενοικίων, θα έχει μια καλύτερη εικόνα. Στο Νότιγχαμ, που αποτελεί μία από τις πιο φτωχές πόλεις της Βρετανίας και παραδοσιακά εργατούπολη, ο μέσος όρος των ενοικίων (βλ. http://www.home.co.uk/for_rent/nottingham/current_rents?location=nottingham) είναι 682 λίρες το μήνα (953 ευρώ), ενώ γι' αυτά με ένα μόνο υπνοδωμάτιο ο μέσος όρος είναι 483 λίρες το μήνα (675 ευρώ)!

Ποιος όμως να πιστέψει τις προεκλογικές υποσχέσεις των Εργατικών, όταν ενάμιση χρόνο πριν (στις 20/1/14), η σκιώδης υπουργός Εργασίας και Συντάξεων, σε συνέντευξη στον Independent, εξήγγειλε ότι αν γίνουν κυβέρνηση θα κόψουν τα επιδόματα ανεργίας από όσους ανέργους αποτύχουν στο τεστ «βασικών ικανοτήτων» και αρνηθούν εκπαίδευση;

Παρά τις μεταξύ τους διαφορές στη δοσολογία των αντεργατικών μέτρων, οι αστικές πολιτικές δυνάμεις συμφωνούν ότι η απάντηση στην κρίση που μαστίζει τη Βρετανία δε μπορεί να είναι άλλη παρά το βάθεμα της αντεργατικής πολιτικής. Αυτό δεν οφείλεται σε κάποια αντεργατική μανία των ηγετών τους, αλλά στην ίδια τη φύση του καπιταλισμού, που όταν περνά κρίση ρίχνει τα βάρη στους παραγωγούς του κοινωνικού πλούτου.

Εθνικιστικό μίσος και κρατική καταστολή

Αναβίωση (σε πολύ μικρότερο βαθμό) των αιματηρών γεγονότων που ακολούθησαν την εξέγερση των Αλβανών της Μακεδονίας το 2001 ήταν οι ένοπλες συγκρούσεις μεταξύ των Αρχών και ομάδας ενόπλων που φέρονται να είχαν διακριτικά του UCK, το περασμένο Σαββατοκύριακο στο Κουμάνοβο (περιοχή όπου κυριαρχεί το αλβανικό στοιχείο). Ο UCK (Απελευθερωτικός Στρατός της Κοσόβας) σχηματίστηκε το 1996 με στόχο την απόσχιση της Κοσόβας και την μετέπειτα ένωσή της με την Αλβανία. Το 1998, ο στρατός αυτός είχε μαζική λαϊκή υποστήριξη από τους Κοσοβάρους και έπαιξε καθοριστικό ρόλο στις πολιτικές εξελίξεις που οδήγησαν στην μετατροπή του Κοσόβου σε προτεκτοράτο του ΝΑΤΟ και τη μετατροπή του UCK σε σώμα μπάτσων του τελευταίου. Με την ανακήρυξη της ανεξαρτησίας του Κοσόβου το 2008, ο ηγέτης του UCK Χακίμ Θάτσι έγινε ο πρώτος πρωθυπουργός της χώρας, ενώ σήμερα είναι υπουργός Εξωτερικών. Το Κόσοβο δεν έχει γίνει ακόμα μέλος του ΟΗΕ (αν και είναι μέλος άλλων οργανισμών, όπως το ΔΝΤ) κατόπιν βέτο που άσκησαν η Ρωσία και η Κίνα.

Οι συγκρούσεις και η «εξάρθρωση της πιο επικίνδυνης τρομοκρατικής ομάδας των Βαλκανίων», σύμφωνα με την κυβέρνηση της Μακεδονίας, που υποστήριξε ότι οι ένοπλοι μπήκαν από γειτονική χώρα (υπονοώντας το Κόσοβο ή την Αλβανία), με αποτέλεσμα το θάνατο 14 «τρομοκρατών» και 8 αστυνομικών, καθώς και η προφυλάκιση 30 Αλβανών (έντεκα από τη Μακεδονία, ένας από την Αλβανία και δεκαοχτώ από το Κόσοβο), ήταν η συνέχεια των αιματηρών διαδηλώσεων που έγιναν στις 5 και 6 Μάη με αποτέλεσμα έναν διαδηλωτή και 38 μπάτσους τραυματίες. Οι διαδηλώσεις έγιναν μετά από την καταγγελία του ηγέτη του Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος Ζόραν Ζάεφ, ότι ο πρωθυπουργός Γκρούεφσκι προσπάθησε να συγκαλύψει τη δολοφονία ενός 22χρονου φοιτητή το 2011. Ο Ζάεφ επικαλέστηκε ακουστικό υλικό από παράνομες μαγνητοφωνήσεις, στις οποίες ακούγονται συνεργάτες του Γκρούεφσκι (ο επικεφαλής των υπηρεσιών ασφαλείας, ο υπουργός Εσωτερικών και άλλοι αξιωματούχοι) να συζητούν πώς θα συγκαλύψουν τη δολοφονία. Αποτέλεσμα αυτών των αποκαλύψεων ήταν οι συγκρούσεις της 5ης Μάη και η διαδήλωση 1000 Αλβανών έξω από τη βουλή στα Σκόπια, μία μέρα μετά.

Αμέσως μετά τα τελευταία γεγονότα, οι πρεσβευτές των ΗΠΑ, της Γαλλίας, της Ιταλίας, της Βρετανίας, της Γερμανίας και της ΕΕ εξέδωσαν κοινό ανακοινωθέν στήριξης του Γκρούεφσκι, αλλά και προειδοποίησης, ταυτόχρονα, να τηρήσει τις ισορροπίες, καθώς ένα μεγάλο μέρος του πληθυσμού της χώρας (γύρω στο 25-30%) είναι Αλβανοί που διαμαρτύρονται για διακρίσεις σε βάρος τους. Το κοινό ανακοινωθέν, αφού εκφράσει τα συλλυπητήρια «για τους τραγικούς θανάτους των γενναίων αστυνομικών που σκοτώθηκαν μέσα και γύρω από το Κουμάνοβο» και σημειώσει τη διαθεσιμότητά τους «να βοηθήσουμε με οποιονδήποτε τρόπο μπορούμε», μπαίνει στο ζουμί: *«Καλωσορίζουμε την πρωτοβουλία του Προέδρου να συναντηθεί με όλα τα πολιτικά κόμματα και καλούμε τους πολίτες να συνεχίσουν να είναι συγκρατημένοι μετά την τραγωδία του Σαββατοκύριακου και ήρεμοι σε οποιαδήποτε συνέλευση ομάδων τις επόμενες εβδομάδες (...) Εχουμε επαναλάβει τις ανησυχίες μας στον Πρωθυπουργό ειδικά για το ότι η κυβέρνησή του δεν έχει κάνει πρόοδο για να διορθώσει πολλά κυβερνητικά λάθη. Αυτή η συνεχιζόμενη απραξία προκαλεί σοβαρές αμφιβολίες για τη δέσμευση της Κυβέρνησης της Μακεδονίας στις δημοκρατικές αρχές και αξίες της Ευρω-Ατλαντικής κοινότητας. Οι συνεχιζόμενες αποτυχίες στη μετατροπή αυτής της δέσμευσης σε χειροπιαστή δράση θα υποσκάψει την πρόοδο της Μακεδονίας για την είσοδό της στην ΕΕ και το ΝΑΤΟ» (από την ιστοσελίδα της αμερικάνικης πρεσβείας στα Σκόπια).*

Από τη μεριά της η αλβανική κυβέρνηση καταδίκασε τη βία και υποστήριξε ότι οι απώλειες των ζωών πολιτών και αστυνομικών είναι απαράδεκτο να εξεταστούν στη βάση εθνικών προκαταλήψεων. Κάλεσε δε την κυβέρνηση Γκρούεφσκι να διαλευκάνει όλα τα περιστατικά καταστροφής περιουσιών Αλβανών στη Μακεδονία κατά τις εκκαθαριστικές επιχειρήσεις του στρατού.

Σέρβοι και ρώσοι αναλυτές υποστηρίζουν ότι τα τελευταία γεγονότα σχετίζονται με τα σχέδια περί «Μεγάλης Αλβανίας» καθώς και υπόσκαψης της επέκτασης των ρωσικών αγωγών, οι οποίοι όμως δεν περνούν από το έδαφος της πρώην γιουγκοσλάβικης Μακεδονίας, αλλά της ελληνικής. Οι αναλυτές αυτοί υποστηρίζουν ότι υπάρχει σχέδιο αποσταθεροποίησης της περιοχής, όμως τα γεγονότα δεν είναι αρκετά για να στηρίξουν τους ισχυρισμούς τους. Το σχέδιο αποσταθεροποίησης το ακούμε πολλά χρόνια (από την εποχή που οι Αλβανοί εξεγέρθηκαν στη Μακεδονία το 2001) αλλά οι δυτικοί ιμπεριαλιστές δεν εκμεταλλεύτηκαν την εξέγερση των Αλβανών για να διαμελίσουν τη Μακεδονία ή να προωθήσουν τη Μεγάλη Αλβανία. Μπορεί η αλβανική κυβέρνηση να θέλει μία τέτοια εξέλιξη, αλλά μέχρι στιγμής δεν έχει βρει υποστήριξη από πουθενά.

Την αιτία για τα τελευταία γεγονότα μάλλον στην αναζωπύρωση μίας παλιάς πληγής θα πρέπει να την αναζητήσουμε και στους ισχυρούς εθνικιστικούς διαχωρισμούς που εξακολουθούν να υπάρχουν στα απομεινάρια της πρώην Γιουγκοσλαβίας (κυρίως εκεί όπου ζει αλβανικό στοιχείο που εξακολουθεί να καταπιέζεται), καθώς και στη μαζική εξαθλίωση, χωρίς ταξική οργάνωση και αντίσταση.

Ευρωπαϊκή Ενωση για Μεταναστευτικό

Χρήση βίας και ποσοστιαία κατανομή προσφύγων

Καθώς τα καραβάνια των χιλιάδων απελπισμένων που κατευθύνονται στις ακτές των χωρών του ευρωπαϊκού νότου αναμένεται να πολλαπλασιαστούν ενόψει του καλοκαιριού, με ταυτόχρονη αύξηση του μακάβριου κατάλογου των θυμάτων, η ΕΕ επιχειρεί να απαντήσει με μέτρα περιορισμού του μεταναστευτικού ρεύματος, τα οποία όχι μόνο θα αποτύχουν, αλλά θα αποβούν σε βάρος των απελπισμένων που θέτουν σε θανάσιμο κίνδυνο τη ζωή τους για να φτάσουν στην Ευρώπη.

Η Γαλλία, η Βρετανία, η Ισπανία και η Λιθουανία (μέλη του δεκαπενταμελούς Συμβουλίου Ασφάλειας του ΟΗΕ) έχουν ετοιμάσει ένα σχέδιο απόφασης με το οποίο ζητούν να δοθεί από το ΣΑ η άδεια για τη χρήση βίας εναντίον των κυκλωμάτων διακίνησης μεταναστών στη Λιβύη. Το κενό εξουσίας και το χάος που επικρατεί στη Λιβύη έχουν μετατρέψει τις βόρειες ακτές της χώρας στο βασικό σημείο επιβίβασης μεταναστών και προσφύγων από τις χώρες της Αφρικής και της Μέσης Ανατολής με προορισμό την Ευρώπη. Το σχέδιο απόφασης της ΕΕ προβλέπει τη «χρήση όλων των μέσων για την καταστροφή της επιχείρησης των διακινητών» στα διεθνή ύδατα. Απαγορεύει την καταστροφή πλοιαρίων στα χωρικά ύδατα της Λιβύης ή σκαφών με διεθνείς σημαίες, όμως ζητά την άδεια για τη σύλληψη σκαφών στην ανοιχτή θάλασσα καθώς και στα χωρικά ύδατα και στις ακτές της Λιβύης πριν από την επιβίβαση σ' αυτά μεταναστών. Πολεμικά πλοία θα σταθμεύουν στα χωρικά ύδατα της Λιβύης, ενώ παράλληλα πολεμικά ελικόπτερα θα παρακολουθούν την κίνηση στη θάλασσα και θα «εξουδετερώνουν» τα σκάφη που χρησιμοποιούνται από διακινητές μεταναστών.

Η Ιταλία, βασικός προορισμός αποβίβασης για τους πρόσφυγες και τους μετανάστες, θα αναλάβει την επιχειρησιακή διοίκηση της αποστολής, έχοντας ήδη εξασφαλίσει τη συμμετοχή τουλάχιστον δέκα χωρών της ΕΕ, μεταξύ των οποίων η Γαλλία, η Βρετανία και η Ισπανία. Το σχέδιο αυτό έχει την ομόφωνη υποστήριξη των χωρών της ΕΕ, ενώ η επικεφαλής της εξωτερικής πολιτικής της ΕΕ Φεντερίκα Μογκερίνι έχει κάνει

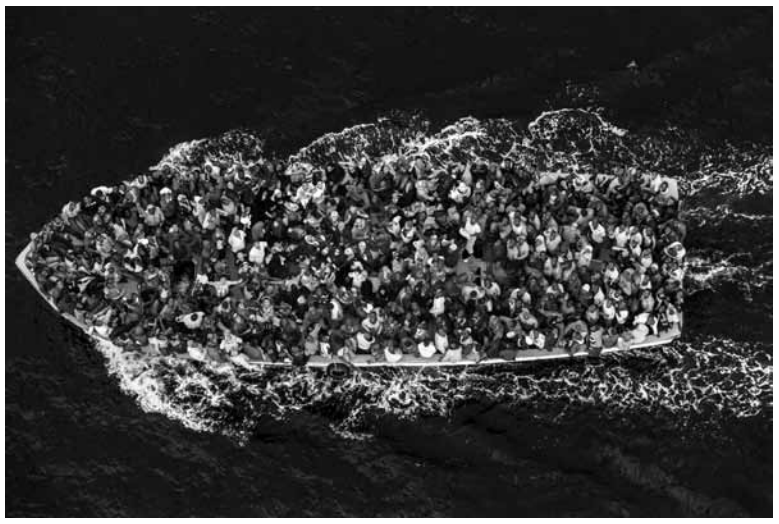

ήδη διερευνητικές επαφές με τα μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ και ιδιαίτερα με την Κίνα και τη Ρωσία, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι δε θα ασκήσουν βέτο.

Το σχέδιο αυτό συμπληρώνεται με την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την υιοθέτηση μέχρι το τέλος του Μάη ενός μηχανισμού έκτακτης ανάγκης που θα υποχρεώνει τις 28 χώρες μέλη της ΕΕ να μοιράζονται τον αριθμό των προσφύγων και όσων ζητούν άσυλο, προκειμένου «να διασφαλιστεί μια δίκαιη και ισορροπημένη συμμετοχή όλων των κρατών μελών σ' αυτή την κοινή προσπάθεια». Η κατανομή των προσφύγων θα γίνεται με κριτήριο τον πληθυσμό, την οικονομική κατάσταση και το ποσοστό ανεργίας σε κάθε χώρα.

Ομως η πρόταση αυτή έχει προκαλέσει έντονες αντιδράσεις από αρκετές χώρες της ΕΕ. Εκτός από τις χώρες του ευρωπαϊκού νότου, υπέρ της πρότασης τάσσονται η Γερμανία, η Σουηδία και η Αυστρία, που δέχονται το μεγαλύτερο αριθμό αιτήσεων χορήγησης ασύλου. Με βάση τα στοιχεία της Eurostat, αυτή τη χρονιά καταγράφεται 44% αύξηση του αριθμού των αιτήσεων για χορήγηση ασύλου, ανεβάζοντας το συνολικό αριθμό μέχρι στιγμής στις 626.000, με μία στις τρεις αιτήσεις να κατατίθεται στη Γερμανία. Επίσης, σύμφωνα με το Διεθνή Οργανισμό για τη Μετανάστευση, περίπου 63.500 μετανάστες έχουν φτάσει μέχρι στιγμής αυτή τη χρονιά στην Ευρώπη, ενώ τουλάχιστον 2.000 έχουν χάσει τη ζωή τους στη διαδρομή, δηλαδή σχεδόν δεκαπλάσιοι σε σχέση με την ίδια περίοδο το 2014.

Στις αντιδράσεις εναντίον της υποχρεωτικής ποσοστιαίας κατανομής προσφύγων σε όλες τις χώρες της ΕΕ πρωτοστατεί η Βρετανία, συνεπικουρούμενη από την Ιρλανδία, την Πολωνία, την Ουγγαρία, τη Σλοβακία και άλλες χώρες της ανατολικής Ευρώπης, οι οποίες μέχρι τώρα ήταν έξω από το πρόβλημα και δε θέλουν να επωμιστούν ευθύνες που θα τους δημιουργήσουν εσωτερικό πολιτικό πρόβλημα και πολιτικό κόστος για τα κυβερνώντα κόμματα. Η βρετανική κυβέρνηση προχώρησε ένα βήμα παραπέρα, δηλώνοντας διά στόματος της υπουργού Εσωτερικών Τερέζα Μέι («Times» 12/5/15), ότι η ΕΕ πρέπει να αρχίσει να στέλνει πίσω τους μετανάστες παρά τη θέλησή τους και ότι δεν πρέπει να γίνεται τίποτα που βοηθά τους μετανάστες, «το οποίο ενθαρρύνει περισσότερους ανθρώπους να κάνουν αυτά τα επικίνδυνα ταξίδια».

Σημειωτέον ότι, με βάση ειδικές συμφωνίες που έχουν υπογραφεί, η Βρετανία, η Δανία και η Ιρλανδία μπορούν να εξαιρεθούν από την υποχρεωτική εφαρμογή νομικών κανόνων, άρα και από την απόφαση για υποδοχή προσφύγων. Παρολαυτά, δεν είναι βέβαιο αν και κατά πόσο οι υπόλοιποι αντιρρησίες, που κατά τα άλλα αποτελούν δορυφόρους της Γερμανίας, θα αντιταχτούν στα γερμανικά κελεύσματα ή θα υποταχτούν και θα συναινέσουν στην ομόφωνη αποδοχή του σχεδίου. Ωστόσο, ακόμη κι αν υιοθετηθεί, δεν πρόκειται να αντιμετωπίσει το πρόβλημα.

Τα μέτρα της ΕΕ στοχεύουν πρωτίστως στην αποτροπή, στον περιορισμό της ροής προσφύγων και μεταναστών, με στρατιωτική δράση. Ομως, ούτε οι στρατιωτικές επιχειρήσεις πρόκειται να εμποδίσουν ή να σταματήσουν τα κυκλώματα διακίνησης των απελπισμένων που καταφτάνουν κατά χιλιάδες στις ακτές της Λιβύης, διασχίζοντας επικίνδυνες ερήμους και αφιλόξενες περιοχές. Για πολλούς λόγους.

Σύμφωνα με ένα ιδιαίτερα ενδιαφέρον ρεπορτάζ της βρετανικής εφημερίδας «Guardian» (Libya's people smugglers: military action won't stop this multifaceted trade, 11/5/15), σε αντίθεση με την επικρατούσα εικόνα, οι διακινητές μεταναστών στη Λιβύη δεν είναι μια συνεκτική οργάνωση με καθαρή ιεραρχία ή αναγνωρίσιμα περιουσιακά στοιχεία. Δεν έχουν ένα στόλο στη διάθεσή τους, που μπορεί να στοχοποιηθεί εύκολα, αγκυροβολημένο σε σημεία διαφορετικά από τα υπόλοιπα πλοιάρια. Συνήθως προμηθεύονται τα πλοιάριά τους από ταξίδι σε ταξίδι από ντόπιους ψαράδες. Με σημερινές τιμές, για ένα ψαροκάικο που μπορεί να μεταφέρει 300 μετανάστες πληρώνουν γύρω στις 70.000 λίρες. Ακόμη κι όταν τα χρήματα έχουν αλλάξει χέρια, η αλλαγή είναι αόρατη για όλους, εκτός από εκείνους που εμπλέκονται στη συναλλαγή. Ετσι, η χθεσινή μηχανότρατα γίνεται τις επόμενες μέρες δουλεμπορικό. Η μόνη υπόνοια για το ρόλο τους είναι ότι αναχωρούν αργά το απόγευμα και ρίχνουν άγκυρα στα ανοιχτά για να φορτώσουν τους μετανάστες, που μεταφέρονται με φουσκωτά. Μόνο όταν αρχίσει η επιβίβαση μπορούν τα σκάφη να ταυτοποιηθούν ως δουλεμπορικά, αλλά τότε είναι αργά και συνεπώς δύσκολο να χτυπηθούν, γιατί αναπόφευκτα θα υπάρξουν θάνατοι μεταναστών.

Σοβαρό πρόβλημα για τις σχεδιαζόμενες στρατιωτικές επιχειρήσεις της Ευρωπαϊκής Ενωσης αποτελούν, επίσης, σύμφωνα με το ίδιο ρεπορτάζ, οι ένοπλες πολιτοφυλακές που συνδέονται με τις δύο αντίπαλες κυβερνήσεις που υπάρχουν στη Λιβύη. Η πρωτεύουσα Τρίπολη και οι περισσότερες πόλεις-κέντρα διακίνησης μεταναστών στη δυτική Λιβύη ελέγχονται από ισλαμικές πολιτοφυλακές που υποστηρίζουν την κυβέρνηση της Τρίπολης, ενώ η διεθνώς αναγνωρισμένη κυβέρνηση έχει καταφύγει στην ανατολική Λιβύη. Παρά τις αντιθέσεις τους, και οι δυο απορρίπτουν την ξένη επέμβαση, με την πρώτη ομάδα να προειδοποιεί ότι θα ανοίξει πυρ εναντίον ενδεχόμενης ξένης στρατιωτικής παρουσίας στα χωρικά ύδατα της Λιβύης.

Το μόνο που θα πετύχουν, αν και όταν ξεκινήσουν οι στρατιωτικές επιχειρήσεις για τον περιορισμό της ροής προσφύγων και μεταναστών, είναι να δυσκολέψουν σε κάποιο βαθμό το έργο των δουλεμπόρων. Αυτοί που θα πληρώσουν το τίμημα θα είναι οι ίδιοι οι μετανάστες, που θα αναγκάζονται να καταβάλλουν περισσότερα χρήματα και να παγιδεύονται για περισσότερο χρόνο στη Λιβύη, όπου οι περισσότεροι, εντελώς απροστάτευτοι, πέφτουν θύματα άγριας εκμετάλλευσης, απαγωγών, εκβιασμών, βασανιστηρίων και πολύμηνων φυλακίσεων από μαφιόζικα κυκλώματα και ένοπλες συμμορίες, που προσπαθούν να αποσπάσουν χρήματα από τις οικογένειές τους ή τους χρησιμοποιούν ως σκλάβους, όπως αποκάλυψε σε πρόσφατη έκθεσή της η Διεθνής Αμνηστεία.

Οσο θα συνεχίζονται οι ιμπεριαλιστικές στρατιωτικές επεμβάσεις και οι πόλεμοι στην Αφρική και στη Μέση Ανατολή τα κύματα μετανάστευσης δεν πρόκειται να ανακοπούν. Τα λόγια ενός σύριου πρόσφυγα, με τα οποία κλείνει το ρεπορτάζ της «Guardian», τα λένε όλα: «Ακόμη κι αν υπήρχε μια κυβερνητική απόφαση να βουλιάζουν τα πλοία με τους μετανάστες, θα υπήρχαν ακόμη άνθρωποι που θα επεδίωκαν να φύγουν με πλοία, γιατί οι άνθρωποι αυτοί θεωρούν ήδη τον εαυτό τους νεκρό. Ακόμη κι αν αποφάσιζαν να βομβαρδίσουν τα πλοία με τους μετανάστες, δε νομίζω ότι αυτό θα μπορούσε να αλλάξει την απόφαση των ανθρώπων να φύγουν».

Πιο ακροδεξιά η νέα σιωνιστική κυβέρνηση

Την Τετάρτη 6 Μάη, σχηματίστηκε από τον Νετανιάχου η νέα σιωνιστική κυβέρνηση, δυο μήνες μετά τις εκλογές και λίγο πριν από την εκπνοή της προθεσμίας για το σχηματισμό κυβέρνησης, που είχε δώσει στον Νετανιάχου ο πρόεδρος του Ισραήλ Ρέουβεν Ρίβλιν.

Στο νέο κυβερνητικό σχήμα, εκτός από το Λικούντ του Νετανιάχου, συμμετέχουν το δεξιό Κουλάνου του Μόσε Καλόν, τα δυο υπερορθόδοξα εβραϊκά κόμματα Σας και Ενωμένος Εβραϊσμός και το ακροδεξιό, εποικιστικό κόμμα Εβραϊκό Σπίτι του Ναφταλί Μπένετ. Η νέα κυβέρνηση περιλαμβάνει στελέχη όπως η Αγιελέτ Σακέντ του Εβραϊκού Σπιτιού και ο Μοσέ Καλόν, οι οποίοι πρόκειται να αναλάβουν υπουργικά χαρτοφυλάκια. Η Σακέντ με δηλώσεις της παλιότερα είχε ζητήσει την εθνοκάθαρση των Παλαιστινίων και τη δολοφονία γυναικόπαιδων, τα οποία ισχυρίζεται ότι χρησιμοποιούν σαν ασπίδες οι μαχητές της Παλαιστινιακής Αντίστασης για να εξαπολύουν επιθέσεις ενάντια στο σιωνιστικό στρατό κατά τη διάρκεια των εισβολών του Ισραήλ στη Γάζα. Ο Καλόν και ο Μπένετ, γνωστοί για τις ακροδεξιές ρατσιστικές τους δηλώσεις, είναι ένθερμοι υποστηρικτές των εποικισμών και με δηλώσεις τους έχουν καλέσει το Ισραήλ να προχωρήσει στην προσάρτηση μεγάλων τμημάτων της Δυτικής Οχθης για την παραπέρα επέκταση των εποικισμών.

Το ακροδεξιό μόρφωμα που ανέλαβε την εξουσία στο Ισραήλ πιθανότατα θα εντείνει την καταστολή των Παλαιστινίων, θα επεκτείνει τους εποικισμούς και τις κατεδαφίσεις παλαιστινιακών σπιτιών και θα διευρύνει το καθεστώς της διοικητικής κράτησης, με βάση το οποίο φυλακίζονται χωρίς δίκη για χρόνια εκατοντάδες Παλαιστίνιοι. Αλλωστε, η προεκλογική υπόσχεση του Νετανιάχου για επέκταση των εποικισμών και σκλήρυνση της καταστολής εναντίον των Παλαιστινίων ήταν αυτό που κυρίως ανέδειξε σε πρώτο κόμμα το Λικούντ, με 30 από τις 120 έδρες της ισραηλινής Κνεσέτ.

Φυσικά, για τερματισμό ή έστω για χαλάρωση του αποκλεισμού της Γάζας ούτε λόγος από τη νέα κυβέρνηση, στελέχη της οποίας καλούσαν σε συνέχιση της επίθεσης το περασμένο καλοκαίρι, παρά την απόφαση του Νετανιάχου να υπογράψει εκεχειρία με την Παλαιστινιακή Αντίσταση, με βασικό όρο τη χαλάρωση του αποκλεισμού, ο οποίος βέβαια δεν εφαρμόστηκε ποτέ.

Στο νέο κυβερνητικό σχήμα δε θα συμμετάσχει το Γίσραελ Μπεϊτένιου του φασίστα πρώην υπουργού Εξωτερικών Αβιγκόρ Λίμπερμαν, παρά την πρόθεση του Νετανιάχου. Σύμφωνα με δηλώσεις του Λίμπερμαν, δεν επετεύχθη συμφωνία για τη συμμετοχή του στη νέα κυβέρνηση, γιατί τα υπόλοιπα μέλη του κυβερνητικού σχηματισμού δε θέτουν ως στόχο της νέας κυβέρνησης την ανατροπή της Χαμάς, που αποτελεί τη ντε φάκτο δύναμη εξουσίας στη Γάζα, και την επιτάχυνση της διαδικασίας ψήφισης του νόμου που θα θεσμοθετήσει τη μετατροπή του Ισραήλ σε εβραϊκό κράτος.

Ο επίσημος λόγος για τη μη συμμετοχή του Λίμπερμαν στη νέα κυβέρνηση μοιάζει ακατανόητος, αφού και τα υπόλοιπα κόμματα του συνασπισμού κινούνται στο ίδιο ακροδεξιό μήκος κύματος. Πιθανότατα, οι δηλώσεις του να αποτελούν χάδι στα αυτιά του ακροδεξιού εκλογικού ακροατηρίου και οι πραγματικοί λόγοι να μην είναι διόλου «ιδεολογικοί». Πιθανότατα, οι συνέταιροι στη νέα κυβέρνηση να τα χάλασαν στη μοιρασιά των κυβερνητικών πόστων, κάτι που οδήγησε στη ρήξη και την αποχώρηση του Λίμπερμαν από τις διαπραγματεύσεις για το σχηματισμό της κυβέρνησης.

Η ανάληψη της εξουσίας στο Ισραήλ από ένα ακροδεξιό κυβερνητικό συνασπισμό αναμένεται να οξύνει ακόμα περισσότερο τις εντάσεις και τις συγκρούσεις στην ευρύτερη περιοχή της Μέσης Ανατολής. Οι διάφορες ομάδες που απαρτίζουν τη νέα κυβέρνηση είναι οι πιο ένθερμοι θιασώτες της ισραηλινής επιθετικότητας εναντίον των Παλαιστινίων και του Ιράν. Παράλληλα, η ένταση της σιωνιστικής καταστολής ενάντια στον παλαιστινιακό λαό, σε συνδυασμό με την απροθυμία των σιωνιστών να συνεργαστούν με την Παλαιστινιακή Αρχή και τις συνεχιζόμενες προκλήσεις εναντίον όχι μόνο του παλαιστινιακού λαού αλλά και της Παλαιστινιακής Αρχής, που έφτασαν μέχρι τη δολοφονία από ισραηλινούς στρατιώτες του παλαιστίνιου υπουργού άνευ χαρτοφυλακίου Ζιάντ Αμπού Εϊν, το Δεκέμβρη του 2014, αναμένεται να οξύνουν την κρίση αποδοχής που αντιμετωπίζουν ο Αμπάς και η κλίκα του στη Δυτική Οχθη από τον παλαιστινιακό λαό και ειδικά από τη νεολαία.

στο ψαχνό

Μετά την κατάρρευση των ιδεολογημάτων

Την κατάρρευση των ιδεολογημάτων που σφράγισαν την τελευταία προεκλογική περίοδο και έφεραν τον ΣΥΡΙΖΑ (με ολίγη από ψεκασμένους) στην κυβερνητική εξουσία τη ζούμε ήδη.

Ούτε το «μέτωπο του Νότου» είδαμε, ούτε το «αντιμερκελικό μέτωπο» (με μπροστάρη μάλιστα τον Ντράγκι!) είδαμε, ούτε τον «πολιτικό σεισμό» και τις «μεγάλες ανακατατάξεις» στην Ευρώπη είδαμε, ούτε τις αγορές να χορεύουν πεντοζάλη είδαμε.

Εκείνο που είδαμε είναι την απελπισμένη προσπάθεια μιας κυβέρνησης να προστατεύσει το πολιτικό της μέλλον. Να παζαρέψει μια συμφωνία μίνιμουμ, η οποία θα συνεχίζει μεν τη μνημονιακή πολιτική, όμως θα αφήνει τα σημαντικότερα για τις επόμενες φάσεις.

Οι ιμπεριαλιστές δείχνουν για μια ακόμη φορά το γκανγκστερικό τους πρόσωπο. Θέλουν να περάσουν ένα τρομοκρατικό μήνυμα στον ελληνικό λαό και σε όλους τους λαούς της Ευρώπης. Στην πρώτη γραμμή αυτού του μηνύματος γράφει: αδιαφορούμε τι ψηφίσατε ή νομίσατε ότι ψηφίσατε στις τελευταίες εκλογές. Εμείς βάζουμε τους όρους κι αν σας αρέσει.

Κάποιος ρομαντικός θα περίμενε ενδεχομένως ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα καλούσε το λαό να βγει στο δρόμο, όχι σε «διαδηλώσεις αξιοπρέπειας» πλέον, αλλά σε αντιιμπεριαλιστικές διαδηλώσεις. Ομως, τέτοια καλέσματα δεν ακούγονται πλέον ούτε από τη λεγόμενη αριστερή πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ. Αυτά ήταν για την πρώτη φάση, μέχρι τη συμφωνία της 20ής Φλεβάρη. Από τότε και μετά ο λαός πρέπει να μένει στο σπίτι και να παρακολουθεί από τον καναπέ τα γκάλοπ που δημιουργούν κλίμα και τις επεξηγήσεις των «πολιτικών αναλυτών», που όλες καταλήγουν στην ίδια επωδό: «μια κακή συμφωνία, με επώδυνα μέτρα, είναι προτιμότερη από τη ρήξη».

Σύντομα θα έχουμε και τα πρακτικά αποτελέσματα της πλήρους κατάρρευσης των ηρωικών προεκλογικών ιδεολογημάτων. Θα έχουμε συμφωνία που θα περιλαμβάνει μέτρα. Μέτρα αντιλαϊκά, φυσικά. Μόνο τη δοσολογία μένει να πληροφορηθούμε. Ξέρουμε, όμως, από την πείρα της πενταετίας που προηγήθηκε, πως ακόμη και η ελαφρύτερη δοσολογία ακολουθείται σύντομα από νέες δόσεις αντιλαϊκών μέτρων. Οι τελικοί στόχοι παραμένουν σταθεροί και κάθε φορά αποφασίζεται ένα πακέτο μέτρων που καλείται να υπηρετήσει αυτούς τους στόχους.

Σύντομα, λοιπόν, ακόμη και εκείνοι που σήμερα θεωρούν πως ο ΣΥΡΙΖΑ έκανε ό,τι μπορούσε, αλλά προσέκρουσε στον ιμπεριαλιστικό τοίχο, θα ξεχάσουν αυτή τη συγκαταβατική εκτίμηση και θα ασχοληθούν με την... άδεια τσέπη τους. Με τα χαράτσια και τη σκληρή δημοσιονομική λιτότητα, με την εφιαλτική ανεργία και τις εργασιακές σχέσεις δουλείας για όσους εργάζονται.

Σ' αυτούς τους ανθρώπους δεν αρκεί να εξηγηθούν απλά οι λόγοι που οδήγησαν σε νέα διάψευση των ελπίδων τους. Πρέπει και να υποδεικνύεται ο δρόμος της ταξικής ανασυγκρότησης. Αρκετά πια με τις κάθε είδους επαναστατικές και ριζοσπαστίζουσες ονειροφαντασίες (που μέχρι τώρα άλειφαν τα γρανάζια στη μηχανή του ΣΥΡΙΖΑ). Η εργατική τάξη πρέπει να «δει» ποια είναι εκείνα που μπορεί να διεκδικήσει, για να υπάρξει πραγματικά ανάπτυξη της ταξικής πάλης, η οποία θα οδηγήσει σε ρήξη με την ακολουθούμενη πολιτική. Δεν μπορεί να είναι σημείο αναφοράς οι επόμενες εκλογές (όποτε κι αν γίνουν). Σημείο αναφοράς πρέπει να γίνει η ταξική πάλη.

Συνάντηση με τον Τσίπρα στα σκαλιά του Μαξίμου, σόου με τον Κατρούγκαλο σε απευθείας τηλεοπτική μετάδοση έξω από το υπουργείο Οικονομικών, δήλωση-ποταμός Μπαρουφάκη που δεν μπορούσε να παρευρίσκεται στο σόου. Η επαναπρόσληψη των καθαριστριών του υπουργείου Οικονομικών, που την κέρδισαν με τον αγώνα και την επιμονή τους, δεν άλλαξε ούτε στο ελάχιστο τη μνημονιακή πολιτική. Οταν γίνεται αντικείμενο αισχρής πολιτικής εκμετάλλευσης από μια κυβέρνηση που συνεχίζει τη μνημονιακή πολιτική, όταν χρησιμοποιείται ως καπνός παραλλαγής για να κρυφτεί η ουσία του παζαριού με τους ιμπεριαλιστές δανειστές, που θα φέρει νέα μέτρα και συνέχιση των παλιών, τότε έχουμε μια κλασική εκδήλωση μουσολινισμού.

ΚΟΝΤΡΕΣ

Ταξική αξιοπρέπεια

Υπάρχουν κι εκείνοι οι εργαζόμενοι που βλέπουν τους συναδέλφους τους να επιστρέφουν στη δουλειά, αλλά στέκονται με ταξική αξιοπρέπεια, αρνούμενοι να γίνουν πρώτη ύλη για τις μουσολινικού τύπου φιέστες της συγκυβέρνησης Τσίπρα-Καμμένου. Παραθέτουμε αποσπάσματα από ανακοίνωση του Συλλόγου Διοικητικού Προσωπικού ΕΚΠΑ, των εργαζόμενων που έδωσαν τον πιο σκληρό αγώνα ενάντια στις διαθεσιμότητες-απολύσεις, παραμερίζοντας, στη διάρκεια αυτού του αγώνα, την πουλημένη συνδικαλιστική γραφειοκρατία του σωματείου τους (οι εμφάσεις είναι του πρωτότυπου):

«Το νομοσχέδιο για την επιστροφή των διαθέσιμων συναδέλφων μας είναι πλέον νόμος.

Η επιστροφή ΟΛΩΝ στη δουλειά αποτελεί μια ΝΙΚΗ δική μας. *Δε μας χαρίστηκε τίποτα από κανέναν. Χρειάστηκαν επίμονες και επίπονες κινητοποιήσεις από τους εργαζόμενους στο δημόσιο, τους καθηγητές της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, τους σχολικούς φύλακες, και άλλους κλάδους, με τις καθαρίστριες του υπουργείου Οικονομικών να αναδεικνύονται σε σύμβολο της αντίστασης ενάντια στις απολύσεις.*

Σε ό,τι αφορά εμάς, τους διοικητικούς υπαλλήλους των ΑΕΙ, ένας πρωτοφανής σε διάρκεια απεργιακός αγώνας από το Σεπτέμβριο μέχρι και το Δεκέμβριο του 2013 και οι συνεχείς κινητοποιήσεις που ακολούθησαν, κράτησαν τους διαθέσιμους συναδέλφους "ζωντανούς", εκτός απολύσεων, εκτός οριστικών πινάκων κινητικότητας που θα οδηγούσαν πολλούς συναδέλφους μας σε άλλα Ιδρύματα (...) Δεν ακολουθήσαμε ατομικές λύσεις και κανιβαλικές συμπεριφορές, παρότι κάποιοι ανάμεσά μας φρόντισαν να επιδείξουν ανοιχτά λογικές απαράδεκτες, φροντίζοντας για τη δική τους ατομική μοριοδότηση, για τη δική τους ατομική εξαίρεση από λίστες απολυόμενων, αδιαφορώντας για το σύνολο, ενίοτε "σπρώχνοντας" και στην υλοποίηση των απολύσεων, προκειμένου να τακτοποιηθούν οι ίδιοι (...)

Σήμερα μπορούμε να πούμε ότι:

ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΕΡΗΦΑΝΟΙ γιατί δώσαμε έναν αγώνα μεγάλο.

ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΕΡΗΦΑΝΟΙ γιατί σταθήκαμε όρθιοι.

ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΕΡΗΦΑΝΟΙ γιατί στηρίξαμε ο ένας τον άλλο.

ΕΙΜΑΣΤΕ ΧΑΡΟΥΜΕΝΟΙ γιατί είμαστε ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ».

Με πλάγια πηδηματάκια

«Το δεύτερο είναι να πετύχουμε ένα χρέος βιώσιμο για την κοινωνία, **όχι αριθμητικά βιώσιμο**, άρα κι εδώ το **κριτήριο είναι τι θα πληρώνουμε για χρέος**, για να δούμε τι μπορούμε να επενδύσουμε μετά στην ανάπτυξη και στο μέλλον».

Ο αντιπρόεδρος Δραγασάκης (συνέντευξη στην ΕφΣυν) την κάνει με ελαφρά πηδηματάκια από το αίτημα για «διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους», το οποίο ο ίδιος, μέχρι τις τελευταίες εκλογές, παρουσίαζε ως «εκ των ων ουκ άνευ» για να ορθοποδήσει το ελληνικό κράτος, κατακεραυνώνοντας τους Σαμαροβενιζέλους και τους Στουρναροχαρδουβέληδες για τη θεωρία της αναδιάρθρωσης του χρέους που υποστήριζαν.

Τι μας λέει τώρα ο Δραγασάκης; Οτι σημασία δεν έχει το ύψος του χρέους, αλλά η δόση που θα πληρώνει το ελληνικό κράτος. Οταν, όμως, το χρέος δε σβήνεται, αλλά απλώς πάει παραπίσω, υπερχρεώνονται και οι επόμενες γενιές («στο διηνεκές» που θα 'λεγε και ο άσπονδος φίλος του αντιπροέδρου Μπαρουφάκης) και ο ελληνικός λαός καταδικάζεται στο να αποπληρώνει εσαεί τους ιμπεριαλιστές τοκογλύφους.

Ο Τσίπρας μιλούσε προεκλογικά για «αποικία χρέους», κοπιάροντας τον τίτλο από βιβλίο του Κοτζιά. Ο Δραγασάκης περιγράφει μετεκλογικά ως ζητούμενο ακριβώς αυτό. Μια υπερχρεωμένη για πάντα χώρα, η οποία εκλιπαρεί τους δανειστές της να μεταθέσουν τις λήξεις των τοκοχρεολυτικών δόσεων, δίνοντάς τους φυσικά και αυτά που ζητούν για να δεχτούν την αναδιάρθρωση. Τον πλήρη έλεγχο της οικονομίας και της χώρας.

Κουτόχορτο

«Οι πολιτικές κινήσεις κορυφής δεν κάμπτουν, όμως, τη σκληρή στάση που κρατούν οι θεσμοί στο επίπεδο των κλιμακίων». Το βρήκε το πρόβλημα η ΕφΣυν. Η Μέρκελ, ο Σόιμπλε, ο Γιούνκερ, ο Ντράγκι τα έχουν βρει πολιτικά με τον Τσίπρα, όμως οι τροϊκανοί κάνουν όλη τη ζημιά. Ο Κοστέλο, ο Γκογιάλ και ο Μορς φταίνε για τη δυστοκία που παρατηρείται ως προς τη σύναψη μιας «αμοιβαία επωφελούς συμ-

Ο κόσμος το 'χει τούμπανο...

Ο κόσμος το 'χει τούμπανο κι ο Γαβρίλος κρυφό καμάρι. Σύμφωνα με τον εκπρόσωπο της παιδικής χαράς του Μαξίμου, **ενδεχομένως** η χώρα να χρειαστεί νέο δάνειο, όμως αυτό δεν υπάρχει περίπτωση να συνοδεύεται από Μνημόνιο!

Το «ενδεχομένως» έχει την ίδια αξία που είχαν τον περασμένο Φλεβάρη οι δηλώσεις του Μπαρουφάκη και άλλων κυβερνητικών στελεχών ότι δεν χρειάζονται την τελευταία δόση του προηγούμενου δανείου. Οσο για τον αποκλεισμό νέου Μνημονίου, αρκεί νομίζουμε η κοινή λογική για να κριθεί ο ισχυρισμός. Για ποιο λόγο οι ιμπεριαλιστές δανειστές να δώσουν οποιοδήποτε δάνειο χωρίς να το συνοδεύουν από όρους, δηλαδή Μνημόνιο;

Στον αρχιψευταρά κοινοβουλευτικό εκπρόσωπο απάντηση δίνει το Γραφείο Προϋπολογισμού του Κράτους στη Βουλή, που στην τελευταία έκθεσή του, που αναφέρεται στο πρώτο τρίμηνο του 2015, αναφέρει:

«Αν ληφθούν υπόψη οι υποχρεώσεις για μετά το 2015, η χώρα θα χρειαστεί πρόσθετη βοήθεια (=νέα δανειακή σύμβαση) ύψους 20-30 δισ. ευρώ, μέχρι να διευθετηθεί το ζήτημα του χρέους. ***Αλλά και η βοήθεια αυτή θα δοθεί υπό όρους οικονομικής πολιτικής, όπως προβλέπεται από τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας»***

φωνίας», διότι «επαναφέρουν αυτή τη φορά "κόκκινες γραμμές" επί θεμάτων που μέχρι πρότινος είχε σημειωθεί σύγκλιση».

Εχουμε δει κι έχουμε δει παπαγαλάκια, αλλά αυτό το πράγμα ξεπερνάει κάθε όριο. Μα πού νομίζουν ότι απευθύνονται, σε ηλίθιους;

Περασμένα ξεχασμένα

Επειδή εμείς κρατάμε κιτάπια, θυμόμαστε πολύ καλά πως όταν ο Σαμαράς βγήκε και ανακοίνωσε μείωση του χαρατσιού της «έκτακτης εισφοράς αλληλεγγύης» κατά 30%, ήταν και ο ΣΥΡΙΖΑ ανάμεσα σ' εκείνους που τον κατήγγειλαν για αισχρή εξαπάτηση του λαού, γιατί δεν μείωνε ένα χαράτσι, αλλά έβαζε ένα καινούργιο, δεδομένου ότι αυτό το χαράτσι έληγε στις 31.12.2014. Τώρα, ο ΣΥΡΙΖΑ όχι μόνο διατηρεί το νέο χαράτσι που επέβαλε ο Σαμαράς, αλλά στο παζάρι με την τρόικα έχει πέσει η πρόταση για ακύρωση της μείωσης για όσους έχουν εισόδημα πάνω από 30.000 ή 50.000 ευρώ. Αυτά δεν τα βγάζουμε από το μυαλό μας, με διαρροές από το υπουργείο Οικονομικών βγαίνουν.

Λαϊκιστικά σύμβολα

Σύμφωνα με τις κυβερνητικές διαρροές, από τα τρόφιμα μόνο το γάλα και το ψωμί θα παραμείνουν στο χαμηλό συντελεστή ΦΠΑ. Ολα τα υπόλοιπα τρόφιμα θα πάνε στον καινούργιο ενιαίο συντελεστή, ο οποίος αναμένεται να διαμορφωθεί στο 17%-18%. Γιατί, όμως, μόνο το γάλα και το ψωμί; Αυτά είναι τα βασικά τρόφιμα με τα οποία συντηρείται μια λαϊκή οικογένεια; Γιατί όχι τα μακαρόνια, το ρύζι, το κρέας, τα ζαρζαβατικά και τα υπόλοιπα τρόφιμα, που καταναλώνουν το μεγαλύτερο μέρος του λαϊκού εισοδήματος; Γιατί όχι το ηλεκτρικό ρεύμα, επίσης απαραίτητο για τη στοιχειώδη διαβίωση; Γιατί το γάλα και το ψωμί έχουν μια συμβολική σημασία, που έρχεται από το παρελθόν, τότε που το διατροφικό πρότυπο ήταν εντελώς διαφορετικό από το σημερινό. Αυτά τα σύμβολα ο ΣΥΡΙΖΑ θέλει να τα χρησιμοποιήσει ως σύμβολα λαϊκίστικης δημαγωγίας. Πόσους μπορεί να εξαπατήσει, όμως;

Ταπεινός προσκυνητής

Δε ζήτησε τη συνάντηση με τον Σόιμπλε, πριν το τελευταίο Eurogroup, ο Μπαρουφάκης για να κάνει οποιαδήποτε διαπραγμάτευση μαζί του (τι διαπραγμάτευση να κάνεις σε είκοσι λεπτά;). Ηταν μια τελευταία απεγνωσμένη προσπάθεια να σώσει το τομάρι του. Δεν ήμασταν εκεί για να ξέρουμε τι ακριβώς ειπώθηκε, μπορούμε όμως να κρίνουμε από τις δηλώσεις που έγιναν μετά. Ο μεν Μπαρουφάκης έγλειψε για μια ακόμη φορά πατόκορφα τον γερμανό υπουργό Οικονομικών, ο δε Σόιμπλε, όταν ρωτήθηκε αν έχει αλλάξει κάτι από τις προηγούμενες συνομιλίες τους, απάντησε με ειρωνεία: «ζέστανε ο καιρός»! Τον (ξανα)έφτυσε δηλαδή.

Τι θέλει να πει ο ποιητής;

Τακτικός αρθρογράφος του Συγκροτήματος Ψυχάρη, πλέον, ο πρώην υπουργός Κ. Αρβανιτόπουλος, ασχολήθηκε την περασμένη Τρίτη με την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, για την οποία συμπέρανε ότι «έχει εκμετρήσει το ζην», προεξοφλώντας ότι «αναπόφευκτα ο "ιστορικός συμβιβασμός" θα φέρει πολιτικό κατακλυσμό». Και κατέληξε: «Μόνο μια κυβέρνηση εθνικής ενότητας, στηριζόμενη σε όλες τις ευρωπαϊκές δυνάμεις, θα μπορέσει να διαχειριστεί την οδυνηρή πραγματικότητα».

Ποιους περιλαμβάνει στις «ευρωπαϊκές δυνάμεις» ο... ποιητής Αρβανιτόπουλος; Αν περιλαμβάνει και την υπό τον Τσίπρα πλειοψηφία του ΣΥΡΙΖΑ, τότε δουλεύει για τον Ψυχάρη και άλλα κέντρα που επεξεργάζονται μελλοντικές πολιτικές λύσεις διαχείρισης. Αν δεν περιλαμβάνει τον ΣΥΡΙΖΑ, τότε δουλεύει για τον Σαμαρά. Σε κάθε περίπτωση, πάντως, κινδυνεύει να μείνει με τη χαρά της προσμονής και την πικρή διάψευση.

Το κόμπλεξ του νάρκισσου

«Οι συνάδελφοί μου υπουργοί Οικονομικών που συμμετέχουν στο Eurogroup καταδίκασαν τις απαράδεκτες και εντελώς ανακριβείς διαρροές στο προηγούμενο Eurogroup της Ρίγα». Το δήλωσε ο Μπαρουφάκης μετά το τέλος του Eurogroup της 11ης Μάη, φέρνοντάς το ως μοναδικό παράδειγμα του «θετικού κλίματος» που επικράτησε! Πέρα από το γελοίο του πράγματος, πρέπει να σημειωθεί πως αυτό είναι κάτι που μόνο ο ίδιος το ισχυρίστηκε. Ούτε στο κοινό ανακοινωθέν υπάρχει σχετική αναφορά ούτε κάποιος υπουργός βγήκε να πει κάτι. Αντίθετα, όλο το προηγούμενο διάστημα ο ευρωπαϊκός Τύπος κάγχαζε για το «κάζο» του ναρκισσευόμενου Μπαρουφάκη στη Ρίγα, όπου άκουσε τα μπινελίκια της ζωής του και στο τέλος δεν πήγε ούτε στο δείπνο, φοβούμενος μην ακούσει κι άλλα. Αυτές τις διαρροές οι υπουργοί τις έκαναν, όχι κάποιος άλλος. Ο τύπος είναι τόσο «άρρωστος» που ασχολείται μόνο με τον εαυτό του, με τη δημόσια εικόνα του. Και δεν καταλαβαίνει ότι αυτό που σήμερα θεωρεί δύναμή του (η λαϊκή αποδοχή που έχει) αύριο, όταν τον αδειάσει ο Τσίπρας, θα μετατραπεί στο αντίθετό του και θα καταντήσει το πιο ξεκαρδιστικό ανέκδοτο της χώρας.

ZOOM

Φαρισαίοι παλιάς και νέας κοπής

Παρά τη μεγάλη εκτίμησή μας για το έργο τους, που έγινε ακόμη μεγαλύτερη όταν παρακολουθήσαμε το θαυμάσιο ντοκιμαντέρ «ΜΕΤΑΞΑ ακούγοντας το χρόνο» του Σταύρου Ψυλλάκη, οφείλουμε να σταθούμε έντονα κριτικοί απέναντι στους γιατρούς του αντικαρκινικού νοσοκομείου «Μεταξά» στον Πειραιά, οι οποίοι πραγματοποιούν επίσχεση εργασίας, διεκδικώντας προσλήψεις προσωπικού και αποπληρωμή των δεδουλευμένων εφημεριών, καταγγέλλοντας πως το νοσοκομείο οδηγείται «σε πλήρη κατάρρευση», γιατί «την τελευταία πενταετία έχει υποστεί μια από τις πιο ανηλεείς και βίαιες μνημονιακές επιθέσεις», καθώς μετά και τις τελευταίες αποχωρήσεις ογκολόγων, υπηρετούν πλέον μόνο τέσσερις (δύο διευθυντές και δύο επιμελητές Β), από τους δεκατρείς που προβλέπει ο οργανισμός.

Οι συγκεκριμένοι γιατροί, αναφέρεται στην ανακοίνωση, καλούνται να σηκώσουν το βάρος 80 περίπου νοσηλευόμενων, 50 χημειοθεραπειών την ημέρα στο τμήμα ημερήσιας νοσηλείας, της ανά 4ήμερο γενικής 24ωρης εφημερίας, των καθημερινών εξωτερικών ιατρείων, των ογκολογικών συμβουλίων και των εντός του νοσοκομείου εκτιμήσεων σε άλλες κλινικές. Το συμπέρασμα των γιατρών είναι πως «υπό αυτές τις συνθήκες εργασιακής εξόντωσης είναι αδύνατο να λειτουργήσει πλέον το Ογκολογικό Τμήμα».

Λάθος, αγαπητοί γιατροί, λάθος. Κάποια στιγμή οφείλετε να προσαρμοστείτε κι εσείς στις νέες θεραπευτικές μεθόδους και να μην αφήνετε τις ευκαιρίες να πηγαίνουν χαμένες. Αντί να ζητάτε την άμεση παρέμβαση του υπουργείου Υγείας για την κάλυψη των κενών θέσεων ογκολογίας προκειμένου, όπως λέτε, να μη χαθεί ούτε μία νοσηλευτική κλίνη, οφείλατε να διευκολύνετε την κυβέρνηση σε μια τακτική μείωσης των απαιτούμενων κλινών. Πώς μπορεί να γίνει αυτό; Οφείλατε να ζητήσετε την άμεση μεταφορά και στο δικό σας νοσοκομείο του ιερού σκηνώματος της αγίας Βαρβάρας, που θα σας απάλλασσε αμέσως από έναν μεγάλο όγκο δουλειάς. Θα συνειδητοποιούσατε τότε πως δεν χρειάζονται προσλήψεις γιατρών και νοσηλευτών για να λειτουργήσει το νοσοκομείο σας, αλλά ακλόνητη πίστη στα λείψανα.

Στο κάτω-κάτω, αν δεν πιστεύετε εμάς, οφείλετε να πιστέψετε το συνάδελφό σας στην ιατρική, βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ (πρώην ΠΑΣΟΚ, πρώην ΔΗΜΑΡ) Γιάννη Μιχελογιαννάκη, ο οποίος επικαλούμενος την εικοσαετή ιατρική πείρα του διαβεβαίωσε ότι έχει δει τη θετική θεραπευτική δράση των «λειψάνων», ου μην αλλά και της θείας κοινωνίας, η οποία κατάφερε να εξαφανίσει τον ιό HIV από το σάλιο νοσούντων. Γι' αυτό, άλλωστε, είναι και κατά της καύσης των νεκρών, διότι η καύση εξαφανίζει τα «λείψανα». Κι επειδή δεν ξέρουμε ποιος μετά θάνατον θ' ανακηρυχτεί άγιος ή όσιος, φαντάζεστε το δράμα να ανακηρυχτεί και να μην έχουμε ένα τόσο δα λειψανάκι, επειδή τον έχουμε κάψει; Αυτό ισοδυναμεί με έγκλημα κατά της σύγχρονης ιατρικής επιστήμης!

Κατόπιν τούτου, ποιος θα μπορούσε να δώσει άδικο στον υπουργό Υγείας Παναγιώτη Κουρουμπλή, ο οποίος αποφάσισε να τεθεί επικεφαλής της σεπτής πομπής που θα μετέφερε τα «λείψανα» της αγίας Βαρβάρας από τον ομώνυμο ναό του ομώνυμου δήμου της Δυτικής Αθήνας στο νοσοκομείο «Αγιος Σάββας», προκειμένου να συνδράμουν στη θεραπεία των καρκινοπαθών; Το μόνο για το οποίο μπορεί να κατηγορηθεί ο αρμόδιος υπουργός είναι γιατί δε φρόντισε να μεταφερθούν τα «λείψανα» και στο «Μεταξά» και σε άλλα νοσοκομεία. Διάκριση μεταξύ των ασθενών δεν πρέπει να γίνεται! (Τελικά, μετά το σάλο, ο Κουρουμπλής θυμήθηκε ότι είχε ταξίδι στο εξωτερικό!).

Οφείλουμε, επίσης, να κατανοήσουμε τον βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ Γιάννη Αμανατίδη, ο οποίος προσκύνησε τα λείψανα, δηλώνοντας ότι αυτό είναι προσωπικό του θέμα. Σωστά, αλλά γιατί συνέχισε λέγοντας πως *«η πίστη σε πολλά πράγματα βοηθάει πολύ»*, διότι *«πέρα από τη δύναμη, απαλύνει τον πόνο, ειδικά σε περιπτώσεις με ανθρώπους που έχουν πολλά σοβαρά προβλήματα υγείας»*! Ε, να μην κάνει και ο Αμανατίδης το «άνοιγμά» του στο χριστεπώνυμο πλήθος; Η επόμενη μάχη του σταυρού δε θα είναι καθόλου εύκολη για τους βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ. Σημειώνουμε, επίσης, το γεγονός ότι η πίστη δεν βοηθάει και πολύ στις διαπραγματεύσεις με τους ιμπεριαλιστές δανειστές. Τα λείψανα της αγια-Βαρβάρας δεν φαίνεται να έπαιξαν κανένα ρόλο στους τροϊκανούς.

Κλασική μορφή χριστεμπόριου. Μπίζνα οικονομική και μπίζνα πολιτική, την οποία οι ακραίοι λαϊκιστές του ΣΥΡΙΖΑ δεν άφησαν να περάσει ανεκμετάλλευτη. Ο Καμμένος έδωσε τα ρέστα του κι από κοντά ο Κουρουμπλής και άλλοι. Μέχρι που τα πήρε στο κρανίο ο Φίλης και φώναξε «μπάστα», σαρκάζοντας την κυβερνητική πολιτική: «Δύο αρχηγοί κρατών επισκέφθηκαν επί ΣΥΡΙΖΑ την Ελλάδα και είναι το άγιο φως και τα λείψανα της αγίας Βαρβάρας». Ο Φίλης δεν είναι χτεσινός. Επειδή αυτά δεν μπορούσε να τα πει υπουργός ή ο κυβερνητικός εκπρόσωπος, για να μη διαταραχθούν οι σχέσεις της κυβέρνησης με την Εκκλησία, ανέλαβε να τα πει αυτός, στοχεύοντας στον «ΣΥΡΙΖΑ του 4%». Κάποιος έπρεπε να καλύψει το παλιό κομματικό ακροατήριο που δεν γουστάρει κάτι τέτοιες εκδηλώσεις.

Η ενεργοποίηση αυτών των αντανακλαστικών του «παλιού ΣΥΡΙΖΑ» είναι απαραίτητη και για έναν άλλο λόγο. Αυτό το κομμάτι είναι που θα αντιδράσει στη συμφωνία με τους ιμπεριαλιστές δανειστές, επομένως η επαφή του προεδρικού πυρήνα μ' αυτό το ακροατήριο είναι επιβεβλημένη. Πρέπει να περάσει η άποψη ότι ο ΣΥΡΙΖΑ κάνει υποχωρήσεις, αναγκάζεται να συνεργαστεί ακόμη και με τον θρησκόληπτο Καμμένο, ανέχεται τους λαϊκιστές πρώην πασόκους, αλλά δεν έχει χάσει τη συνείδησή του, την αριστερή συνείδησή του. Βεβαίως, τα πράγματα δεν είναι ακόμη ώριμα για να προωθήσει ο ΣΥΡΙΖΑ το διαχωρισμό της Εκκλησίας από το κράτος, που αναφέρει στο πρόγραμμά του, ούτε να καταργήσει τις παρελάσεις (ανέχεται ακόμη και τη συνδιοργάνωση «πολεμικής αρετής» στις 25 Μάρτη, μετά από στενή συνεργασία Καμμένου-Δούρου), όλ' αυτά όμως είναι αναγκαίοι συμβιβασμοί (ο ίδιος αυτός Φίλης είχε το θράσος να συγκρίνει τον ΣΥΡΙΖΑ με τον Λένιν) σε μια εξελικτική πορεία που στο τέλος της θα έχει την πλήρη εφαρμογή του προγράμματος του ΣΥΡΙΖΑ.

Τις απόψεις τύπου Φίλη έσπευσε να ενισχύσει το... Συγκρότημα Λαμπράκη. Ναι, η φυλλάδα που πριν από μερικές δεκαετίες διαφήμιζε το θαυματουργό νερό του Καματερού όπως οι χριστέμποροι διαφημίζουν τα λείψανα της αγια-Βαρβάρας. Πρόκειται ασφαλώς περί αισχρής σπέκουλας, γιατί στην όλη υπόθεση ανακατεύθηκε ο Καμμένος, ενώ η συγκεκριμένη χριστεμπορία προσφερόταν για να γίνει κριτική στις εθνικοχριστιανικές νότες του ΣΥΡΙΖΑ (το Συγκρότημα θα προτιμούσε τον Θεοδωράκη στη θέση του Καμμένου). Επειδή οι υπόλοιποι συντάκτες δεν τα πολυξέρουν αυτά τα θέματα και δεν μπορούν να τα χειριστούν καλά, επιστρατεύτηκαν κάποιοι τέως δημαρίτες, οι οποίοι στηλίτευσαν την υποταγή του ΣΥΡΙΖΑ στο χριστεμπόριο, επικαλούμενοι τις «αρχές της ανανεωτικής αριστεράς». Ανθρωποι που την τελευταία πενταετία σκίζονται καθημερινά υπερασπιζόμενοι τη μνημονιακή πολιτική, βρήκαν αντικείμενο για να την πέσουν στον ΣΥΡΙΖΑ. Ειρωνεύτηκαν τη μεταφορά των λειψάνων στο νοσοκομείο, έγραψαν ακόμη και για τις ελλείψεις σε ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό, όμως δεν είπαν τίποτα για την πολιτική που οδήγησε τα δημόσια νοσοκομεία στην πλήρη απαξίωση, την υπολειτουργία, την εξαθλίωση, δημιουργώντας κινδύνους για τους ασθενείς που νοσηλεύονται σ' αυτά.

Τα ίδια ισχύουν και για τους Φίληδες. Ωραίος ο κοσμοπολιτισμός, αποκρουστική όμως η στηλίτευση της θρησκόληπτης μάζας, διότι αποκαλύπτει το γνωστό ελιτισμό που χαρακτηρίζει αυτό το κομμάτι του παλιού ρεβιζιονισμού. Η αντιθρησκευτικότητα γι' αυτούς είναι κομμάτι μιας ευρύτερης ιδεολογίας που περιλαμβάνει και την αντιλαϊκότητα της καλοβολεμένης μικροαστικής ελίτ. Και βέβαια, οι Φίληδες ετοιμάζονται να ψηφίσουν και με τα δυο χέρια το νέο Μνημόνιο και τους αντιλαϊκούς εφαρμοστικούς του νόμους, που θα εξαθλιώσουν ακόμη παραπέρα το κρατικό σύστημα Υγείας. Τι θα πουλήσουν στον ελληνικό λαό τότε; Αθεϊσμό;

Γι' αυτό εμείς είμαστε αντίθετοι σε παλιούς και νέους Φαρισαίους. Και στους χριστέμπορους της Εκκλησίας και της πολιτικής και στους ελιτίστες του ευρωκοσμοπολιτισμού, που αντιμετωπίζουν το λαό αφ' υψηλού και του κουνούν κοροϊδευτικά το δάχτυλο για την πνευματική του καθυστέρηση. Η κοινωνία πρέπει να είναι ώριμη για να λύσει τέτοια ζητήματα. Και στις συνθήκες του ελληνικού καπιταλισμού, που περιλαμβάνει τη θρησκεία ως βασικό συστατικό της κυρίαρχης ιδεολογίας, τα πράγματα ωριμάζουν εξαιρετικά αργά. Αντί να κοροϊδεύουμε το λαό για την καθυστέρησή του, ας φροντίσουμε να τον μορφώσουμε. Κι ας διατυπώσουμε ως πρώτο αίτημα σε μια πορεία αποδέσμευσης από κάθε έννοια μυστικισμού, ιδεαλισμού και ανορθολογισμού, το διαχωρισμό της Εκκλησίας από το κράτος. Ο ΣΥΡΙΖΑ, όμως, φροντίζει αυτός ο αφύσικος (για αστικά καθεστώτα) εναγκαλισμός να μη χαλαρώσει.

Πέτρος Γιώτης

Σαν καλοί ραγιάδες, πλήρωσαν προκαταβολικά το ΔΝΤ!

Εμείς δεν είμαστε εκβιαστές! Ετσι δικαιολόγησε ο κυβερνητικός εκπρόσωπος Γ. Σακελλαρίδης την κίνηση της κυβέρνησης να πληρώσει προκαταβολικά τη δόση στο ΔΝΤ, μια μέρα πριν την κανονική ημερομηνία και λίγη ώρα πριν αρχίσει το Eurogroup της 11ης Μάη! Αν κρίνουμε από το ότι οι προσδοκίες για κάποια απόφαση με πρακτικό αντίκρισμα απ' αυτό το Eurogroup είχαν ήδη «τιθασευτεί», η κίνηση αυτή της κυβέρνησης μπορεί να ερμηνευτεί μόνο με βάση το φόβο της κυβέρνησης. Φοβόταν μη τυχόν και δεν βγει ούτε αυτή η τυπική και πρακτικά άχρηστη δήλωση «καλής πορείας της διαπραγμάτευσης».

Εκτός αν η προκαταβολική πληρωμή του Eurogroup ήταν όρος των δανειστών, οπότε τα πράγματα είναι πολύ χειρότερα για τη συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου. Ενας τέτοιος όρος μπαίνει μόνο σε μια υποτελή και όχι σε μια ανεξάρτητη χώρα. Ομως, οι ιμπεριαλιστές δανειστές έδειξαν από την πρώτη στιγμή ότι είναι αδίστακτοι και αποφασισμένοι να οδηγήσουν τη συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου σε μια ταπεινωτική συνθηκολόγηση, έχοντας διαπιστώσει ότι αυτή είναι αποφασισμένη να υπηρετήσει τη στρατηγική επιλογή του ελληνικού καπιταλισμού να συμμετέχει στην ΕΕ και την Ευρωζώνη.

Η δικαιολογία που άρθρωσε ο Σακελλαρίδης (δεν είμαστε εκβιαστές) αποκαλύπτει μια σχέση δουλείας. Το να πληρώσεις στην ώρα της μια δόση δεν είναι εκβιασμός, αλλά τυπικό δικαίωμα που απορρέει από τη δανειακή σύμβαση. Το να μην πληρώσεις τους εκβιαστές είναι ουσιαστικό δικαίωμα. Η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου είναι αποφασισμένη να μην ασκήσει αυτό το ουσιαστικό δικαίωμα (το επανέλαβε για μια ακόμη φορά ο Μπαρουφάκης στη συνέντευξη Τύπου που έδωσε μετά το Eurogroup, στην οποία διαβεβαίωσε και πάλι ότι οι δανειστές θα αποπληρώνονται κανονικά), ενώ με την προπληρωμή της δόσης έδειξε και διαγωγή καλού παιδιού (στην καλύτερη γι' αυτήν περίπτωση) ή διαγωγή υπόδουλης χώρας (στην περίπτωση που η προπληρωμή ήταν όρος των ιμπεριαλιστών δανειστών).

Ετσι, αποδείχτηκε σαπουνόφουσκα μια ακόμη προπαγανδιστική εκστρατεία, στην οποία επί εβδομάδες επιδίδονταν τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, κυβερνητικά και κομματικά. Περιδιάβαιναν τις ραδιοτηλεοπτικές εκπομπές για να πουν πως αν δεν υπάρξει ένεση ρευστότητας από τους δανειστές, έστω με τη μορφή της διεύρυνσης του πλαφόν του βραχυχρόνιου δανεισμού από τις ελληνικές τράπεζες (αύξηση του ορίου των εντόκων γραμματίων), και η κυβέρνηση βρεθεί μπροστά σε δυσκολία να εξυπηρετήσει τις εσωτερικές ανάγκες, δε θα πληρώσει κάποια δόση. Εξακολουθούν να ξύνουν τον πάτο του βαρελιού για να βρουν λεφτά να αποπληρώσουν το ΔΝΤ. Κι όσο πιο φανερή γίνεται αυτή η δουλική συμπεριφορά τόσο οι ιμπεριαλιστές σκληραίνουν τη στάση τους, θέλοντας να στείλουν στον ελληνικό λαό το μήνυμα πως πρέπει να αποδεχτεί όχι μόνο τη σκληρή λιτότητα, αλλά και το ραγιαδισμό ως επίσημη ιδεολογία.

Παιχνίδια αποπροσανατολισμού

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν τρέφει τα καλύτερα αισθήματα για τον Στουρνάρα, όπως δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο Στουρνάρας δεν πρόκειται να τους αδειάσει τη γωνιά, αν δεν βρει κάτι καλύτερο (στο εξωτερικό κατά προτίμηση). Οι πλάτες της ΕΚΤ, στην οποία λογοδοτεί, είναι πολύ στιβαρές για να φοβηθεί τις επιθέσεις από κυβερνητικά στελέχη. Σκυλί που δεν μπορεί να σε δαγκώσει δεν το φοβάσαι όταν γαβγίζει. Ο ΣΥΡΙΖΑ, όμως, έχει ανάγκη από «εσωτερικούς εχθρούς» και «υπονομευτές». Οσο πλησιάζει η ώρα της «επώδυνης» συμφωνίας τόσο θα μεγαλώνει αυτή η ανάγκη.

Ετσι, το e-mail που έφυγε από το Γραφείο Τύπου της ΤτΕ προς δημοσιογράφους (δεν ήταν μόνο η Στάη, αν σκεφτούμε ότι τα ίδια στοιχεία είχαν δημοσιευτεί και αλλού) έφτασε ως μάνα εξ ουρανού στα χέρια της κυβερνητικής προπαγάνδας, η οποία φρόντισε να σταθεί στον αποστολέα και όχι στα στοιχεία. Τι περιέγραφε το e-mail; Την οικτρή κατάσταση που έχει περιέλθει ο ελληνικός καπιταλισμός τους τελευταίους μήνες. Είναι άγνωστα αυτά τα στοιχεία; Αν διαβάσει κανείς την τελευταία έκθεση του Γραφείου Προϋπολογισμού του Κράτους στη Βουλή (ΓΠΚΒ), θα διαπιστώσει ότι λέει τα ίδια πράγματα και μάλιστα διεκτραγωδεί με πιο μελανά χρώματα την κατάσταση της ελληνικής καπιταλιστικής οικονομίας, την οποία αποδίδει στο «τράβηγμα» της διαπραγμάτευσης από την κυβέρνηση και στο στέγνωμα της ρευστότητας από Δημόσιο και τράπεζες, συμβουλεύοντας στο τέλος να κλειστεί συμφωνία οπωσδήποτε και το συντομότερο δυνατό. Το «mail Στουρνάρα», αν εξαιρέσουμε καναδυό αποσιωπητικά, δεν κάνει κρίσεις, αλλά παραθέτει μόνο αριθμούς.

Είναι σωστοί αυτοί οι αριθμοί ή όχι; Αυτό είναι το ουσιαστικό ερώτημα, στο οποίο η κυβερνητική προπαγάνδα δε δίνει απάντηση, επικεντρωνόμενη μόνο στα... αντι-στουρναρικά. Γιατί δεν ενημέρωσε η ίδια η κυβέρνηση τον ελληνικό λαό για όλ' αυτά;

Η συμφωνία θα είναι σε κάθε περίπτωση μνημονιακή

Αν το καλοσκεφτούμε, το έργο το έχουμε ξαναδεί κάμποσες φορές την τελευταία πενταετία. Διαπραγματεύσεις με την τρόικα που τραβούν σε μάκρος, δραματικό κλίμα, πηγαινέλα της τρόικας, διαρροές για το τι ζητούν οι δανειστές και ποιες είναι οι «κόκκινες γραμμές» της κυβέρνησης. Στο τέλος πάντοτε είχαμε happy end με συμφωνία. Για τον ελληνικό λαό, βέβαια, δεν ήταν happy end, αφού μετά από κάθε τέτοιο δραματικά φορτισμένο γύρο άφηνε στο βωμό της συμφωνίας μισθούς, συντάξεις, νέα χαράτσια κτλ.

Εχει πλέον καταστεί σαφές πως **σε ό,τι αφορά την ουσία** το ίδιο έργο βλέπουμε και τώρα. Με σημαντικές διαφορές στο σενάριο, όμως, καθώς έχουμε μια νέα συγκυβέρνηση, η οποία θέλησε να ξεκινήσει τη διαπραγμάτευση από την αρχή, επικαλούμενη το γεγονός ότι εκλέχτηκε με αντιμνημονιακό πρόγραμμα και δεν μπορεί να πάει πολύ πίσω απ' αυτό, δεν μπορεί να φανεί ως μια απλή συνέχεια των προηγούμενων μνημονιακών κυβερνήσεων.

Οι ιμπεριαλιστές έδειξαν το αδίστακτο γκανγκστερικό τους πρόσωπο, αρνούμενοι σ' αυτή τη νέα κυβέρνηση την παραμικρή παραχώρηση. Ετσι, από τις αρχές Φλεβάρη που ξεκίνησε η διαπραγμάτευση, εκείνο που παρακολουθούμε είναι μια **συνεχής διολίσθηση** της συγκυβέρνησης προς τις θέσεις των ιμπεριαλιστών δανειστών. Το πλαίσιο τέθηκε με την απόφαση της 20ής Φλεβάρη, το οποίο δεν αφήνει περιθώρια αμφιβολίας. Κάθε φορά που γίνεται απόπειρα «πολιτικής διαπραγμάτευσης», οι γκάνγκστερ θυμίζουν στη συγκυβέρνηση ότι η πολιτική διαπραγμάτευση έληξε στις 20 Φλεβάρη. Με τη συγκεκριμένη απόφαση ανατέθηκε στην τρόικα (θεσμοί πλέον) **να ολοκληρώσει την τρέχουσα αξιολόγηση**. Αν δε γίνει αυτό, τότε δεν εκταμιεύεται ούτε σεντ από την τελευταία δόση, ενώ και η ΕΚΤ δεν επιτρέπει στις ελληνικές συστημικές τράπεζες να διευρύνουν το βραχυχρόνιο δανεισμό προς την κυβέρνηση, με αποτέλεσμα έκτοτε η κυβέρνηση να ξύνει τον πάτο του βαρελιού, να εκδίδει ακόμη και ΠΝΠ για τη συγκέντρωση των διαθέσιμων όλων των φορέων του Δημοσίου, προκειμένου να αποπληρώνει τις διαδοχικές δόσεις προς το ΔΝΤ.

Στο Eurogroup της περασμένης Δευτέρας δεν έγινε καμιά συζήτηση για το ελληνικό ζήτημα. Ο Ντεϊσελμπλούμ είχε ετοιμάσει μια ανακοίνωση, οι υπουργοί την ενέκριναν με συνοπτικές διαδικασίες και ο ολλανδός πρόεδρος του Eurogroup βγήκε στο τέλος και τη διάβασε. Η συγκυβέρνηση, που είχε καλλιεργήσει και πάλι προσδοκίες για μια πολύ θετική δήλωση, βάσει της οποίας ο Ντράγκι θα επέτρεπε τουλάχιστον τη διεύρυνση του βραχυχρόνιου δανεισμού, είχε ήδη φροντίσει από το πρωί της ίδιας μέρας να κατεβάσει τις προσδοκίες (που η ίδια είχε καλλιεργήσει), καθώς ήξερε και το ακριβές περιεχόμενο της ανακοίνωσης του Eurogroup και τις αρνητικές διαθέσεις της ΕΚΤ (τις είχε εκθέσει ο Ντράγκι στους Δραγασάκη-Τσακαλώτο που τον επισκέφτηκαν). Αξίζει τον κόπο να παραθέσουμε αυτή τη σύντομη ανακοίνωση του Eurogroup, η οποία, σημειωτέον, φέρει την υπογραφή και του έλληνα υπουργού των Οικονομικών (για να μην κάνει καμιά «στραβή» ο Μπαρουφάκης, στις Βρυξέλλες είχε σταλεί και ο Παππάς ως γκαουλάιτερ):

*«Το Eurogroup σήμερα κατέγραψε την κατάσταση των διαπραγματεύσεων ανάμεσα στις ελληνικές αρχές και τους θεσμούς. Καλωσορίσαμε την πρόοδο που έχει μέχρι στιγμής επιτευχθεί. Επισημαίνουμε ότι **η αναδιοργάνωση και η βελτίωση των διαδικασιών κατέστησε δυνατή την επίσπευση και συνέδραμε σε μία πιο ουσιώδη συζήτηση**.*

*Την ίδια ώρα, αναγνωρίζουμε ότι **χρειάζονται περισσότερος χρόνος και προσπάθεια ώστε να γεφυρωθούν τα κενά** στα ζητήματα που παραμένουν ανοιχτά. Επομένως, **καλωσορίζουμε την πρόθεση των ελληνικών αρχών να επισπεύσουν το έργο τους με τους θεσμούς**, με την προοπτική να επιτευχθεί μία **επιτυχής κατάληξη της αξιολόγησης σε σύντομο χρονικό διάστημα**.*

*Το Eurogroup επανέλαβε ότι η δήλωση της **20ής Φεβρουαρίου παραμένει το ισχύον πλαίσιο για τις διαπραγματεύσεις**. Από την στιγμή που οι θεσμοί καταλήξουν σε συμφωνία σε τεχνικό επίπεδο για την ολοκλήρωση της τρέχουσας αξιολόγησης, το Eurogroup θα αποφασίσει για την **πιθανή** αποδέσμευση των εναπομεινουσών δόσεων της τρέχουσας συμφωνίας».*

Η ανακοίνωση είναι από διπλωματική άποψη **εξευτελιστική για την ελληνική κυβέρνηση**. Λέει πως οι διαδικασίες επισπεύστηκαν από τότε που αναδιοργανώθηκε η ελληνική διαπραγματευτική ομάδα. Η ευθύνη για την καθυστέρηση αποδίδεται εξ ολοκλήρου στην ελληνική πλευρά, η οποία καλείται να επιταχύνει τη διαπραγμάτευση με την τρόικα. Η τρόικα αναγορεύεται σε αποκλειστικό όργανο διαπραγμάτευσης, με στόχο την ολοκλήρωση της αξιολόγησης βάσει του ισχύοντος Μνημόνιου, ενώ η αποδέσμευση των δόσεων από το Eurogroup θεωρείται **πιθανή και όχι σίγουρη**, ακόμη και αν υπάρξει συμφωνία σε τεχνικό επίπεδο (με την τρόικα δηλαδή).

Ο ίδιος ο Μπαρουφάκης, πέρα από την παπάρα για αναζήτηση «κοινού τόπου μεταξύ του προηγούμενου μνημονιακού προγράμματος και του μεταρρυθμιστικού μεταμνημονιακού προγράμματος, το οποίο ενέκρινε ο ελληνικός λαός την 25η Ιανουαρίου», σημείωσε με νόημα: *«Το τελευταίο 15νθήμερο υπήρξε μεγάλη σύγκλιση στο πλαίσιο του Brussels Group, κυρίως λόγω της δικής μας υπερπροσπάθειας και των **μεγάλων υποχωρήσεων** που κάναμε».*

Σε τι ακριβώς συνίστανται αυτές οι υποχωρήσεις; Ποια ζητήματα έχουν ήδη συμφωνηθεί με την τρόικα; Επισήμως δεν ειπώθηκε τίποτα. Μόνο διαρροές υπάρχουν και μάλιστα σκόπιμα αλληλοσυγκρουόμενες. Γι' αυτό και, πιστοί στην τακτική που ακολουθούμε όλο αυτό το διάστημα, δε θα μπούμε σε μετρολογία. Αλλωστε σε τι μετρολογία να μπούμε, όταν κάθε μέρα διαρρέουν διαφορετικά πράγματα από τα διαφορετικά κέντρα της κυβέρνησης; Το Μαξίμου διαρρέει πως στον ΦΠΑ τα έχουν βρει και απομένει να οριστεί ο ενιαίος συντελεστής, ενώ ο Μπαρουφάκης δηλώνει επίσημα (από το βήμα του συνέδριου του Economist), ότι αποκλείεται να υπάρξει οποιαδήποτε αλλαγή στον ΦΠΑ μέχρι το φθινόπωρο. Τη μια μέρα διαρρέουν ότι πάνε για ρήξη και την άλλη ότι η συμφωνία είναι πολύ κοντά. Τη μια μέρα διαρρέουν ότι η διαπραγμάτευση στο Brussels Group τελείωσε, γιατί οι ομάδες έχουν καταγράψει τις θέσεις τους και μόνο με πολιτική απόφαση μπορεί να συνεχιστεί η διαπραγμάτευση, και την άλλη ανακοινώνουν πως δόθηκε εντολή στον Χουλιαράκη να συνεχίσει τη διαπραγμάτευση στο Brussels Group, καταθέτοντας νέες και κοστολογημένες προτάσεις. Ο Σακελλαρίδης δηλώνει πως ο Τσίπρας θα επιδιώξει πολιτική διαπραγμάτευση στη σύνοδο κορυφής της Ρίγας και λίγες ώρες αργότερα, αφού στο μεταξύ έχει γελάσει και το παρδαλό κατσίκι, το Μαξίμου διαρρέει πως ο κυβερνητικός εκπρόσωπος δεν γνώριζε πως σε συνόδους εκτός Βρυξελλών δε γίνεται καμιά πολιτική διαπραγμάτευση, συμπληρώνοντας πως ο πρωθυπουργός βρίσκεται σε συνεχή προσωπική επαφή με ομολόγους του και κορυφαίους παράγοντες της ΕΕ και του ΔΝΤ. Το Μαξίμου διαρρέει καθησυχαστικά σενάρια και προεξοφλεί υπογραφή συμφωνίας πριν από τα τέλη Μάη, αλλά η πολιτική γραμματεία του ΣΥΡΙΖΑ (στην οποία δεν πήγε ο Τσίπρας, αλλά έστειλε τον Δραγασάκη) εξέδωσε κάτι σαν πολεμικό ανακοινωθέν. Το υπουργικό συμβούλιο ενέκρινε το ξεπούλημα του ΟΛΠ και του ΟΛΘ, μετά από εισήγηση του ΤΑΙΠΕΔ, ο αρμόδιος υπουργός Δρίτσας έχει συμφωνήσει, όμως ο Λαφαζάνης, σε ρόλο τοπικού κομματάρχη στον Πειραιά, σήκωσε τις παντιέρες μαζί με τους συνδικαλιστές του ΟΛΠ.

Αυτό το αλαλούμ είναι σ' ένα βαθμό σκόπιμο. Είναι ένα είδος σκοτσέζικου ντους, στο οποίο υποβάλλει τον ελληνικό λαό η ηγετική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ. Ταυτόχρονα, όμως, είναι και ένδειξη «παιδικής χαράς». Ο Μπαρουφάκης, για παράδειγμα, χολωμένος από το ψαλίδισμα των αρμοδιοτήτων του, εμφανίζεται ως ηγεμόνας και δηλώνει ότι αυτός ως υπουργός Οικονομικών (προσέξτε: αυτός προσωπικά, όχι η κυβέρνηση και ο πρωθυπουργός, που είναι σα να μην υπάρχουν) δεν πρόκειται να υπογράψει συμφωνία που τα νούμερα δε θα βγαίνουν. Δεν έχει σημασία τι θα κάνει στο τέλος, σημασία έχει πως εμφανίζεται ως αυτόνομος έναντι του πρωθυπουργού, εκβιάζοντας ουσιαστικά το Μαξίμου με την απειλή ότι αν δεν τον αναβαθμίσουν και πάλι, θα επιχειρήσει «ηρωική έξοδο» και θα τους κάνει μεγάλη πολιτική ζημιά.

Μετά το μαραθώνιο κυβερνητικό συμβούλιο της περασμένης Τρίτης, έγινε διαρροή σύμφωνα με την οποία ο Τσίπρας είπε πως «εμείς κάναμε ό,τι μας αναλογούσε και τώρα πρέπει οι εταίροι να κάνουν αυτό που τους αναλογεί». Λίγες ώρες πριν, όμως, από το Μαξίμου είχε εκδοθεί non paper που σχολίαζε την ανακοίνωση του Eurogroup, που ήταν σε εντελώς διαφορετικό μήκος κύματος, αφού ανέφερε πως «η ελληνική κυβέρνηση θα λάβει όλες τις **απαραίτητες πρωτοβουλίες** το επόμενο χρονικό διάστημα για να επιτευχθεί αυτή η συμφωνία». Οπως καταλαβαίνετε το «κάναμε ό,τι μας αναλογούσε» με το «θα κάνουμε νέες προσπάθειες» είναι μέρα με νύχτα.

Εκείνο που πρέπει να σημειωθεί είναι πως από την ηγετική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ υπάρχει **πολιτική απόφαση** να κλείσει συμφωνία με τους ιμπεριαλιστές. **Αυτή η συμφωνία δεν υπάρχει περίπτωση να μην είναι μνημονιακή**. Αν δεν υπήρχε τέτοια πολιτική απόφαση, δε θα προωθούσαν ιδιωτικοποιήσεις που μέχρι και τις προγραμματικές δηλώσεις της κυβέρνησης παρουσιάζονταν σαν «κόκκινες γραμμές» (περιφερειακά αεροδρόμια, ΟΛΠ, ΟΛΘ). Εκείνο που διαπραγματεύονται είναι η δοσολογία της συμφωνίας, με την ελπίδα πως οι δανειστές την τελευταία στιγμή θα τους «δώσουν» κάτι. Δηλαδή, ότι θα δεχτούν κάποια μέτρα να μετατεθούν στο μέλλον, ώστε οι Τσιπραίοι να μπορέσουν να περάσουν τη συμφωνία από τη Βουλή και τον ΣΥΡΙΖΑ. **Η μνημονιακή πολιτική συνεχίζεται**.

ΕΛΠΕ: Ενα ακόμη έγκλημα

Πριν στεγνώσει το μελάνι της κυβερνητικής ανακοίνωσης, με την οποία προτεινόταν νέα ηγετική διοικητική ομάδα στα ΕΛΠΕ, ήρθε η έκρηξη και ο τραυματισμός έξι εργατών (οι τρεις πολύ βαριά, με εγκαύματα στο 80% του σώματός τους), για να ξεσκίσει τη μάσκα της «αμοιβαία επωφελούς συνεργασίας δημόσιου και ιδιωτικού τομέα», πρότυπο της οποίας αποτελούν τα ΕΛΠΕ. Τόσο που ο ΣΥΡΙΖΑ να θέλει αυτό το μοντέλο να το προωθήσει και στις ιδιωτικοποιήσεις που βρίσκονται σε εξέλιξη.

Η ΕΛΠΕ ΑΕ είναι μεγάλος (για τα ελληνικά δεδομένα) ενεργειακός όμιλος. Το 42% των μετοχών του ανήκει στην Paneuropean Oil & Industrial Holdings Ltd. (του Ομίλου Λάτση), το 35% στο Ελληνικό Δημόσιο, ενώ το υπόλοιπο ποσοστό είναι διασκορπισμένο σε διάφορους «επενδυτές», οι οποίοι δεν ασχολούνται με τη διοίκηση. Η διοίκηση ασκείται ουσιαστικά από τον Ομιλο Λάτση, μολονότι το Δημόσιο προτείνει πρόσωπα για τις θέσεις του προέδρου και του διευθύνοντα συμβούλου. Στην πραγματικότητα, μέσα από παρασκηνιακές διαδικασίες, ο Ομιλος Λάτση προεγκρίνει τα πρόσωπα που προτείνει το Δημόσιο. Δεν είναι τυχαίο ότι η πρόταση Λαφαζάνη ήταν ένα στέλεχος των ΕΛΠΕ για διευθύνων σύμβουλος και ο περιβόητος Τσοτσορός για πρόεδρος.

Η εταιρία είναι κερδοφόρα. Ακόμη και τούτη την περίοδο που οι τιμές του πετρελαίου κατρακυλούσαν διεθνώς. Για παράδειγμα, το τελευταίο τρίμηνο του 2014 τα ΕΛΠΕ κατέγραψαν ρεκόρ κερδοφορίας, υπερδιπλασιάζοντας τα κέρδη σε σχέση με το ίδιο χρονικό διάστημα του 2013.

Το μυστικό για την αύξηση της κερδοφορίας είναι απλό: δεν ανανεώνουμε το εκπαιδευμένο προσωπικό της επιχείρησης, αλλά αναθέτουμε ένα ολοένα και πιο μεγάλο κομμάτι της εργατικής δουλειάς σε εργολάβους, οι οποίοι χρησιμοποιούν καθαρά δουλοκτητικές σχέσεις παραγωγής. Προσωπικό κατ' ουσία ανεκπαίδευτο, με μεροκάματα πείνας, με εξαντλητικά ωράρια (12ωρα τουλάχιστον), χωρίς τη λήψη μέτρων ασφάλειας, καλούνται να φέρουν σε πέρας εργασίες που απαιτούν υψηλή ειδίκευση, μέτρα ασφάλειας, ρέγουλα και εργαζόμενους όχι εξοντωμένους, για να μπορούν να δρουν σωστά και να αντιδράσουν επίσης σωστά, αν γίνει καμιά «στραβή».

Δεν είναι τυχαίο ότι η διοίκηση της εταιρίας προσπάθησε τις πρώτες ώρες να στεγανοποιήσει το χώρο, όχι μόνο έναντι των δημοσιογράφων, αλλά ακόμη και έναντι της Πυροσβεστικής, στην οποία αρνήθηκε την πρόσβαση στο εργοστάσιο, με το πρόσχημα ότι υπάρχει υπηρεσία πυρασφάλειας της εταιρίας, εκπαιδευμένη για τις ειδικές απαιτήσεις πυρόσβεσης που έχει η πυρκαγιά σ' ένα διυλιστήριο. Τα ίχνη του εγκλήματος έπρεπε να εξαφανιστούν ή να οργανωθούν με τρόπο που να απαλλάσει την εταιρία.

Βλέπετε, είχαν υπάρξει προειδοποιήσεις ακόμη και από τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία του κλάδου (από τις χειρότερες που υπάρχουν), ότι η διαδικασία του Shut Down, προκειμένου να γίνει μηχανολογικός έλεγχος, συντήρηση και καθαρισμός των μονάδων, απαιτεί εκπαιδευμένο προσωπικό. Η διοίκηση απαντούσε ότι χρησιμοποιούνται μόνο ειδικευμένοι εργολάβοι με εκπαιδευμένο προσωπικό. Το «ατύχημα» έδωσε με δραματικό τρόπο την απάντηση. Η εργατική δύναμη είναι εμπόρευμα και για τους καπιταλιστές δε διαφέρει από οποιοδήποτε άλλο εμπόρευμα. Οχι μόνο στους όρους εκμετάλλευσης, αλλά ακόμη και στους όρους που έχουν να κάνουν με την υγεία και τη ζωή. Ετσι βγαίνουν τα υπερκέρδη.

Λαφαζάνης και Σκουρλέτης, οι άμεσα εμπλεκόμενοι υπουργοί (ο πρώτος ως αρμόδιος για την ενέργεια και ο δεύτερος ως υπουργός Εργασίας) έσπευσαν να κάνουν δηλώσεις. Ο δεύτερος έτρεξε και στον Ασπρόπυργο για να ελέγξει από κοντά την κατάσταση. Και βέβαια, μετά την έκφραση της οδύνης του, έσπευσε να πει πως «αυτό που επειγόντως χρειάζεται είναι να υπάρξει άμεση και αποτελεσματική διερεύνηση των αιτιών της τραγωδίας. Αυτό που προέχει, είναι η ζωή και η υγεία των εργαζομένων. Η ασφάλεια στη λειτουργία των ΕΛΠΕ είναι για μας ύψιστο καθήκον. Δεν μπορεί να λειτουργούν τα ΕΛΠΕ χωρίς ασφάλεια». Είπε κι άλλα τέτοια βερμπαλιστικά δεσμευόμενος ότι «η υπόθεση δεν πρέπει να παραπεμφθεί στις καλένδες».

Χρειάστηκε να περάσουν έξι μέρες για να ανακοινώσει το ΣΕΠΕ ότι θα έχει «μόνιμη παρουσία στο διυλιστήριο Ασπροπύργου των ΕΛΠΕ για το επόμενο χρονικό διάστημα και για όσο χρειαστεί». Ο νέος ειδικός γραμματέας του ΣΕΠΕ Απ. Καψάλης, συνοδευόμενος από στελέχη του Σώματος, ήταν να πάει χτες Παρασκευή στα ΕΛΠΕ, για να συναντηθεί «με τους επικεφαλής όλων των εργολαβικών συνεργείων που εμπλέκονται στις εργασίες συντήρησης», στους οποίους όπως ανακοίνωσε «θα επισημάνει και θα επαναλάβει την υποχρέωση της αυστηρής τήρησης των κανόνων προστασίας των εργαζομένων και του συνόλου της εργατικής και ασφαλιστικής νομοθεσίας»!

Εκ των υστέρων και για τα μάτια, θα παρθούν για ένα διάστημα κάποια μέτρα. Μετά όλα θα γυρίσουν στην προηγούμενη κατάσταση. Γιατί οι εργολάβοι παίρνουν τις δουλειές «σκοτωμένες» και για να εξασφαλίσουν το δικό τους κέρδος πρέπει να συμπεριφέρονται στους εργάτες σα να 'ναι δούλοι. Δεν τα ξέρει αυτά ο Καψάλης, που πριν κάνει το άλμα προς την εξουσία ήταν συνεργάτης του ΙΝΕ/ΓΣΕΕ και το «έπαιζε» πολύ ριζοσπάστης;

Δεν πλήρωσαν τους εργαζόμενους του ΟΠΕΚΕΠΕ!

Μια δυσάρεστη έκπληξη περίμενε την περασμένη Τετάρτη τους εργαζόμενους του ΟΠΕΚΕΠΕ (νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου που εποπτεύεται από το υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης). Το δεκαπενθήμερο, που εισπράττουν όλοι οι εργαζόμενοι του δημόσιου τομέα κάθε 13 και 27 του μήνα, δεν είχε μπει στους λογαριασμούς τους. Σε ερωτήσεις που έκαναν εργαζόμενοι προς τη διοίκηση του Οργανισμού πήραν την απάντηση ότι δε γνωρίζει πότε θα μπει στους λογαριασμούς τους το δεκαπενθήμερο!

Ο ΟΠΕΚΕΠΕ είναι ο πρώτος οργανισμός από τον οποίο «σκουπίστηκαν» τα διαθέσιμα, με κοινή υπουργική απόφαση του Π. Λαφαζάνη και του Δ. Μάρδα, προκειμένου να κατατεθούν στην ΤτΕ και να χρησιμοποιηθούν για την αποπληρωμή των τοκογλυφικών δόσεων προς το ΔΝΤ. Στις φωνές που ακούστηκαν τότε από την αντιπολίτευση, η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου απαντούσε πως τα χρήματα για τις ενισχύσεις των αγροτών (ο ΟΠΕΚΕΠΕ είναι ο αρμόδιος φορέας) είναι απολύτως εξασφαλισμένα και θα εκταμιεύονται αμέσως μόλις χρειαστούν.

Για τους μισθούς των εργαζόμενων κανένας δεν έκανε λόγο. Θεωρούσαν αυτονόητο πως γι' αυτούς δεν υπάρχει κανένα ζήτημα. Και να που οι εργαζόμενοι του ΟΠΕΚΕΠΕ είναι οι πρώτοι που πληρώνουν την πολιτική «ξύνω τον πάτο του βαρελιού για να πληρώσω τους δανειστές», δηλαδή τα παράσιτα του διεθνούς χρηματιστικού κεφαλαίου.

Επιπλέον, οι εργαζόμενοι του ΟΠΕΚΕΠΕ, που λόγω της φύσης της δουλειάς τους κάνουν πολλές μετακινήσεις εκτός έδρας, εδώ και ένα μήνα δεν έχουν πληρωθεί τα οδοιπορικά, που πριν τα πληρώνονταν κάθε μήνα. Πληρώνουν τις μετακινήσεις από την τσέπη τους, τώρα τους έκοψαν και το δεκαπενθήμερο του μισθού!

Ψάχνοντας γιατί δεν καταβλήθηκε έγκαιρα το δεκαπενθήμερο των εργαζόμενων στον ΟΠΕΚΕΠΕ, διαπιστώσαμε ότι η συγκυβέρνηση δε στράγγισε μόνο τα διαθέσιμα φορέων που εποπτεύονται από υπουργεία (όπως ο ΟΠΕΚΕΠΕ). Διαπιστώσαμε ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση στράγγισε και διαθέσιμα του προϋπολογισμού του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης!

Εχοντας μείνει χωρίς ρευστό, μετά την ΚΥΑ των Λαφαζάνη και Μάρδα, το ΔΣ του ΟΠΕΚΕΠΕ αναγκάστηκε στις 5 Μάη του 2015 να απευθυνθεί εγγράφως, στον αναπληρωτή υπουργό Β. Αποστόλου για να ζητήσει μέρος της επιχορήγησης που παίρνει από το υπουργείο, προκειμένου να καταβάλει στις 13 του Μάη τους μισθούς, τις ασφαλιστικές εισφορές στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και τα εκτός έδρας.

Σύμφωνα με τον προϋπολογισμό 2015 του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης, στον ΚΑΕ 2212, που αφορά την επιχορήγηση του ΟΠΕΚΕΠΕ, έχουν εγγραφεί 27,9 εκατ. ευρώ, ποσό πολύ μικρότερο σε σχέση με τις προηγούμενες χρονιές. Ο Β. Αποστόλου, αντί να κινήσει τις διαδικασίες στις 5 ή το αργότερο στις 6 Μάη, τις κίνησε στις 11 και 13 με αποφάσεις του που δημοσίευσε στη ΔΙΑΥΓΕΙΑ. Οπως όλα δείχνουν, ναι μεν είχε εγγραφεί το κονδύλι των 27,9 εκατ. ευρώ, αλλά στη συνέχεια το ποσό που απέμεινε στον ΚΑΕ 2212 (μετά την κάλυψη της μισθοδοσίας για το πρώτο τετράμηνο) είχε την τύχη των διαθεσίμων. Γι' αυτό έψαχνε να βρει κονδύλια ο Β. Αποστόλου προκειμένου να καλύψει τις ανάγκες του ΟΠΕΚΕΠΕ για την καταβολή της μισθοδοσίας. Προέκυψε όμως άλλο πρόβλημα. Η απόφαση Αποστόλου δημοσιεύτηκε μεν στη ΔΙΑΥΓΕΙΑ στις 13 Μάη, όμως δε δημοσιεύτηκε και στο ΦΕΚ. Ετσι, οι εργαζόμενοι δεν πληρώθηκαν ούτε στις 14 Μάη και το πιθανότερο ήταν να πληρωθούν 15 Μάη (χτες).

Απ' αυτή την ιστορία αποκαλύφθηκε ότι η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου έκανε γενικό σκούπισμα των διαθεσίμων, όχι μόνο των εποπτευόμενων φορέων αλλά και των προϋπολογισμών των υπουργείων. Αποδείχτηκε ακόμη πως είναι μεγάλο παραμύθι ο κυβερνητικός ισχυρισμός ότι οι φορείς μπορούν να απευθύνονται στην ΤτΕ και μέσα σε δυο ημέρες να εισπράττουν μέρος των διαθεσίμων για να καλύπτουν τις ανάγκες τους. Ο ΟΠΕΚΕΠΕ δεν απευθύνθηκε στην ΤτΕ, αλλά στον αναπληρωτή υπουργό.

Δούλοι των τραπεζιτών

«Πρακτικά η κυβέρνηση δεν έχει καμία εξουσία να κάνει οτιδήποτε μέσα στον τραπεζικό χώρο διότι τα πάντα ελέγχονται από το ΤΧΣ, η νομοθεσία του οποίου δεν δίνει κανέναν ρόλο στην κυβέρνηση. Οποιες αλλαγές έκανα όντας στην αντιπροεδρία τις έκανα μέσα από συνεννοήσεις». Η δήλωση ανήκει στον Γ. Δραγασάκη και έγινε στο πλαίσιο συνέντευξής του στο ημιεπίσημο όργανο του ΣΥΡΙΖΑ (ΕφΣυν, 9-10.5.2015). Η συντάκτρια, ειδικευμένη πλέον στο έργο της στήριξης της συγκυβέρνησης Τσίπρα-Καμμένου, δεν μπήκε στον κόπο να του θυμίσει τις προεκλογικές δηλώσεις του ιδίου (και όλων των στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ), σύμφωνα με τις οποίες αυτή η απαράδεκτη κατάσταση θα άλλαζε και το δημόσιο θα ασκούσε τα δικαιώματά του ως πλειοψηφών μέτοχος, αλλάζοντας τη λειτουργία των τραπεζών έτσι που να υπηρετούν την κοινωνία. Αρκέστηκε στη διαβεβαίωση του Δραγασάκη ότι «εμείς δεν μπορούμε να μην υλοποιήσουμε, με τον ένα ή τον άλλον τρόπο, τη δέσμευσή μας ότι οι τράπεζες θα υπηρετούν την κοινωνία».

Πώς θα γίνει αυτό, όταν «πρακτικά η κυβέρνηση δεν έχει καμία εξουσία να κάνει οτιδήποτε μέσα στον τραπεζικό χώρο»; Προτίθεται η κυβέρνηση να αλλάξει τη νομοθεσία έτσι που το δημόσιο να μπορεί να ασκήσει τα δικαιώματά του ως κάτοχος της πλειοψηφίας των μετοχών; Τέτοια κουβέντα δεν έχει βγει από το στόμα του αντιπροέδρου (ακόμη και ο Στρατούλης σταμάτησε να λέει τις παπαριές που έλεγε προεκλογικά). Επομένως, οι τραπεζίτες θα εξακολουθήσουν να κάνουν κουμάντο στις τράπεζες κι ας ανήκει η πλειοψηφία των μετοχών τους στο δημόσιο (στο ΤΧΣ). Τα μηνύματα από την ΕΚΤ και το κογκλάβιο των ιμπεριαλιστών δανειστών είναι σαφή: στις τράπεζες θα κάνουμε κουμάντο εμείς.

Ο Δραγασάκης δεν έχει κανένα πρόβλημα με την προκλητική ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών, η οποία κόστισε περίπου 40 δισ. ευρώ που τα χρεώθηκε το κράτος και θα ξεπληρωθούν με τον ιδρώτα και το αίμα του ελληνικού λαού. «Αν ο λαός μέσω του κράτους δεν αναλάμβανε τη θυσία για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών με δημόσιο χρήμα, δεν θα ήταν τίποτα όρθιο σήμερα», λέει, επαναλαμβάνοντας την προπαγάνδα των Σαμαροβενιζέλων, την οποία ο ΣΥΡΙΖΑ τότε κατήγγειλε. Εγιναν κι αυτές οι καταγγελίες γαργάρα, όπως και όλα τα άλλα που συγκροτούσαν το δημαγωγικό προεκλογικό λόγο του ΣΥΡΙΖΑ.

Παλιός στο κουρμπέτι, ο Δραγασάκης δεν παρέλειψε να συμπληρώσει: «Βεβαίως αντιμετωπίζουμε δυσκολίες αλλά δεν πρόκειται να συμβιβαστούμε με μια κατάσταση η οποία προστατεύει τη διαπλοκή. Θα προχωρήσουμε στις αναγκαίες αλλαγές σεβόμενοι πάντα τα συμφέροντα των ιδιωτών μετόχων». Ποιες ακριβώς αλλαγές θα κάνουν και ποιο είναι το χρονοδιάγραμμα; Η συντάκτρια δεν τον ρώτησε και οι αναγνώστες της ΕφΣυν έμειναν με την εύλογη απορία.

Εμείς πάντως απορίες τέτοιου τύπου δεν έχουμε. Ακόμη κι αν είχε μείνει κάποιο ίχνος απορίας στο πίσω μέρος του μυαλού μας, φρόντισε να το εξαλείψει ο Δραγασάκης με τη νέα σύσκεψη που έκανε με τους τραπεζίτες το πρωί της περασμένης Τετάρτης. Σ' αυτή τη σύσκεψη δεν έγινε καμιά συζήτηση περί αλλαγών στο καθεστώς διοίκησης των τραπεζών, όπως πληροφορηθήκαμε από το λιτό Δελτίο Τύπου της αντιπροεδρίας. «Συζητήθηκαν η ρευστότητα του τραπεζικού τομέα, η συμβολή των τραπεζών στην καταπολέμηση της φοροδιαφυγής και τη βελτίωση της εισπραξιμότητας των δημόσιων εσόδων, καθώς και η πιο αποδοτική αξιοποίηση αναπτυξιακών δράσεων». Επίσης, «συμφωνήθηκε η συγκρότηση Ομάδας Εργου με τη συμμετοχή εκπροσώπων του Γραφείου του Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης, του υπουργείου Οικονομικών, της Τράπεζας της Ελλάδος και της Ελληνικής Ενωσης Τραπεζών, η οποία θα εκπονήσει, εντός 30 ημερών, στρατηγικό σχέδιο για την ανάπτυξη των ψηφιακών συναλλαγών στη χώρα μας και τον δραστικό περιορισμό της κυκλοφορίας του φυσικού χρήματος».

Το πιο σημαντικό αναφέρεται παρακάτω: «Ακόμα, συμφωνήθηκε να υπάρξει περαιτέρω συνεργασία με στόχο τη βέλτιστη αξιοποίηση των δυνατοτήτων που προκύπτουν από μια δέσμη αναπτυξιακών πρωτοβουλιών ("επενδυτικό σχέδιο Juncker", διάφορα ευρωπαϊκά προγράμματα κ.λπ.)». Η κυβέρνηση ανέλαβε την υποχρέωση να βοηθήσει τους τραπεζίτες, οι οποίοι θα εξακολουθήσουν να διοικούν τις τράπεζες που ανακεφαλαιοποιήθηκαν με κρατικό χρήμα, στη «βέλτιστη αξιοποίηση» των κοινοτικών προγραμμάτων.

Το κερασάκι στην τούρτα είναι η ανακοίνωση ότι η κυβέρνηση προτίθεται «να διερευνήσει τις δυνατότητες συμμετοχής της Ελλάδας στη Νέα Αναπτυξιακή Τράπεζα των BRICS (New Development Bank) μετά τη σχετική πρόταση που υποβλήθηκε προς τη χώρα μας» και πως ο αντιπρόεδρος όρισε «ως υπεύθυνο για την διερεύνηση των δυνατοτήτων αυτών τον Παναγιώτη Ρουμελιώτη»! Ποιον; Τον Π. Ρουμελιώτη! Τον σύμβουλο του Ζολώτα, τον υπουργό των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ, τον παραπεμφθέντα για συμμετοχή στο σκάνδαλο Κοσκωτά (είναι ο μόνος από τους πρώην υπουργούς που δε δικάστηκε, γιατί είχε φροντίσει να τοποθετηθεί ευρωβουλευτής και το Ευρωκοινοβούλιο αρνήθηκε να άρει την ασυλία του), τον έμπιστο της οικογένειας Παπανδρέου, τον εκπρόσωπο των προηγούμενων κυβερνήσεων στο ΔΝΤ, τον από το 2011 αντιπρόεδρο του ΔΣ της Τράπεζας Πειραιώς, πρόεδρο της Επιτροπής Διαχείρισης Κινδύνων του ΔΣ (Risk Management Committee), μέλος της Επιτροπής Στρατηγικού Σχεδιασμού και υπεύθυνο για τις διεθνείς οικονομικές σχέσεις του Ομίλου Πειραιώς!

Πράγματι, η κυβέρνηση είναι αποφασισμένη να συγκρουστεί με τους τραπεζίτες. Φαίνεται πως ο Ρουμελιώτης ανήκει σ' εκείνους που άκουσαν την προειδοποίηση Δραγασάκη ότι «πρέπει να συνειδητοποιήσουν ότι και οι τράπεζες και οι ίδιοι υπάρχουν χάρη στις θυσίες του ελληνικού λαού», και αποφάσισε να υπηρετήσει τον ελληνικό λαό...

Ορκισμένοι θεματοφύλακες της εκπαίδευσης της αγοράς

Ολα τα «μπουμπούκια» του άγριου νεοφιλελευθερισμού συνασπίστηκαν για να κηρύξουν τον πόλεμο στις αλλαγές που προωθεί στην εκπαίδευση το υπουργείο Παιδείας με αιχμές του δόρατος τους «αιώνιους φοιτητές», τα Συμβούλια διοίκησης των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων, τα πειραματικά και πρότυπα σχολεία.

Εστησαν «Πρωτοβουλία» με τίτλο «Παιδεία 2015» και με προμετωπίδα το σύνθημα «Οχι ''Μπαλτά'' στην Παιδεία» και τη στήριξη ισχυρών επιχειρηματικών συμφερόντων που δραστηριοποιούνται στο χώρο της εκπαίδευσης και των ΜΜΕ διοργάνωσαν την πρώτη -κατά δήλωσή τους- κινητοποίηση από μια σειρά σχεδιαζόμενων δράσεων για να ανατρέψουν τις κουτσουρεμένες αστικοδημοκρατικές αλλαγές που προωθεί το υπουργείο Παιδείας με το νομοσχέδιο για τα κατεπείγοντα μέτρα σε πρωτοβάθμια, δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια εκπαίδευση (Κόντρα αρ. φυλ. 820 και 821) και με το πολυνομοσχέδιο που θα έρθει οσονούπω για την κατάργηση των κακόφημων Συμβουλίων Ιδρυμάτων, την επιστροφή των «αιώνιων φοιτητών», κ.λπ. (Κόντρα αρ. φύλ.819).

Η κινητοποίηση πραγματοποιήθηκε στο κλειστό γήπεδο «Σπύρος Λούης» του Αμαρουσίου και σ' αυτή πήρε μέρος όλος ο εσμός της υπεράσπισης των μνημονιακών πολιτικών στην Παιδεία, που ισοπέδωσαν ό,τι είχε απομείνει από το δημόσιο σχολείο και το δημόσιο πανεπιστήμιο, όλοι οι θιασώτες του «ανταγωνιστικού», «αποτελεσματικού» εκπαιδευτικού συστήματος.

Η Βάσω Κιντή, μέλος του Συμβουλίου διοίκησης του ΕΚΠΑ (υποψήφια αρχικά με τη ΔΗΜΑΡ και στη συνέχεια με το Ποτάμι), που το 2013, διαρκούσης της μεγαλειώδους απεργίας των διοικητικών υπαλλήλων που είχαν τεθεί σε διαδικασία διαθεσιμότητας-απόλυσης, δε δίστασε να καλέσει την αστυνομία στο πανεπιστήμιο για να συλλάβει φοιτητές που διαμαρτύρονταν ενάντια στις εκλογές με ηλεκτρονική ψηφοφορία για την ανάδειξη των εσωτερικών μελών του Συμβουλίου του Ιδρύματος (όπως προέβλεπαν οι νόμοι Διαμαντοπούλου-Αρβανιτόπουλου) είναι, να φανταστείτε, η πιο «λάιτ» περίπτωση σ' αυτή την «Πρωτοβουλία», ανάμεσα σε όλο αυτό το «μπουκέτο» των ορκισμένων θεματοφυλάκων της εκπαίδευσης της αγοράς.

Ολα τα μέλη της «Πρωτοβουλίας» είναι «ένας κι ένας». Ιδού κάποια από αυτά:

- Ο Γιάννης Αντωνίου, εκπρόσωπος του λόμπυ των πειραματικών και προτύπων σχολείων, που υπερασπίζεται το θεσμό της «αριστείας», κοντολογίς το διαχωρισμό και την κατηγοριοποίηση στο σχολείο (άρα και στους μαθητές και στους εκπαιδευτικούς), αντανάκλαση του ταξικού διαχωρισμού της κοινωνίας.

- Ο γνωστός για τις συντηρητικές, αντιδραστικές απόψεις του Θάνος Βερέμης, που υπήρξε πρόεδρος του ΕΣΥΠ επί Μαριέττας Γιαννάκου, που σε συνέντευξη-προμοτάρισμα της «Πρωτοβουλίας» στον έτερο Καππαδόκη αντιδραστικό Πορτοσάλτε (τηλεόραση του ΣΚΑΙ 12/5) εξέφρασε τη ναζιστικής έμπνευσης θεωρία ότι ο «άριστος γεννιέται από τη φύση».

- Ο Γρυσπολάκης, τέως πρύτανης του Πολυτεχνείου Κρήτης, εμπνευστής της ψευτο-τρομοπροπαγάνδας ότι στον προαύλιο χώρο του ΕΜΠ διακινούνται ναρκωτικά, κυνηγός κεφαλών αγωνιστών φοιτητών.

- Ο Μιχάλης Σταθόπουλος, τέως πρύτανης του ΕΚΠΑ, που το 1985 συναίνεσε στην άρση του ασύλου και την εισβολή των ΜΑΤ στο Χημείο, όπου πραγματοποιούνταν κατάληψη έπειτα από τη δολοφονία του μαθητή Μιχάλη Καλτεζά από τον μπάτσο Μελίστα.

- Ο Νίκος Σταυρακάκης, τέως πρόεδρος της ΠΟΣΔΕΠ, επικεφαλής της ομάδας των εκσυγχρονιστών που ανακατέλαβαν την Ομοσπονδία για να αποτελέσουν συνοδεία «προθύμων» στις κυβερνητικές προσπάθειες για την επιβολή του επιχειρηματικού πανεπιστήμιου.

- Ο Σωκράτης Κάτσικας, σήμερα καθηγητής στο ΠΑΠΕΙ, μέλος της ομάδας εμπειρογνωμόνων για την αξιολόγηση των ιδρυμάτων της Ενωσης Ευρωπαϊκών Πανεπιστημίων (αξιολόγηση με κριτήρια ανταπόκρισης του πανεπιστήμιου στις ανάγκες της αγοράς), τέως πρύτανης στο Πανεπιστήμιο Αιγαίου και μέλος της Αρχής Διασφάλισης της Ποιότητας στην Ανώτατη Εκπαίδευση.

- Η Μαρία Λεκάκου, μέλος του Συμβουλίου Ιδρύματος στο Πανεπιστήμιο Αιγαίου, υποψήφια βουλευτής με το ΠΑΣΟΚ το 2012. Κατά καιρούς πέρασε ως ειδική σύμβουλος και από τα υπουργεία Εμπορικής Ναυτιλίας και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Το 1994-1995 διετέλεσε πρόεδρος-διευθύνουσα σύμβουλος της Αθηναϊκής-Αναπτυξιακής ΑΕ, εταιρίας που παρέχει εξειδικευμένες γνώσεις σε επιχειρήσεις και οργανισμούς του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα με στόχο την ανάπτυξη της καπιταλιστικής επιχείρησης και την αύξηση του πελατολογίου της.

- Η Νιόβη Παυλίδου, καθηγήτρια της Πολυτεχνικής Σχολής του ΑΠΘ, υποψήφια περιφερειάρχης του ΠΑΣΟΚ στην Κεντρική Μακεδονία, στηριζόμενη και από τον Τζήμερο και στη συνέχεια υποψήφια με το Ποτάμι το 2014.

Στην εκδήλωση προσήλθαν για να δώσουν τα φώτα τους και να στηρίξουν την προσπάθεια οι αφεντομουτσουνάρες της Διαμαντοπούλου, του Αρβανιτόπουλου, του Λοβέρδου, της Μπακογιάννη, του Κυριάκου Μητσοτάκη, του -κατά δήλωσή του- αγρίως νεοφιλελεύθερου Αδριανόπουλου, της Χριστοφιλοπούλου, του ανεκδιήγητου Κικίλια, του Κωστή Χατζηδάκη, του Γρυσπολάκη, του Φορτσάκη, του Σταύρου Θεοδωράκη (που επιθυμεί διακαώς την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων και στην Ελλάδα), επιφανών στελεχών διαφόρων «μαγαζιών» εμπορίας της γνώσης και άλλων βαστάζων και μαϊντανών του αστικού συστήματος.

Την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές όλη αυτή η σάρα η μάρα και το κακό συναπάντημα πραγματοποιεί συγκέντρωση στο Σύνταγμα, έξω από τη Βουλή, όπου ψηφίζεται το νομοσχέδιο για τα «Επείγοντα μέτρα σε πρωτοβάθμια, δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια εκπαίδευση».

Αναμένεται συνέχεια, αφού όλες αυτές οι κινήσεις οργανώνονται παρασκηνιακά απ' όλες τις δυνάμεις -πολιτικές, επιχειρηματικές, πανεπιστημιακές- που στηρίζουν με νύχια και δόντια την εκπαίδευση της αγοράς.

Νομοτεχνικές βελτιώσεις στο νομοσχέδιο για την Παιδεία

Ως υποχώρηση σε συστημικά, συντεχνιακά συμφέροντα και απέναντι στις κυρίαρχες δυνάμεις της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας (ΠΑΣΚ-ΔΑΚΕ) εκλαμβάνουμε τις νομοτεχνικές βελτιώσεις που έκανε το υπουργείο Παιδείας στο νομοσχέδιο με τίτλο «Επείγοντα μέτρα για την Πρωτοβάθμια, Δευτεροβάθμια και Τριτοβάθμια Εκπαίδευση» που ψηφίζεται αυτές τις μέρες στη Βουλή. Πρόκειται για μια ακόμη προσπάθεια των συριζαίων να διατηρήσουν ισορροπίες με κέντρα και μηχανισμούς του συστήματος.

Οι σπουδαιότερες από αυτές τις νομοτεχνικές βελτιώσεις είναι οι εξής:

- Στο εβδομαδιαίο ωρολόγιο πρόγραμμα της Γ΄ Λυκείου, προστίθεται μία ώρα Ιστορία Κοινωνικών Επιστημών αντικαθιστώντας μία ώρα από τη Λογοτεχνία. Το γεγονός αυτό εξόργισε τους φιλόλογους που είδαν να μετρά στον καθορισμό του περιεχομένου των σπουδών και των γνωστικών αντικειμένων η ικανοποίηση άλλης μερίδας απόφοιτων πανεπιστημιακών σχολών σε βάρος της δικής τους.

- Στον κατάλογο των προτύπων Γυμνασίων της χώρας προστίθεται το Γυμνάσιο της Ζωσιμαίας Σχολής Ιωαννίνων. Ο θεσμός της «αριστείας», ο διαχωρισμός δηλαδή των σχολείων σε ''καλά'' και σχολεία για την πλέμπα, αντί να καταργηθεί ενισχύεται με την προσθήκη ενός ακόμη σχολείου για «ιστορικούς» τάχα λόγους για να μην αδικηθεί η περιφέρεια.

- Είναι γνωστό ότι στα πρότυπα σχολεία «αριστείας», γίνεται διάκριση ακόμη και στο εκπαιδευτικό προσωπικό, που πρέπει, σε αντίθεση με τα σχολεία για το λαουτζίκο, να έχει αυξημένα προσόντα. Η αντίληψη αυτή ενισχύεται με τη νομοτεχνική βελτίωση που προβλέπει ως πρόσθετη προϋπόθεση υποβολής υποψηφιότητας σε θέση διευθυντή προτύπου ή πειραματικού σχολείου την κατοχή διδακτορικού διπλώματος ή μεταπτυχιακού διπλώματος ειδίκευσης.

- Οι επόμενες νομοτεχνικές βελτιώσεις φωτογραφίζουν την υποχώρηση απέναντι στα συντεχνιακά συμφέροντα των κυρίαρχων παρατάξεων της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας και διευκολύνουν στελέχη κυρίως των παρατάξεων ΠΑΣΚ-ΔΑΚΕ, που εξασφάλιζαν, χρόνια τώρα χωρίς πρόβλημα, εκπαιδευτικές άδειες για την απόκτηση μεταπτυχιακών τίτλων και πόστα υπεύθυνων σε «καινοτόμα» προγράμματα που προωθούσαν οι πολιτικές ηγεσίες του υπουργείου Παιδείας με τις ευλογίες της ΕΕ, για να υποβάλουν αίτηση για διευθυντές.

Με την πρώτη νομοτεχνική βελτίωση προστίθενται στις κατηγορίες εκπαιδευτικών που προσφέρουν διδακτική υπηρεσία (απαραίτητη προϋπόθεση για να υποβάλει κάποιος αίτηση για διευθυντής) και οι υπεύθυνοι περιβαλλοντικής εκπαίδευσης, αγωγής υγείας, πολιτιστικών σχολικών δραστηριοτήτων και υπευθύνων σε διάφορους οργανισμούς.

Με τη δεύτερη νομοτεχνική βελτίωση καταργείται η μη μοριοδότηση των μονοετών μεταπτυχιακών. «Το διδακτορικό δίπλωμα μοριοδοτείται με τέσσερις μονάδες, ο μεταπτυχιακός τίτλος σπουδών είτε μονοετούς είτε διετούς με δυόμισι μονάδες» .

Με την τρίτη νομοτεχνική βελτίωση αυξάνεται από δύο σε τρεις ο αριθμός των σχολικών μονάδων, στις οποίες μπορεί να υποβάλει υποψηφιότητα ένας εκπαιδευτικός, προκειμένου να επιλεγεί ως διευθυντής. Συγκεκριμένα, εκτός των δυο σχολικών μονάδων στις οποίες μπορούσε με την αρχική διατύπωση του νομοσχέδιου να υποβάλει υποψηφιότητα κάποιος για διευθυντής (μία σχολική μονάδα όπου κατέχει οργανική θέση και μία από τις σχολικές μονάδες που υπηρέτησε την τελευταία πενταετία εντός του ΠΥΣΠΕ ή ΠΥΣΔΕ, ως στέλεχος ή εκπαιδευτικός για τουλάχιστον οχτώ διδακτικές ώρες την εβδομάδα) δίνεται και η επιλογή τρίτης σχολικής μονάδας που δεν υπόκειται σε κανέναν επιπρόσθετο περιορισμό, δηλαδή αυτή μπορεί να είναι οποιουδήποτε ΠΥΣΠΕ ή ΠΥΣΔΕ.

Ονειρο απατηλό ο διορισμός στην εκπαίδευση

Ολα τα δημοσιεύματα στον αστικό Τύπο κάνουν λόγο μόνο για 3.000 προσλήψεις στην εκπαίδευση την επόμενη σχολική χρονιά. Στις προσλήψεις αυτές περιλαμβάνεται και το προσωπικό των ειδικών σχολείων, οπότε ο αριθμός αυτός κατεβαίνει ακόμη πιο κάτω.

Πολύ γρήγορα, λοιπόν, πήγαν περίπατο οι προεκλογικές εξαγγελίες των συριζαίων για 7.000 διορισμούς στην εκπαίδευση.

Ο αναπληρωτής υπουργός Παιδείας Τάσος Κουράκης έδειξε και πάλι τους αναπληρωτές εκπαιδευτικούς, πάνω στους οποίους θα στηριχθεί η λειτουργία των σχολείων και τη νέα σχολική χρονιά. Βεβαίως ούτε γι' αυτό δεν είμαστε σίγουροι, καθώς τα αφεντικά επαγρυπνούν για την τήρηση των μνημονιακών πολιτικών και οι εγχώριοι διαχειριστές του συστήματος υπακούουν πρόθυμα.

Είναι γνωστό ότι τη σχολική χρονιά που διανύουμε και εκπνέει σε λίγο, εργάστηκαν στην εκπαίδευση περίπου 18.000 αναπληρωτές, ενώ ακόμη και τώρα περίπου 2.500-3.000 είναι τα κενά, κυρίως σε ειδικότητες και εκπαιδευτικούς παράλληλης στήριξης. Αν συνυπολογίσουμε το γεγονός ότι κάθε χρόνο συνταξιοδοτούνται περίπου 6.000 εκπαιδευτικοί, αντιλαμβανόμαστε το μέγεθος του προβλήματος. Κοντολογίς, με τους πιο μετριοπαθείς υπολογισμούς θα χρειαστούν πάνω από 25.000 αναπληρωτές να στελεχώσουν τη δημόσια εκπαίδευση. Πρόκειται για την αποθέωση των ελαστικών εργασιακών σχέσεων στην εκπαίδευση, κάτι που διατυμπάνιζαν προεκλογικά οι συριζαίοι ότι θα εκμηδενίσουν.

Επομένως, και του χρόνου μαύρη κι άραχλη θα είναι η κατάσταση στην εκπαίδευση και χιλιάδες τα κενά.

Οσο για τον τρόπο διορισμού των μόνιμων εκπαιδευτικών τίποτε ακόμη δεν έχει αποσαφηνιστεί. Εξαφανίστηκαν και οι «κάθετες» προεκλογικές εξαγγελίες για κατάργηση του διαγωνισμού της ντροπής του ΑΣΕΠ για τους εκπαιδευτικούς, που ακυρώνει τις σπουδές και τα πανεπιστημιακά πτυχία. Σύμφωνα με δηλώσεις του υπουργείου Παιδείας έχει συσταθεί επιτροπή που μελετά τον τρόπο διορισμού, παίρνοντας υπόψη και την απόφαση του ΣτΕ που έκρινε αντισυνταγματικές τις προσλήψεις εκπαιδευτικών εκτός ΑΣΕΠ.

ΕΡΤ: Ταιριαστό δίδυμο

Τσακνής για πρόεδρος, Ταγματάρχης για διευθύνων σύμβουλος είναι το δίδυμο που επέλεξε το τσιπραίικο για τη διοίκηση της «νέας» ΕΡΤ. Ο Τσακνής με το φωτοστέφανο του «αριστερού καλλιτέχνη» (που μάλιστα στήριζε ΑΝΤΑΡΣΥΑ την τελευταία φορά) για το φαίνεσθαι και ο Ταγματάρχης, με καριέρα μάνατζερ και στον ιδιωτικό τομέα και στην ΕΡΤ, για τη διαχείριση του μαγαζιού, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του μνημονιακού περιβάλλοντος, αλλά και σύμφωνα με τις ανάγκες του ΣΥΡΙΖΑ και (δευτερευόντως) του κυβερνητικού του συμμάχου. Και βέβαια, ο Ταγματάρχης, σαν καλός μάνατζερ, μαθημένος μια ζωή να υπηρετεί το εκάστοτε αφεντικό του, θα δίνει αναφορά στον Παππά (δηλαδή στο στενό πυρήνα του Μαξίμου) και όχι στην κυβέρνηση και σίγουρα όχι στον κομματικό μηχανισμό του ΣΥΡΙΖΑ.

Και ο... ριζοσπάστης Τσακνής, γιατί άραγε δέχτηκε τη θέση; Σίγουρα ετοιμάζει κάποιο άρθρο γεμάτο συναισθηματισμούς και εξυπνάδες για να δικαιολογήσει το κρατικό πόστο που ανέλαβε. Εμείς θα θυμίσουμε πως δεν είναι ο πρώτος γυρολόγος που αναζητά μια δεύτερη καριέρα, καθώς η συνθετο-τραγουδιστική του καριέρα έχει πάρει την κατιούσα. Είναι μια καλή ευκαιρία να κάνει κι αυτός το come back.

Δίκη της νεοναζιστικής ΧΑ

Εμμονή για Κορυδαλλό και προσπάθεια προστασίας των ηγετικών στελεχών

Γιατί ο υπουργός Δικαιοσύνης Ν. Παρασκευόπουλος παριστάνει τον Πόντιο Πιλάτο και δεν παίρνει πάνω του την απόφαση για μεταφορά της δίκης των νεοναζί στην αίθουσα τελετών του Εφετείου Αθηνών, αλλά πετάει το μπαλάκι στο ίδιο το δικαστήριο; Γιατί η πρόεδρος του δικαστηρίου Μ. Λεπενιώτη δεν αποφαίνεται ότι «υπάρχει αντικειμενική αδυναμία διεξαγωγής της δίκης», ώστε να υποχρεωθεί ο υπουργός ν' αποφασίσει τη μεταφορά στο Εφετείο; Πού αποσκοπεί αυτό το πινγκ-πονγκ ανάμεσα στον υπουργό και τη διοίκηση του Εφετείου; Μία είναι η απάντηση: θέλουν να κρατήσουν τη δίκη στον Κορυδαλλό, προσδοκώντας ότι θα πέσει το δημοσιογραφικό ενδιαφέρον, ώστε το «κενό δημοσιότητας» να τους διευκολύνει να ρίξουν στα μαλακά την ηγετική ομάδα της νεοναζιστικής συμμορίας, προοπτική που ήδη έχει στρώσει το παραπεμπτικό βούλευμα.

Το νομικό πλαίσιο είναι σαφές. Το άρθρο 18 παρ. 3 του νόμου 1756/1988 («Κώδικας Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάσταση Δικαστικών Λειτουργών») προβλέπει συναρμοδιότητα υπουργού Δικαιοσύνης και προέδρου του δικαστηρίου, που είναι υποχρεωμένοι να βρουν άλλη αίθουσα, αν «υπάρχει διαρκής αντικειμενική αδυναμία πραγματοποίησης των συνεδριάσεων του δικαστηρίου». Υπάρχει σωρεία αποφάσεων των υπουργών Δικαιοσύνης με τις οποίες έγινε εφαρμογή αυτής της διάταξης και άλλαξαν οι αίθουσες διεξαγωγής συγκεκριμένων δικών στο παρελθόν. Ενδεικτικά αναφέρουμε τρεις: με απόφασή του (844/27-7-2006) ο υπουργός Δικαιοσύνης Α. Παπαληγούρας όρισε την αίθουσα τελετών του Εφετείου Αθηνών για την εκδίκαση της έφεσης για την υπόθεση του «ΕΞΠΡΕΣ ΣΑΜΙΝΑ». Ο ίδιος (311/2-4-2007) όρισε την ίδια αίθουσα για την εκδίκαση της υπόθεσης των 49 διαδηλωτών που συνελήφθησαν στο φοιτητικό συλλαλητήριο στις 8.3.2007. Με υπουργική απόφαση (265/9-4-2012), ο Μ. Παπαϊωάννου όρισε την ίδια αίθουσα ως αίθουσα για την εκδίκαση της έφεσης της υπόθεσης των Ζωνιανών.

Γίνεται, λοιπόν, φανερό πως το πινγκ πονγκ ανάμεσα στον Παρασκευόπουλο και το δικαστήριο υπηρετεί σκοπιμότητες και τίποτ' άλλο. Και είναι ιδιαίτερα μεγάλη η ευθύνη του υπουργού, γιατί έχει ήδη γίνει δέκτης οργανωμένης παρέμβασης των συνηγόρων της πολιτικής αγωγής, του δήμου Κορυδαλλού, της αντιπεριφέρειας Πειραιά και της ΠΟΕΣΥ (δημοσιογραφικές ενώσεις).

Την πρόταση της εισαγγελέα Οικονόμου να γίνεται η δίκη τα Σάββατα και τον «προβληματισμό» της προέδρου μήπως θα μπορούσαν οι συνεδριάσεις να γίνονται μετά το μεσημέρι (που έχουν τελειώσει οι εξετάσεις) τα παραδίνουμε στην κρίση του αναγνώστη. Είναι τόσο ξέχειλη η σκοπιμότητα που κάθε σχολιασμός περιττεύει.

Αλλο μείζον θέμα που εγείρεται στην αρχή της δίκης είναι η νομιμοποίηση των παραστάσεων πολιτικής αγωγής. Οπως είναι γνωστό, με το παραπεμπτικό βούλευμα (215/2015) ο Μιχαλολιάκος και τα υπόλοιπα γκεσέμια της ΧΑ δεν κατηγορούνται για ηθική αυτουργία στις πράξεις των ταγμάτων εφόδου (όπως η δολοφονία του Παύλου Φύσσα, το λιντσάρισμα των αιγύπτιων αλιεργατών, η επίθεση στους συνδικαλιστές του ΠΑΜΕ κτλ.). Οι συνήγοροι πολιτικής αγωγής υπέβαλαν παράσταση και σε βάρος του ηγετικού πυρήνα της νεοναζιστικής συμμορίας, που κατηγορείται για «διεύθυνση εγκληματικής οργάνωσης», αναπτύσσοντας εκτενώς και εμπεριστατωμένα τους λόγους που νομιμοποιούν τη δήλωση παράστασης πολιτικής αγωγής. Η υπεράσπιση των νεοναζί ζήτησε διακοπή για να μελετήσει τις θέσεις της πολιτικής αγωγής, όμως είναι σίγουρο ότι θα ζητήσει την απόρριψη της παράστασης πολιτικής αγωγής για την ηγεσία της ΧΑ, με την αιτιολογία ότι αυτή δεν εμπλέκεται στις πράξεις κατά προσώπων. Περιμένουμε με ενδιαφέρον την απόφαση του δικαστηρίου πάνω σ' αυτό το κρίσιμης σημασίας ζήτημα. Γιατί τυχόν απόρριψη της παράστασης πολιτικής αγωγής κατά των ηγετικών στελεχών της νεοναζιστικής συμμορίας θα σημαίνει ενίσχυση του τείχους προστασίας τους.

ΥΓ. Πέρα από την εμμονή της στη διεξαγωγή της δίκης στον Κορυδαλλό, η πρόεδρος Μ. Λεπενιώτη έκανε και την πρώτη χοντρή «γκέλα». Ορισε συνεδρίαση για την Παρασκευή 15 Μάη, στις 11πμ, μέρα και ώρα που είχε ήδη οριστεί συνεδρίαση του τρομοδικείου που δικάζει την υπόθεση του «σχεδίου Φοίνικας»! Στην προσπάθειά της να ορίσει γρήγορα τη συνεδρίαση (παρά το αίτημα διορισμένων συνηγόρων υπεράσπισης να τους δοθεί περισσότερος χρόνος για να ετοιμαστούν), με στόχο να «κατοχυρωθεί» η διεξαγωγή της δίκης στον Κορυδαλλό, η πρόεδρος δε φρόντισε να ενημερωθεί για το πρόγραμμα των άλλων δικών που γίνονται στον ίδιο χώρο!

Μέγαρο Μουσικής Αθηνών

Το δικομματικό σκάνδαλο έγινε τρικομματικό

7 Μάη 2014. Είκοσι οχτώ βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ καταθέτουν ερώτηση καταγγέλλοντας δικομματικό σκάνδαλο υπέρ του Μεγάρου Μουσικής Αθηνών. Η Συντονίστρια της Επιτροπής Ελέγχου Κυβερνητικού Εργου (ΕΕΚΕ) Πολιτισμού του ΣΥΡΙΖΑ Μαρία Κανελλοπούλου κάνει πύρινη δήλωση, με τον χαρακτηριστικό τίτλο: «Μέγαρο Μουσικής Αθηνών: Ενα διαχρονικό δικομματικό σκάνδαλο». Καταγγέλλει ότι «με την υπογραφή τεσσάρων υπουργών, η κυβέρνηση κατέθεσε τροπολογία σχετικά με το Μέγαρο Μουσικής. Σύμφωνα με την τροπολογία, το Μέγαρο, μέχρι τις 31 Αυγούστου, θα μπορεί να συναλλάσσεται χωρίς να προσκομίζει φορολογική και ασφαλιστική ενημερότητα, ενώ δεν θα υπόκειται στις διατάξεις περί συμψηφισμού και αναγκαστικής εκτέλεσης. Παράλληλα, το Δημόσιο δεν θα εισπράττει τόκους και πρόστιμα από τις εγγυήσεις που κατέπεσαν υπέρ του Μεγάρου».

«Η τροπολογία αυτή αποτελεί λαμπρή ομολογία πολιτικής αποτυχίας και ενοχής», κραυγάζει η συντονίστρια βουλευτίνα. Και συνεχίζει: «Το όλο θέμα του Μεγάρου Μουσικής Αθηνών είναι ιδιαίτερα σκοτεινό. Οι Κυβερνήσεις δεν έχουν δημοσιοποιήσει στοιχεία που θα δώσουν στον ελληνικό λαό πλήρη εικόνα για το τι έχει συμβεί».

12 Μάη 2015. Με τροπολογία που υπογράφουν τρεις υπουργοί (Μπαλτάς, Σκουρλέτης, Βαρουφάκης) και τρεις αναπληρωτές υπουργοί (Ξυδάκης, Μάρδας, Στρατούλης) και κατατέθηκε εκπρόθεσμα στο νομοσχέδιο για την εκπαίδευση, παρατείνεται για έναν ακόμη χρόνο η ρύθμιση που πέρυσι ο ΣΥΡΙΖΑ κατήγγειλε ως δικομματικό σκάνδαλο. Εννοείται πως η πρόεδρος της Βουλής στη συγκεκριμένη περίπτωση ξέχασε την (υποτιθέμενη) τυπολατρία της. Η νέα τροπολογία είναι πιο «λαρτζ» από την προηγούμενη, καθώς αυξάνει τις δόσεις της ρύθμισης του Μεγάρου για τις οφειλές του προς το ΙΚΑ, δίνει 50% έκπτωση σε προσαυξήσεις και πρόσθετα τέλη και, πάνω στην τούρλα του Σαββάτου, παρατείνει μέχρι το τέλος Αυγούστου τη θητεία του σημερινού ΔΣ του Μεγάρου.

Στις θέσεις του ΣΥΡΙΖΑ για τον Πολιτισμό μπορεί κανείς να διαβάσει σχετικά με το Μέγαρο: «Με κυβέρνηση της Αριστεράς, το πρώτο βήμα πρέπει να είναι η λειτουργία του Μεγάρου Μουσικής ως δημόσιου φορέα πολιτισμού. Το Μέγαρο Μουσικής θα μπορούσε κάλλιστα να λειτουργεί όπως το Εθνικό Θέατρο και το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος, δηλαδή ως Νομικά Πρόσωπα Ιδιωτικού Δικαίου»! Χρειάζεται, μήπως, κανένα παραπέρα σχόλιο; Απλά να θυμίσουμε την «ειδική» σχέση που έχει το Μέγαρο με το κακόφημο Συγκρότημα Λαμπράκη. Μ' αυτή την τροπολογία, προφανώς, ο ΣΥΡΙΖΑ κηρύσσει τον πόλεμο κατά των ολιγαρχών των μίντια...

Πολιτικοί ψεκασμοί

Μιλάμε για την απόλυτη ξεφτίλα του αναπληρωτή υπουργού Βαγγέλη Αποστόλου και του υπουργού Παναγιώτη Λαφαζάνη. Δεν είναι και λίγο να προωθείς για αντιπρόεδρο του ΕΦΕΤ μια αποτυχούσα υποψήφια του Καμμένου και να σε κάνουν με τα κρεμμυδάκια δεξιοί, πασόκοι και ποταμίσιοι, αποκαλύπτοντας ότι η εν λόγω κυρία είναι γκουρού των... ψεκασμών. Μιλάμε για σπαρταριστές αναρτήσεις στο Διαδίκτυο, του τύπου: *«Νομίζεις είναι κουνούπι; Κοίτα προσεκτικά: Αμερικάνοι ψέκασαν με μικροκάμερες την Ελλάδα»*. Ετσι, πληροφορηθήκαμε πως υπάρχουν και μικροκάμερες που τις κολλάς στον τοίχο κι αφήνουν λεκέ από αίμα. Μπορούμε, όμως, πλέον να κοιμόμαστε ήσυχοι, διότι *«εδώ και δυο μήνες που άλλαξαν οι καταστάσεις δεν παρατηρούνται ψεκασμοί»*! Η μαντάμ, μετά το βομβαρδισμό που δέχτηκε, αναγκάστηκε να παραιτηθεί από την υποψηφιότητά της, αλλά η ξεφτίλα για τους Αποστόλου-Λαφαζάνη έμεινε. Είμαστε περίεργοι ποιος ή ποια από τους ΑΝΕΛ θα είναι ο/η διάδοχος της ψεκασμένης.

Ευαισθησία για τους νεοναζί

Δεν είναι η πρώτη φορά που η Κωνσταντοπούλου δείχνει την ευαισθησία της για τα... δικαιώματα των νεοναζί. Εδώ πήγε να αναβάλει συνεδρίαση της Βουλής, ζητώντας εκβιαστικά από τις εισαγγελικές αρχές να μεταφέρουν τους προφυλακισμένους νεοναζί, θα δίσταζε να αρνηθεί να βγει από τη διάσκεψη των προέδρων της Βουλής μια δήλωση καταδίκης του Λαγού που απείλησε την Κανέλλη; Στην Κωνσταντοπούλου δεν αρκούσε το γεγονός ότι ο Περισσός έκανε επίσημη καταγγελία και έθεσε το θέμα στη διάσκεψη των προέδρων, ήθελε να είναι παρόντες οι πρωταγωνιστές του επεισόδιου! Λες και δεν ξέρει τι είναι οι νεοναζί και ποιος είναι ειδικά ο Λαγός.

Εκ των υστέρων, όταν η Κωνσταντοπούλου διαπίστωσε ότι για χάρη των νεοναζί είχε κάνει μια ακόμη πολιτική γκάφα, άρχισε τα παράπονα ότι γίνεται σπέκουλα σε βάρος της και ότι ο Περισσός «καταγγέλλει αβασίμως την πρόεδρο του Κοινοβουλίου» (την αφεντιά της, δηλαδή). Ομως, ακόμη και ο Φίλης, την κάλυψε μόνο εν μέρει, μοιράζοντας απλώς την ευθύνη. Θα μπορούσε να γίνει παράλληλα πολιτική καταδίκη του περιστατικού και παραπομπή στην Επιτροπή Δεοντολογίας, είπε, όμως το κλίμα αντιδικίας στη διάσκεψη των προέδρων εμπόδισε τη λήψη ομόφωνης απόφασης. Ποιος, όμως, δημιούργησε το κλίμα αντιδικίας; Η Κωνσταντοπούλου και ο κυβερνητικός σύμμαχος, οι ΑΝΕΛ, που δεν ήθελαν να εκδοθεί πολιτική καταγγελία.

Είναι ολοφάνερο πως η Κωνσταντοπούλου δεν ξεκινά από κάποιες νομικίστικου τύπου αγκυλώσεις. Υπάρχει ένα κομμάτι στον ΣΥΡΙΖΑ που θεωρεί ότι οι νεοναζί μπορούν να «συμμαζευτούν», να γίνουν ένα τυπικό εθνικιστικό-ακροδεξιό κόμμα, χωρίς τάγματα εφόδου και εγκληματική συμμορίτικη δράση, το οποίο θα κόβει ψήφους από τη ΝΔ και θα βοηθά έτσι τον ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και τον κυβερνητικό του σύμμαχο, τους ΑΝΕΛ. Η πολιτική νομιμοποίηση των νεοναζί είναι το μείζον πολιτικό πρόβλημα. Αυτή η μερίδα του ΣΥΡΙΖΑ κάνει το ίδιο που έκανε ο Μπαλτάκος.

Πολιτικά ανθρωπάρια

Το πρόβλημα με τον Μάρδα δεν είναι που έχει λογαριασμό στο εξωτερικό και έβγαλε κάποια λεφτά λίγες μέρες πριν τις εκλογές. Το πρόβλημα είναι πως συμπεριφέρθηκε σαν κλεφτοκοτάς που πιάστηκε με την κότα στα χέρια και ισχυριζόταν ότι είναι από το δικό του κοτέτσι. Αν έβγαινε από την αρχή και έλεγε «ναι, έβγαλα λεφτά, φορολογημένα ήταν», θα έκανε μια ειλικρινή δήλωση. Αν μάλιστα επρόκειτο για ένα ποσό 40.000 ευρώ, όπως τελικά παραδέχτηκε, δε νομίζουμε πως θα δημιουργούνταν κάποιο μεγάλο πολιτικό πρόβλημα.

Τι έκανε, όμως; Αρχισε να καταγγέλλει σκευωρία σε βάρος του, χωρίς να λέει ποια είναι η αλήθεια. Στη συνέχεια, επειδή κατάλαβε ότι κάποιοι την έχουν ψάξει τη δουλειά, βγήκε πρωινιάτικα στον ΑΝΤ1 για να πει ότι έστειλε «πολύ λίγα χρήματα στο εξωτερικό, γιατί ήταν να φύγει η κόρη μου να πάει να κάνει μεταπτυχιακό». Και συνέχισε με λαϊκίστικη κλαψούρα: «Δεν νομίζω ότι είμαι ένοχος επειδή θέλω να χρηματοδοτήσω τις σπουδές της κόρης μου». Το βράδυ της ίδιας μέρας αναγκάστηκε να βγει τηλεφωνικά σε εκπομπή του Mega, όπου τον έκανε με τα κρεμμυδάκια ο Μπουμπούκος. Ενώ το πρωί έλεγε ότι έβγαλε τα λεφτά στο εξωτερικό «Νοέμβρη-Δεκέμβρη», το βράδυ παραδέχτηκε ότι τα έβγαλε τρεις μέρες πριν τις εκλογές (διότι «όταν η κόρη μου είναι να φύγει τον Φλεβάρη για το εξωτερικό δεν υπήρχε λόγος να τα καταθέσω από την προηγούμενη χρονιά») και ότι τελικά η κόρη του δεν έφυγε για μεταπτυχιακό, γιατί δεν πέρασε τα μαθήματα που χρωστούσε εδώ. Μόνος του παραδέχτηκε ότι στην προηγούμενη τηλεοπτική εμφάνισή του, μερικές μέρες πριν, είπε ψέματα!

Καταλάβατε γιατί μιλάμε για συμπεριφορά κλεφτοκοτά; Ο τύπος συμπεριφέρθηκε σαν πολιτικό ανθρωπάριο και το Μαξίμου τον κάλυψε πλήρως, μιλώντας για «χυδαία συκοφαντία στο πρόσωπο του Αναπληρωτή Υπουργού και προβοκάτσια στρεφόμενη εναντίον της κυβέρνησης».

Οσο για τον καυγά με το ΠΑΣΟΚ, από το οποίο ξεκίνησε την πολιτική του καριέρα ο Μάρδας, σε ένα έχει αναμφισβήτητα δίκιο ο Βενιζέλος. Σε όλη τη διάρκεια της μνημονιακής περιόδου ο Μάρδας έγραφε ένα άρθρο τη βδομάδα και το έστελνε παντού (και σ' εμάς), μπας και βρεθεί κάποιο έντυπο να το δημοσιεύσει. Σ' αυτά τα άρθρα εμφανιζόταν σαν ένας ούλτρα εκσυγχρονιστής και ούλτρα ευρωπαϊστής οικονομολόγος, που ασκούσε ήπια κριτική στη μνημονιακή πολιτική (πιο ήπια απ' αυτή που ασκούσε τα πρώτα χρόνια ο Σαμαράς), χωρίς να παραλείπει να κατακεραυνώνει τον ΣΥΡΙΖΑ για τις... εξαλλοσύνες του. Ποιος τον έμπασε στη συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου και μάλιστα σε προβεβλημένο πόστο (αναπληρωτής υπουργός Οικονομικών), το οποίο δε νομίζουμε ότι μπορούσε να ονειρευτεί (μέχρι γενικός γραμματέας έφτασε επί ΠΑΣΟΚ), δεν το γνωρίζουμε, αλλά και δεν έχει και καμιά σημασία. Το ποιόν του φάνηκε και σε άλλες περιπτώσεις, αλλά το τελευταίο επεισόδιο ήταν πιο χαρακτηριστικό (κι ας μην είχε άμεση συνάφεια με την κυβερνητική πολιτική).

αντιΚΥΝΩΝΙΚΑ

«Οι σάλπιγγες αναγγέλλουν κρεμάλες / κι ασήμαντα ανθρωπάκια εξαγγέλλουν / όσα δεν θα μπορέσουν να κάνουν ποτέ» (Charles Bukowski).

Στις 22 Μαΐου κλείνει αισίως τα 65 χρόνια του ο Αλέκος Αλαβάνος, για την τύχη του οποίου ομολογούμε ότι δεν γνωρίζουμε και πολλά. Παρακαλούμε να μας ενημερώσει όποιος σύντροφος γνωρίζει.

Την επόμενη μέρα (23/5) έχει γενέθλια ο κυρ-Αντώνης που πάει καιρός που ζούσε στην αυλή (της Merkel. Ο Σαμαράς ντε), κατά ένα χρόνο μικρότερος του κυρ-Αλέκου (ποιο πράσινο γιλέκο ρε;). Και εδώ έχουμε μια παράκληση να απευθύνουμε: Γνωρίζει κανείς πώς έσπασε τον αγκώνα του ο ατυχής και επιρρεπής στα ατυχήματα πρώην πρωθυπουργός; Γιατί όσο κι αν ψάξαμε, δεν βρήκαμε πουθενά την αιτία!

«Ναι, είναι συχνά παρά τη θέλησή του που ένα ελεύθερο πνεύμα σήμερα θα καταφύγει στην ειρωνεία. Τι ευχάριστο να βρει κανείς σε αυτό τον φλεγόμενο κόσμο; Αλλά η αξία του ανθρώπου είναι να ορθώνει το ανάστημά του απέναντι σε όλα όσα θέλουν να τον εκμηδενίσουν» (Albert Camus).

Ακόμα και στον ΣυΡιζΑ (με το συμπάθειο) διαμαρτύρονται για τον ανώτερο αξιωματικό (ταγματάρχη συγκεκριμένα) που πήρε την ΕΡΤ. Τον ταγματάρχη που έγραφε τα γνωστά άρθρα του παρελθόντος, στοχοποιώντας τους εργαζόμενους. Δεν θέλουμε να φανταστούμε ότι γίνεται λόγος για «χούντα των ταγματαρχών», σκεπτόμενοι ότι εμπλέκεται κι εκείνος ο... μισητός Διονύσης του ΚΚΕ...

Η λαϊκή μούσα περιφέρεται μέσα στη χαρά σε αγρούς και κήπους. Χαίρεται την άνοιξη (ποια Πράγα ρε;) και τον Μάη (ποιο '68 ρε;) πετώντας σαν μέλισσα από λουλούδι σε λουλούδι. Ολα αυτά δεν της αφήνουν χρόνο να σκαρώσει νέους δεκαπεντασύλλαβους ή έστω χαϊκού, αφού πρώτα της αποστερούν κάθε επαφή με την πραγματικότητα. Θα μου πείτε ότι και άλλοι έχουν απολέσει την επαφή με την πραγματικότητα, φέρνοντας άπειρα παραδείγματα. Δεν διαφωνώ ουδόλως (Δένδια φόνο, ου δόλος).

«Πρώτη φορά αριστερά» και πρώτη φορά υπουργός σε υποδοχή λειψάνου σε νοσοκομείο! Τελικά τόση θρησκευτική προσήλωση και ευλάβεια δεν είχαν ούτε οι βαθύτατα θρησκευόμενες χούντες του πολύ πρόσφατου ή και απώτερου παρελθόντος! Τι πίνουν εκεί στην αριστεροδεξιά κυβέρνηση; Αφήστε δε το «φόντο» που περιγράφεται μια χαρά ακόμη και από τα αστικά ΜΜΕ. Αντιγράφουμε: «Η υπουργική επίσκεψη στον "Αγιο Σάββα", το ιστορικό νοσοκομείο-σύμβολο του αντικαρκινικού αγώνα, γίνεται σε μια κρίσιμη συγκυρία. Το νοσοκομείο καταρρέει από την έλλειψη προσωπικού, την ώρα που η Μονάδα Ημερήσιας Νοσηλείας "Νίκος Κούρκουλος" για τις ημερήσιες νοσηλείες, παραδομένη με το... κλειδί στο χέρι από την δωρήτρια κυρία Μαριάννα Λάτση, από τα τέλη του περασμένου Ιανουαρίου δεν έχει λειτουργήσει ούτε μία ώρα, δεν έχει περιθάλψει ούτε έναν ασθενή. Είκοσι νοσηλευτές και πέντε γιατροί θα αρκούσαν για να προσφέρουν ημερήσια νοσηλεία σε δεκάδες καρκινοπαθείς, συρρικνώνοντας την ασθένεια αλλά και την ταλαιπωρία τους, την αναμονή τους, τον "ξεσπιτωμό" τους. Ισως και ο κ. Κουρουμπλής σκέφτηκε να καταφύγει στην προσευχή και στο προσκύνημα του λειψάνου όχι μόνο ως άνθρωπος αλλά και ως υπουργός, διότι με αυτήν την ιδιότητα καλείται να αντιμετωπίσει το "καρκίνωμα" του ΕΣΥ: οι ογκολόγοι-παθολόγοι με πολυετή πείρα συνταξιοδοτούνται, ενώ το εναπομείναν προσωπικό δεν επαρκεί για την κάλυψη των αναγκών. Ο "Αγιος Σάββας", όπως όλα τα δημόσια ογκολογικά νοσοκομεία απογυμνώνονται από ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό, την ώρα που η ζήτηση για τις δημόσιες υπηρεσίες υγείας κορυφώνεται και οι καρκινοπαθείς έχουν ανάγκη όσο ποτέ άλλοτε την στήριξη και τη θεραπεία τους από το ΕΣΥ».

«Ανοιξε το παράθυρο της καρδιάς σου. / Ανοιξέ το στους ξεριζωμένους μετανάστες / που σε κοιτούν με βλέμμα κυνηγημένου αγριμιού. / Ανοιξέ το στους άνεργους / που χάνονται στις ψευδαισθήσεις των υποσχέσεων / για μια ακτίνα ήλιου. / Ανοιξε το παράθυρο της καρδιάς σου στα παιδιά των φαναριών / που το κρύο τους περονιάζει τα κόκαλα. / Ανοιξέ το σε αυτούς που απέτυχαν να αλλάξουν τον κόσμο / καίτοι προσπάθησαν. / Ανοιξε το παράθυρο της καρδιάς σου / σε όλους τους απόκληρους της ζωής» (Αντώνης Στασινόπουλος – «Της καρδιάς»).

Κοκκινοσκουφίτσα

Αλληλεγγύη στους πολιτικούς πρόσφυγες

Την ερχόμενη Τρίτη (19 Μάη) στις 7 το απόγευμα θα γίνει πορεία με αφετηρία τα Προπύλαια, απ' αφορμή τις τελευταίες συλλήψεις αγωνιστών πολιτικών προσφύγων από την Τουρκία, που γίνεται στο όνομα της «αντιτρομοκρατικής» συνεργασίας ανάμεσα στη γερμανική και την ελληνική κυβέρνηση.

Πρόκειται για μια τακτική που ξεκίνησε επί συγκυβέρνησης Σαμαροβενιζέλων και συνεχίζεται χωρίς καμιά αλλαγή επί συγκυβέρνησης Τσιπροκαμμένων. Εδώ και χρόνια, όχι πάντοτε κατ' απαίτηση του τουρκικού καθεστώτος, αλλά υπηρετώντας τη δική της κατασταλτική πολιτική, η γερμανική κυβέρνηση έχει βάλει στο στόχαστρο τους πολιτικούς πρόσφυγες της τουρκικής και κουρδικής επαναστατικής Αριστεράς, οι οποίοι έχουν καταφύγει στην Ευρώπη είτε για ν' αποφύγουν συλλήψεις, βασανιστήρια και πολύχρονες φυλακίσεις είτε αφού πέρασαν κάποια χρόνια στα τουρκικά κάτεργα.

Οι ελληνικές κυβερνήσεις για αρκετά χρόνια δεν ακολουθούσαν αυτή την τακτική. Ομως, επί της προηγούμενης συγκυβέρνησης φάνηκε καθαρά πως η τακτική αλλάζει. Φτάσαμε στο σημείο να απαχθεί με γκανγκστερικό τρόπο πολιτικός πρόσφυγας στο κέντρο της Αθήνας και να παραδοθεί άμεσα στις τουρκικές μυστικές υπηρεσίες στα ελληνοτουρκικά σύνορα. Οι τελευταίες συλλήψεις δείχνουν πως η νέα συγκυβέρνηση είναι αποφασισμένη να συνεχίσει την ίδια τακτική. Γι' αυτό και πρέπει να καταγγείλουμε το γεγονός, ασκώντας τη μέγιστη δυνατή πίεση.

Στο μεταξύ, την έκδοση στη Γαλλία του τούρκου αγωνιστή της ΑΤΙΚ (Συνομοσπονδία Τούρκων Εργατών στην Ευρώπη) Ντενίζ Πεκτάς αποφάσισε το Συμβούλιο Εφετών την περασμένη Τρίτη. Σε βάρος του αγωνιστή, ο οποίος έχει γερμανική υπηκοότητα, έχουν εκδοθεί δύο ευρωπαϊκά εντάλματα σύλληψης, ένα από τη Γαλλία κι ένα από τη Γερμανία, στα οποία η πολιτική του δράση στο πλαίσιο της ΑΤΙΚ χαρακτηρίζεται ως τρομοκρατική!

Την Παρασκευή 22 Μάη

Αρχίζει το εφετείο του ΕΑ

Την ερχόμενη Παρασκευή αρχίζει στο τρομοδικείο του Κορυδαλλού (Πενταμελές Εφετείο Κακουργημάτων) η σε δεύτερο βαθμό δίκη για την υπόθεση του Επαναστατικού Αγώνα (αφορά την πρώτη φάση της δράσης της οργάνωσης). Κατηγορούμενοι είναι οι Νίκος Μαζιώτης, Κώστας Γουρνάς και Πόλα Ρούπα (η τελευταία βρίσκεται ακόμη στην παρανομία), που είχαν αναλάβει την πολιτική ευθύνη για τη συμμετοχή τους στην οργάνωση και καταδικάστηκαν για συμμετοχή και για απλή συνέργεια σε όλες τις ενέργειες της οργάνωσης, καθώς και οι Βαγγέλης Σταθόπουλος και Χριστόφορος Κορτέσης, που αρνήθηκαν τη συμμετοχή τους στην οργάνωση, όμως καταδικάστηκαν για «συμμετοχή», χωρίς κανένα αποδεικτικό στοιχείο σε βάρος τους (και οι δύο έχουν αποφυλακιστεί προσωρινά).

Σε κείμενό του ο Ν. Μαζιώτης δηλώνει πως *«όπως στο πρώτο δικαστήριο έτσι και στο εφετείο που ξεκινάει στις 22 Μαΐου, δεν θα δικαστεί ο Επαναστατικός Αγώνας ως "τρομοκρατική" οργάνωση. Θα ξανακουστεί το κατηγορητήριο του Επαναστατικού Αγώνα εναντίον της υπερεθνικής άρχουσας τάξης, των δανειστών, των πολιτικών τους υπηρετών, εναντίον όλων αυτών που αποτελούν μέλη μιας οργανωμένης τρομοκρατικής και εγκληματικής οργάνωσης- του κεφαλαίου και του κράτους-που ληστεύουν και δολοφονούν τους λαούς και που πλουτίζουν από το αίμα τους»*. Σημειώνει ακόμη πως *«η πρώτη δίκη του Επαναστατικού Αγώνα απέδειξε την πολιτική και ηθική ανωτερότητά μας έναντι των διωκτών μας, έναντι του καθεστώτος. Η μεγάλη πολιτική νίκη που πετύχαμε ήταν ότι το δικαστήριο αποδέχτηκε ότι η δίκη είχε πολιτικά χαρακτηριστικά, αφού όπως αντιφατικά ομολόγησε ο εισαγγελέας, "τα πρόσωπα είναι πολιτικά, το ιστορικό φαινόμενο –η ένοπλη πάλη- είναι πολιτικό, αλλά οι πράξεις είναι ποινικές", όπως επίσης αποδέχτηκε βάσει των δικών μας πολιτικών τοποθετήσεων ότι δεν είναι "κοινωφελή ιδρύματα" οι τράπεζες, τα υπουργεία και το χρηματιστήριο που χτύπησε ο Επαναστατικός Αγώνας, θέση που ήταν επιβαρυντική για τις κατηγορίες που αφορούσαν τις ενέργειες της οργάνωσης. Ομως το σπουδαιότερο είναι ότι αποδέχτηκε το δικαστήριο ότι, "όπως προέκυψε ο Επαναστατικός Αγώνας ήταν μια αναρχική οργάνωση της οποίας τα μέλη εύλογο είναι εκ πεποιθήσεως να απεχθάνονται κάθε μορφής ιεραρχική εξάρτηση", και με βάση αυτό απέρριψε την κατηγορία της "διεύθυνσης"»*.

Σε ό,τι αφορά την εμφάνισή του στη δίκη ο Ν. Μαζιώτης τονίζει: *«Η εμφάνισή μου στο εφετείο δεν αποσκοπεί να μειώσει την ποινή ούτε κατά ένα δευτερόλεπτο. Δεν με ενδιαφέρει. Επιθυμώ να παραμείνει η ίδια. Ακόμα και αν υπήρχε η πιθανότητα να μειωθεί η ποινή μου, το αρνούμαι κατηγορηματικά. Επιθυμώ να παραμείνει ίδια με αυτή της συντρόφισσάς μου στην παρανομία. Η εμφάνισή μου στο εφετείο μου ξαναδίνει την ευκαιρία να υπερασπίσω τη δράση του Επαναστατικού Αγώνα, τις ενέργειες της περιόδου 2003-2010, να τις συνδέσω με τα τελευταία χρόνια της κρίσης και της υπαγωγής της χώρας στο μνημόνιο μετά το 2010, να επικαιροποιήσω την αναγκαιότητα του ένοπλου αγώνα στις σημερινές συνθήκες, την αναγκαιότητα δράσης του Επαναστατικού Αγώνα όπως αυτή επιτεύχθηκε και με την επίθεση στη διεύθυνση εποπτείας της Τράπεζας της Ελλάδος στις 10 Απριλίου 2014»*.

Στη δική του δήλωση ο Κ. Γουρνάς σημειώνει πως *«ανεξάρτητα από την πολιτική τοποθέτηση του κάθε κατηγορουμένου, την αγωνιστική του ιστορία ή την πρωτόδικη ποινή που στρέφεται ξεχωριστά κι επιβαρύνει τον καθένα, το κυρίαρχο πολιτικό διακύβευμα και σε αυτή τη δεύτερη δίκη είναι η ιδεολογική-κατασταλτική επίθεση του καθεστώτος απέναντι στην οργάνωση και η προσπάθεια να αποδομηθούν τα πολιτικά χαρακτηριστικά της που έχουν ένα σαφή αντιεξουσιαστικό, αντικαπιταλιστικό προσανατολισμό και στοχεύουν στην προώθηση της κοινωνικής επανάστασης και μέσω του ένοπλου αγώνα. Ιδιαίτερα τη στιγμή που σύντροφοι έχουν επιλέξει την επαναδραστηριοποίηση της οργάνωσης και αυτή παραμένει –κατά δήλωση κάποιων από τα μέλη της- ενεργή σήμερα, η επικαιροποίηση αυτής της επίθεσης λαμβάνει πιο επιτακτικά για το καθεστώς τα χαρακτηριστικά της αντιπαράθεσης όχι με έναν "ιστορικό" εχθρό, αλλά με μια κατατεθειμένη απειλή»*.

Σε ό,τι αφορά την προσωπική του στάση στη δίκη τονίζει: *«Μέσα σε αυτήν τη συνθήκη, έχοντας αναλάβει την πολιτική ευθύνη για τη συμμετοχή μου στην πρώτη περίοδο δράσης του Επαναστατικού Αγώνα, έρχομαι να υπερασπιστώ τις αρχές και την ιστορική πολιτική υπόσταση της οργάνωσης για το μέρος εκείνο που μου αναλογεί και αντιστοιχεί στις επιλογές μου. Οπως και στο πρώτο δικαστήριο θα κάνω το αυτονόητο για την προβολή του συλλογικού οράματος εκείνης της περιόδου, ως αδιαπραγμάτευτο κομμάτι της πολιτικής μου ηθικής κι αξιοπρέπειας, ως χρέος απέναντι στο αίμα που χύθηκε το Μάρτη του 2010»*.

Ολοι οι αγωνιστές που δικάζονται σ' αυτή τη δίκη έχουν την αλληλεγγύη μας, όπως και στον πρώτο βαθμό. Και βέβαια, μείζον καθήκον της αλληλεγγύης είναι να βοηθήσει στην αντιστροφή του πολιτικού κατηγορητήριου, στην κατάδειξη των πραγματικών εγκληματιών που δεν είναι οι αγωνιστές του ΕΑ.

Υπουργός σε ρόλο μεσάζοντα προς τους αποικιοκράτες

Ο Π. Λαφαζάνης ανέθεσε στον εαυτό του το ρόλο του μεσάζοντα προς την εταιρία του αγωγού ΤΑΡ, αποδεικνύοντας τι εννοεί η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ όταν λέει ότι θα επιδιώξει συνεργασίες με το ξένο κεφάλαιο «προς όφελος της εθνικής οικονομίας». Τα μεγάλα λόγια περί καταγγελίας ή αναθεώρησης των αποικιοκρατικού τύπου συμβάσεων έχουν πάει περίπατο και το μόνο που διεκδικεί πλέον η «πρώτη φορά Αριστερά» είναι κάποια ψίχουλα προς όφελος του ντόπιου κεφαλαίου. Στην περίπτωση του ΤΑΡ, η σημερινή συγκυβέρνηση συνεχίζει την πολιτική της προηγούμενης, αδιαφορώντας για τις καταστροφικές επιπτώσεις που θα έχει το πέρασμα του αγωγού από τη χώρα μας και προσπαθώντας να «πουλήσει» τη δημιουργία μερικών πρόσκαιρων θέσεων εργασίας ως αντάλλαγμα.

Η αλληλογραφία μεταξύ Λαφαζάνη και Ατριλ (πρόεδρος της ΤΑΡ AG) «μυρίζει» στήσιμο, όμως και ως αληθινή να τη θεωρήσουμε, αποκαλύπτει και πάλι μια σχέση νεοαποικιοκρατίας.

Στις 11 Μάη ο Λαφαζάνης εστειλε επιστολή στον Ατριλ, στην οποία του έγραφε ότι θεωρεί «αυτονόητο ότι θα προτιμήσετε και θα επιλέξετε, κατά κύριο λόγο, ελληνικές εταιρίες τόσο για την κατασκευή του αγωγού και των συναφών έργων, όσο και για την προμήθεια των υλικών που απαιτούνται». Σ' ένα κρεσέντο ραγιαδισμού συνέχιζε: «Εκτιμούμε ότι μία τέτοια σας επιλογή θα συμβάλλει στην αποδοχή του Εργου από τις τοπικές κοινωνίες και θα εξασφαλίσει σε μεγάλο βαθμό την εμπιστοσύνη και την θετική στάση της κοινωνίας απέναντί του»!

Το πήγε, όμως, και παραπέρα. Σε μια περίοδο που ετοιμάζονται ν' αυξήσουν το χαράτσι του ΦΠΑ, στραγγίζοντας ακόμη περισσότερο το ισχνό λαϊκό εισόδημα, ο Λαφαζάνης τάζει στο μονοπωλιακό όμιλο ειδικό καθεστώς μειωμένου ΦΠΑ! Η επιστολή του κατέληγε ως εξής: «Θέλουμε να σας διαβεβαιώσουμε ότι από την πλευρά μας θα εξετάσουμε θετικά το ζήτημα του ΦΠΑ, το οποίο έχει προβληθεί ως πιθανό συγκριτικό μειονέκτημα στην επιλογή Ελληνικών εταιριών, αν και οφείλουμε να πούμε ότι και από τη δική σας πλευρά χρειάζεται κατανόηση επί του θέματος».

Την επόμενη κιόλας μέρα (12 Μάη) ο Ατριλ είχε στείλει την απάντησή του, την οποία με καμάρι έδωσε στη δημοσιότητα ο Λαφαζάνης. Σ' αυτή, αφού δήλωσε πως «εκτιμούμε ιδιαίτερα την υποστήριξη που λαμβάνουμε από την Ελληνική Κυβέρνηση και την ελληνική κοινότητα» και πως «ο ΤΑΠ εκτιμά πλήρως την ανησυχία σας σχετικά με την συμμετοχή ελληνικών εταιριών κατά τη διάρκεια κατασκευής του αγωγού και αναγνωρίζει τα οφέλη μιας τέτοιας συμμετοχής κατά τη διάρκεια εκτέλεσης του έργου ΤΑΠ», διαβεβαιώνει ότι η εταιρία του «συνεχίζει να καταβάλλει σημαντικές προσπάθειες για να διασφαλίσει ότι η διαδικασία διαγωνισμού εμπεριέχει την αξία της τοπικής εμπειρίας και δεν κάνει διακρίσεις κατά των ελληνικών εταιριών», για να περιγράψει στη συνέχεια μια σειρά τυπικές διαδικασίες, όπως η ανακοίνωση των διαγωνισμών σε τοπικά Μέσα! Ο Ατριλ θεωρεί ότι τα μέτρα που εφάρμοσε σ' αυτόν τον τομέα η εταιρία που διευθύνει «υπήρξαν αποτελεσματικά ως προς την παροχή κάθε ευκαιρίας στις ελληνικές εταιρίες για τη συμμετοχή τους στη διαγωνιστική διαδικασία» και σημειώνει ότι «η ενεργή μας ενασχόληση στο να φέρνουμε σε επαφή εν δυνάμει υπεργολάβους και εργολάβους (μέτρο 4) θα προωθήσει τη συμμετοχή ελληνικών εταιριών ως παρόχους υπεργολαβικών υπηρεσιών και/ή προϊόντων».

Ενώ ο Λαφαζάνης του έγραφε πως πρέπει να προτιμήσουν και να επιλέξουν «κατά κύριο λόγο ελληνικές εταιρίες», ο αρχιμάνατζερ της TAR AG του απάντησε ότι θα δώσει στις ελληνικές εταιρίες «ίσες ευκαιρίες» και με νόημα του υπενθύμιζε ότι το πολύ που μπορούν να προσδοκούν οι ελληνικές εταιρίες είναι οι υπεργολαβίες. Με αγέρωχο τρόπο ο Ατριλ προσπέρασε την προσφορά Λαφαζάνη για ειδικό καθεστώς ΦΠΑ, γράφοντας πως «παρότι ο ΦΠΑ έχει επίπτωση στις τιμές των προσφορών, η επίπτωση αυτή εκτιμάται ότι θα εξισορροπηθεί από τις φυσικές αποκλίσεις μεταξύ των προσφορών και το πλεονέκτημα της εγγύτητας στο εργοτάξιο (π.χ. μικρότερα κόστη μεταφοράς)», εκτιμώντας ότι το θέμα δε θα έχει «καμία αξιοσημείωτη επίπτωση στην ανταγωνιστικότητα των ελληνικών εταιριών». Παρά ταύτα, κρατάει ανοιχτό το θέμα, εκτιμώντας «την δέσμευσή σας να συνεχίσετε να παρακολουθείτε το θέμα αυτό από την πλευρά της Ελληνικής Δημοκρατίας και φυσικά θα ανταποκριθούμε με ίση δέσμευση να συνεχίσουμε να διατηρούμε τις προσπάθειές μας να εξερευνούμε τρόπους να στηρίζουμε την ελληνική ανταγωνιστικότητα, σύμφωνα με την άριστη συνεργασία που έχουμε έως σήμερα».

Γαλαζοπράσινο χαστούκι στη συγκυβέρνηση

«Αρνητική έκπληξη» χαρακτήρισε ο υπουργός Εσωτερικών Ν. Βούτσης την απόφαση του συνέδριου της ΚΕΔΕ, που έγινε σε πολυτελές ξενοδοχείο της Χαλκιδικής, σε ό,τι αφορά την εφαρμογή από τους δημάρχους της ΠΝΠ για τη μεταφορά των διαθεσίμων των δήμων στην ΤτΕ, ώστε να τα χρησιμοποιεί η κυβέρνηση για την αποπληρωμή των δανειστών. Εσπευσε δε να απαλλάξει από κάθε ευθύνη το φίλο του τον Γ. Πατούλη, με τον οποίο είχε κλείσει συμφωνία (με αντάλλαγμα να του κλείσει ραντεβού με τον Τσίπρα στο Μαξίμου για να κάνει ο Πατούλης μια ηγετικού τύπου εμφάνιση στην κεντρική πολιτική σκηνή). «Πιστεύω ότι δεν εκφράζει τον κ. Πατούλη προσωπικά και έχω λόγους να το λέω αυτό» είπε με νόημα ο Βούτσης.

Ο έμπειρος στα πολιτικάντικα τερτίπια υπουργός μίλησε για «συνδικαλισμό πολύ παλαιού τύπου» εκ μέρους της γαλαζοπράσινης πλειοψηφίας της ΚΕΔΕ. Δεν ξέρουμε ποιος είναι ο «νέου τύπου» συνδικαλισμός που έχει κατά νου ο Βούτσης, όμως δικαιολογείται να βγάζει το παράπονό του, γιατί το πολιτικό χαστούκι ήταν πολύ δυνατό και το δέχτηκε προσωπικά ο ίδιος, πάνω που πίστευε ότι έχει ελέγξει τα πράγματα. Οι «βλαχοδήμαρχοι» αποδείχτηκαν σκληρά καρύδια και ο συνδικαλισμός τους έναντι της κυβέρνησης άψογος.

Συνολικά 600,3 εκατ. ευρώ ήταν μέχρι και τη Δευτέρα τα ταμειακά διαθέσιμα των φορέων της Γενικής Κυβέρνησης που μεταφέρθηκαν στην Τράπεζα της Ελλάδας, σε εφαρμογή της Πράξης Νομοθετικού Περιοχομένου (ΠΝΠ). Από την Τοπική Αυτοδιοίκηση είχαν μεταφερθεί μόλις 64,5 εκατ. ευρώ, ελάχιστα πάνω από το 10% του συνόλου. Κι εκεί που ο Βούτσης περίμενε μια απόφαση από το συνέδριο της ΚΕΔΕ, που θα επιβεβαίωνε τη συμφωνία Τσίπρα-Πατούλη στο Μαξίμου, η γαλαζοπράσινη πλειοψηφία συγκεντρώθηκε γύρω από τη γραμμή «δεν πληρώνω», εξουσιοδοτώντας το ΔΣ της ΚΕΔΕ να αλλάξει την απόφαση, αν από μεριάς κυβέρνησης ικανοποιηθούν οι όροι που έθεσαν. Ζητούν δεσμεύσεις από την κυβέρνηση για τις ταμειακές ροές (δηλαδή την άμεση διαθεσιμότητα των χρημάτων που χρειάζονται για να ικανοποιήσουν τις λειτουργικές ανάγκες τους).

Εκεί που οι γαλαζοπράσινοι δήμαρχοι «δίνουν ρέστα» είναι όταν καλούν την κυβέρνηση να αξιοποιήσει τη *«νομική δυνατότητα που έχει να δεσμεύσει τα χρήματα των Δήμων εφόσον κρίνει ότι είναι απαραίτητα, εκδίδοντας είτε διαπιστωτικές πράξεις, είτε νέα Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου, χωρίς να απαιτείται απόφαση των Δημοτικών Συμβουλίων,* ***αναλαμβάνοντας η ίδια εξολοκλήρου την ευθύνη*** *για το αποτέλεσμα της απόφασης αυτής».* Αμα θέλετε τα λεφτά, πάρτε τα μόνοι σας, μην περιμένετε να σας τα δώσουμε εμείς λένε οι γαλαζοπράσινοι δήμαρχοι. Ο στόχος τους είναι προφανής: να σπρώξουν την κυβέρνηση σε μια τέτοια κίνηση και μετά να βγουν οι ίδιοι (και περισσότερο τα κόμματά τους) και να καταγγέλλουν το πρωτοφανές γεγονός της υποχρεωτικής δέσμευσης των αποθεματικών των Δήμων.

Για το τέλος κράτησαν τον «παλαιού τύπου συνδικαλισμό» για τον οποίο μίλησε ο Βούτσης: *«Δηλώνουμε κατηγορηματικά ότι σε περίπτωση που η Κυβέρνηση δηλώσει δημόσια ότι αντιμετωπίζει πρόβλημα η χώρα, η επίλυσή του οποίου συνδέεται με τα ταμειακά διαθέσιμα των Δήμων, δεσμευόμαστε ότι* ***θα τα δώσουμε άμεσα κι επιπλέον θα διαθέσουμε για τη σωτηρία της χώρας και τους μισθούς των Δημάρχων****. Και θα καλέσουμε να πράξει το ίδιο, το σύνολο του πολιτικού προσωπικού της χώρας».* Καλούν, δηλαδή, την κυβέρνηση να κάνει μια εξευτελιστική δήλωση, δηλώνοντας πως χωρίς τα ταμειακά διαθέσιμα των δήμων δε θα μπορεί να πληρώσει μισθούς και συντάξεις. Ετσι και γίνει τέτοια δήλωση, θα ανεβούν αμέσως στα κεραμίδια οι Σαμαροβενιζέλοι, καταγγέλλοντας την κυβέρνηση ότι με την άφρονα πολιτική της άδειασε τα κρατικά ταμεία και οδηγεί τη χώρα σε εσωτερική παύση πληρωμών.

Ιδια η μήτρα που γεννά το σύγχρονο φασισμό:
Ο ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ

Στην εκδήλωση θα γίνει και παρουσίαση της νέας μπροσούρας της «Κόντρας»

Πολιτική εκδήλωση
Παρασκευή 22/5
στις 20.00

ΚΟΝΤΡΑ
Αγαθουπόλεως 65 & Αχαρνών
www. eksegersi.gr

Η τελευταία συζήτηση πριν σφίξουν οι ζέστες (ο τεχνητός κλιματισμός είναι ενοχλητικός), μ' ένα ζέον θέμα που θα βοηθηθεί από την παρουσίαση μιας μπροσούρας. Μόλις βγήκε από το τυπογραφείο και η τιμή της είναι 2 ευρώ.

Μπέρτολτ Μπρεχτ
ΤΑ ΝΤΟΥΦΕΚΙΑ
ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΚΑΡΑΡ

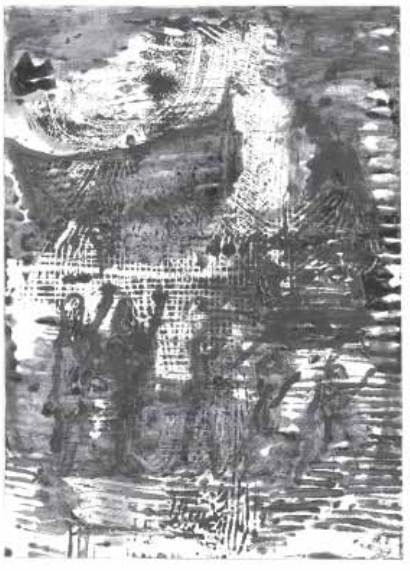

μια τραγωδία για τη στράτευση

ΚΟΝΤΡΑ
Πρώτη παράσταση: Πρωτομαγιά 2015
Έναρξη παραστάσεων 20.30
Αγαθουπόλεως 65 & Αχαρνών
Είσοδος ελεύθερη
Κράτηση θέσεων στο 6975507005

ανοικείωση
www.anoikeiosi.gr

Με μεγάλη επιτυχία συνεχίζονται οι παραστάσεις της «ανοικείωσης» με το κλασικό έργο του Μπέρτολτ Μπρεχτ «Τα ντουφέκια της κυρίας Καράρ», σ' ένα σύγχρονο-επικαιροποιημένο ανέβασμα. Λόγω της μεγάλης ζήτησης από θεατές και του περιορισμένου αριθμού θέσεων κάθε παράστασης, φροντίστε να κάνετε έγκαιρα κράτηση στο 6975507005 (μην περιμένετε να φτάσει το πρωί του Σαββάτου ή της Κυριακής, γιατί το πιθανότερο είναι τότε να μην βρείτε θέση).

Το έργο θα παίζεται ακόμη τα Σαββατοκύριακα 16-17, 23-24 και 30-31 Μάη. Η έναρξη είναι στις 8:30 (αξίζει τον κόπο να φτάσετε στις 8:15 για ν' απολαύσετε τη θαυμάσια ορχήστρα σε μελωδίες και αυτοσχεδιασμούς με αναφορά στον Ισπανικό Εμφύλιο) και η είσοδος είναι ελεύθερη.

Επίσης, μην παραλείψετε να προμηθευτείτε το Πρόγραμμα της παράστασης, που περιλαμβάνει και ολόκληρο το έργο σε μια καινούργια, ρέουσα και ζωντανή μετάφραση (3 ευρώ η τιμή του).

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

«Νέα τζάκια» στο ποδόσφαιρο

Η ενέργεια του ιδιοκτήτη της ΠΑΕ ΠΑΟΚ Ιβάν Σαββίδη να πληρώσει 10.886.811 ευρώ και να μηδενίσει το χρέος του ΠΑΟΚ προς το Δημόσιο (με τη χαριστική ρύθμιση που δεν έκαναν οι Σαμαροβενιζέλοι, έκαναν όμως οι Τσιπροκαμμένοι), έχει δημιουργήσει ένα κλίμα ευφορίας στις τάξεις των οπαδών της ομάδας. Απαντες θεωρούν ότι είναι το πρώτο βήμα για την υλοποίηση του στρατηγικού στόχου της ασπρόμαυρης ΠΑΕ να ενταχθεί τα επόμενα χρόνια, στο club των 20 κορυφαίων ομάδων της Ευρώπης! Εν αναμονή λοιπόν της υλοποίησης δύο ακόμη βασικών παραμέτρων, της ανακαίνισης της Τούμπας και της δημιουργίας νέου προπονητικού κέντρου, θα σχολιάσουμε μια ακόμη σημαντική παράμετρο, που σχετίζεται με τη συγκεκριμένη ενέργεια.

Πληρώνοντας τα χρέη του ΠΑΟΚ, ο Σαββίδης μπορεί να διεκδικήσει πλέον τον τίτλο του πιο κοντινού προς τη σημερινή συγκυβέρνηση ιδιοκτήτη ΠΑΕ. Πριν μερικές μέρες, με αφορμή την ψήφιση του νομοσχέδιου Κοντονή για την «εξυγίανση» του ελληνικού ποδοσφαίρου, η ΠΑΕ ΠΑΟΚ ήταν η πρώτη ομάδα που δήλωσε ότι θα είναι υπέρ του υφυπουργού Αθλητισμού, ακόμη και αν το αποτέλεσμα της ψήφισης θα οδηγούσε σε ένα ποδοσφαιρικό GREXIT. Την περασμένη Δευτέρα, μετά την επίσκεψή του στη ΦΑΕ Θεσσαλονίκης και την πληρωμή του χρέους, έκανε δηλώσεις στις κάμερες που τον περίμεναν, με τις οποίες ευχαρίστησε τον Τσίπρα και τον Καμμένο, γιατί έκαναν αυτό που υποσχέθηκαν, σε αντίθεση με τους προηγούμενους. Ταυτόχρονα, κάλεσε όλους όσους χρωστούν να σκεφτούν ότι ίσως οι δικές τους οφειλές να μπορούν να βοηθήσουν την Ελλάδα, και να τις πληρώσουν, ακολουθώντας το παράδειγμα του ΠΑΟΚ.

Δεν χρειάζεται παρά ο κοινός νους για να καταλάβει κάποιος ότι ο Σαββίδης φιλοδοξεί να γίνει προνομιακός συνομιλητής της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, ελπίζοντας ότι θα είναι ο μεγάλος ευνοημένος από τις εξελίξεις στην υπόθεση των στημένων αγώνων και της δράσης εγκληματικής οργάνωσης στο ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο. Αλλωστε, ο ΠΑΟΚ είναι μια ομάδα που, εκτός των άλλων, έχει αρκετούς οπαδούς στη βόρεια Ελλάδα, μια περιοχή που η εκλογική επιρροή του ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι ιδιαίτερα μεγάλη σε σύγκριση με άλλες.

Τσίπρα, Λαφαζάνη, Τσιρώνη, στη Χαλκιδική η υπομονή τελειώνει

Ενα μήνυμα αλληλεγγύης προς τους αγωνιζόμενους κατοίκους της Χαλκιδικής είναι η καλύτερη αρχή, πριν ξεκινήσουμε να σχολιάσουμε τη μιζέρια της αθλητικής επικαιρότητας. Η στήλη δανείζεται τον τίτλο της από σύνθημα σε πανό της επιτροπής των κάτοικων του Πολύγυρου, που δείχνει ξεκάθαρα ότι ο αγώνας συνεχίζεται και όσο περνάει ο καιρός συνεχίζεται χωρίς αυταπάτες για το ρόλο της «πρώτη φορά Αριστερά» κυβέρνησης.

Στην αθλητική επικαιρότητα, μετά την ολοκλήρωση της κανονικής διάρκειας του πρωταθλήματος ποδοσφαίρου και τον υποβιβασμό του Λεβαδειακού του Γιάννη Κομπότη, η αγωνία κορυφώθηκε γύρω από το ερώτημα: «θα επικυρωθεί η βαθμολογία του πρωταθλήματος;». Τελικά, την περασμένη Τετάρτη, η Σούπερ Λίγκα επικύρωσε τη βαθμολογία μόνο για τις θέσεις 1-5 και επιφυλάχτηκε να επικυρώσει τις υπόλοιπες θέσεις, ανάλογα με τις εξελίξεις στην υπόθεση των στημένων αγώνων και της ύπαρξης εγκληματικής οργάνωσης στο ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο. Στην ψηφοφορία μόνο ο Παναθηναϊκός ψήφισε εναντίον της απόφασης (οι πράσινοι κατέθεσαν αίτημα για αναβολή της επικύρωσης, μέχρι να αποφανθούν οι δικαστές σε ποιους παράγοντες θα ασκήσουν ποινική δίωξη), ενώ ο πρόεδρος του Παναιτωλικού ψήφισε λευκό.

Δε νομίζουμε ότι χρειάζεται να επιχειρηματολογήσουμε πάνω στο γιατί η τμηματική επικύρωση του πρωταθλήματος είναι μια ακόμη ελληνική πατέντα, που απαξιώνει ακόμη περισσότερο το ελληνικό ποδόσφαιρο και αποδεικνύει με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο ότι τα οικονομικά και λοιπά συμφέροντα των καπιταλιστών που ηγούνται των ΠΑΕ είναι πάντα πάνω απ' όλα. Αξίζει όμως να σχολιάσουμε πώς συνδέεται η ψήφος κάθε ομάδας με τα συμφέροντα και τις επιδιώξεις της.

Θα ξεκινήσουμε από τον Παναθηναϊκό που επεδίωξε να μην προχωρήσει η διαδικασία επικύρωσης, ελπίζοντας ότι η άσκηση ποινικής δίωξης εναντίον του Μαρινάκη, για την υπόθεση του στημένου αγώνα Ολυμπιακός-Βέροια 3-0, θα ισοδυναμούσε με υποβιβασμό του Ολυμπιακού και με απευθείας πρόκριση των πράσινων στους ομίλους του Champions League. Μετά την επικύρωση της βαθμολογίας για τις θέσεις 1-5, η ομάδα που θα πάρει τη θέση των ερυθρόλευκων είναι αυτή που θα τερματίσει πρώτη μετά τους αγώνες για τα play offs του πρωταθλήματος. Πλέον οι πράσινοι θα πρέπει να ιδρώσουν για να κατακτήσουν την πρώτη θέση στα play offs και μετά να ελπίζουν σε τιμωρία των ερυθρόλευκων.

Από την πλευρά του Παναιτωλικού, ο πρόεδρός του ψηφίζοντας λευκό έδειξε για μια ακόμη φορά ότι δεν είναι στο άρμα κανενός ισχυρού και διατηρεί την αυτονομία και την ουδετερότητά του. Η ομάδα του Αγρινίου διαθέτει ένα καλό για τα ελληνικά δεδομένα έμψυχο δυναμικό και ανταποκρίνεται στις οικονομικές της υποχρεώσεις, γεγονός που της επιτρέπει να φιγουράρει στις πρώτες θέσεις του βαθμολογικού πίνακα, χωρίς να έχει την ανάγκη του παρασκηνίου και της παράγκας για να πετύχει τους στόχους της.

Οσον αφορά τις ομάδες που ψήφισαν υπέρ της επικύρωσης, οι λόγοι για τον Ολυμπιακό και τον Μαρινάκη είναι προφανείς. Οι ερυθρόλευκοι έδειξαν ότι συνεχίζουν να έχουν τον πρώτο λόγο στις εξελίξεις στο ελληνικό ποδόσφαιρο και έστειλαν μήνυμα προς κάθε κατεύθυνση, ότι δε θα είναι εύκολο σε κανέναν να αμφισβητήσει τα πρωτεία τους. Εκτός όμως από την επικοινωνιακή διάσταση, υπάρχει και η πρακτική. Με την επικύρωση της βαθμολογίας, ο Ολυμπιακός θα δηλωθεί στους ομίλους του Champions League ως εκπρόσωπος της Ελλάδας. Από τη στιγμή αυτή και μετά, μόνο η ΟΥΕΦΑ μπορεί να αποφασίσει αλλαγή ομάδας, αν υπάρξει δικαστική εμπλοκή του Μαρινάκη και αν η ΟΥΕΦΑ κρίνει ότι η εμπλοκή αυτή είναι ουσιαστική.

Για κάποιους ήταν έκπληξη η στάση της ΠΑΕ ΠΑΟΚ που ψήφισε υπέρ της κατοχύρωσης της βαθμολογίας. Οσοι βέβαια έχουν μια στοιχειώδη επαφή με τα δρώμενα στο ελληνικό ποδόσφαιρο είναι σίγουρο ότι θεωρούν τη θέση της ΠΑΕ ΠΑΟΚ απόλυτα φυσιολογική. Ο Σαββίδης φιλοδοξεί να είναι ο προνομιακός συνομιλητής της κυβέρνησης (στο διπλανό σημείωμα υπάρχει αναλυτική αναφορά) και σε καμία περίπτωση δε θα ήθελε να ταυτιστεί με τον Αλαφούζο και τους τυχοδιωκτισμούς του. Την ίδια στιγμή, ο ΠΑΟΚ είναι τρίτος στην κανονική διάρκεια του πρωταθλήματος, συνεπώς οι ελπίδες του για συμμετοχή στους ομίλους του Champions League, σε μια ενδεχόμενη τιμωρία του Ολυμπιακού, είναι περισσότερες μέσω των play offs (αν καταφέρει να ξεπεράσει τους πράσινους και βγει πρώτος), σε σχέση με τη βαθμολογία του πρωταθλήματος. Αν στα παραπάνω προσθέσουμε ότι πρώτος ο Αλαφούζος «πούλησε» την τρόικα και πήρε διαφορετική θέση από ΠΑΟΚ και ΑΕΚ στο νομοσχέδιο Κοντονή, σιγοντάροντας επί της ουσίας τον Μαρινάκη, καταλαβαίνουμε ότι ασυνεπής είναι ο Αλαφούζος και όχι ο Σαββίδης.

Οσον αφορά τις υπόλοιπες ομάδες, κανένας δεν περίμενε να πάρουν θέση για ένα θέμα που δεν τους απασχολεί και να «εκτεθούν». Η κατάσταση είναι ρευστή και θα περιμένουν να δουν ποιος θα είναι ο δυνατός για να σταθούν στο πλευρό του. Από τη στιγμή που Ολυμπιακός και ΠΑΟΚ είπαν ναι στην επικύρωση, μεταθέτοντας πιθανή κόντρα στο μέλλον, οι παράγοντες των μικρομεσαίων ομάδων δεν είχαν κανένα λόγο να ανοίξουν από τώρα τα χαρτιά τους.

Κος Πάπιας

papias@eksegersi.gr

Η πρωτότυπη ιδέα του τμήματος επικοινωνίας και διαφήμισης του Αγιαξ, είχε σαν αποτέλεσμα ο «Αίαντας» να φιγουράρει σε όλα τα αθλητικά site. Για να τιμήσουν την μέρα της μητέρας, οι ποδοσφαιριστές του Αγιαξ βγήκαν στον αγωνιστικό χώρο κρατώντας από το χέρι τις μητέρες τους, αντί για μικρά παιδιά από τις ακαδημίες της ομάδας. Τα τελευταία χρόνια τα αποτελέσματα της ομάδας εντός του αγωνιστικού χώρου δε θυμίζουν σε τίποτα την μεγάλη ομάδα του παρελθόντος, που είχε κερδίσει το θαυμασμό των φιλάθλων, και πλέον ο μοναδικός τρόπος να βρεθεί στην επικαιρότητα είναι επικοινωνιακές ενέργειες.

ΣΙΝΕΜΑ

ΣΟΥΝΤΑΜΠΕ ΜΟΡΤΕΝΤΖΑΙ

Macondo / Σημαδεμένοι δρόμοι

Το Μακόντο είναι μια εθνοτική γειτονιά στα βιομηχανικά προάστια της Βιέννης. Η οικογένεια του Ραμαζάν είναι από την Τσετσενία. Ο Ραμαζάν, αν και έντεκα χρονών μόλις, έχει αναλάβει πάρα πολλές ευθύνες απέναντι στην οικογένειά του, μιας και ο πατέρας του έχει πεθάνει και η μητέρα του δουλεύει συνεχώς. Η ζωή του διαταράσσεται όταν τους επισκέπτεται ένας φίλος του πατέρα του. Μια ξεχωριστή σχέση αναπτύσσεται ανάμεσα στο παιδί και τον ξένο, σχέση που καθώς φαίνεται και οι δυο την έχουν πολύ ανάγκη.

Το σημαντικό στοιχείο της ταινίας δεν είναι ωστόσο η συγκεκριμένη ιστορία που αφηγείται, αν και είναι αρκετά δυνατή, όσο η επικέντρωση στην καθημερινότητα αυτής της γειτονιάς, της οποίας όλα τα μέλη κουβαλούν μια παρόμοια ιστορία. Η Μορτεντζάι, στην πρώτη της σκηνοθετική απόπειρα σε ταινία μυθοπλασίας, επιλέγει ένα θέμα που το ξέρει καλά, δεδομένου ότι και η ίδια είναι παιδί μεταναστών (από το Ιράν) που μεγάλωσε στην Αυστρία.

Η ταινία διακρίνεται για την απλότητα και τους χαμηλούς τόνους της. Ο σχεδόν μονότονος ρυθμός της απορροφά το θεατή στον κόσμο που δημιουργεί. Στέκεται μακριά από κάθε είδους βερμπαλισμούς και συναισθηματισμούς, αλλά ταυτόχρονα τόσο κοντά στην καθημερινή πραγματικότητα αυτών ή παρόμοιων ανθρώπων της συγκεκριμένης ή όποιας άλλης παρόμοιας γειτονιάς. Το απροσδιόριστο τέλος της οδηγεί στην εστίαση της προσοχής στην κατάσταση αυτή καθεαυτή.

ΕΪΜΠΕΛ ΦΕΡΑΡΑ

Παζολίνι

Το 1975 ο Πιερ-Πάολο Παζολίνι δολοφονείται στην παραλία της Οστια, έξω από τη Ρώμη. Εκείνη την περίοδο προετοίμαζε την πρεμιέρα του «Σαλό», ενώ παράλληλα έγραφε το μυθιστόρημα «Πετρέλαιο». Ο νεοϋορκέζος σκηνοθέτης στρέφεται στις τελευταίες ώρες του, προκειμένου αυτές να αποτελέσουν τον πυρήνα γύρω από τον οποίο προσπαθεί να σκιαγραφήσει το προφίλ του.

Ο Φεράρα φαίνεται αμήχανος μπροστά στην πολύπλευρη προσωπικότητα του Παζολίνι. Σε επίπεδο φόρμας, κάνει κάποιες επιλογές εμπνευσμένος από το έργο του, όπως η παράλληλη αφήγηση διάφορων πλευρών του μύθου που χτίζει, που έχουν ένα ενδιαφέρον. Ομως, αποδεικνύεται ανίκανος να προσεγγίσει την πολυεπίπεδη σκέψη του Παζολίνι. Ετσι, άγεται και φέρεται ανάμεσα σε διάφορα σκηνοθετικά ευρήματα που έχουν στόχο να παρουσιάσουν πλευρές αυτής της σκέψης (χωρίς παρολαυτά να το καταφέρνουν, έστω και σε πρώτο επίπεδο), ενώ ταυτόχρονα η οικογενειακή και ερωτική του ζωή έρχονται στο προσκήνιο, με αποκορύφωμα το βράδυ της δολοφονίας (ακόμη και σήμερα οι συνθήκες της δολοφονίας του δεν έχουν διευκρινιστεί εντελώς).

Dixi et salvavi animam meam

Φ.Π.Α.: Φουσκώνει Πάσαν Αγοράν

Χωρίς σάλιο τα κυβερνητικά μέτρα (μέτρα και ξαναμέτρα...)

Στις ύαινες γελάν' / κι όσο για παραμύθια / ένα σωρό πουλάν' / μπας και τσιμπήσουνε τίποτε κουτορνίθια

Σαν ξημερώνει – απ' το πρωί – στην άσκημη Αθήνα – απλώνεται πάντα καταχνιά, μαυρίλα μα και πείνα

Η κυβέρνηση διαπραγμάτευση – το πόπολο ιατρική γνωμάτευση

Και πε και πε, σαβούρωσαν τα φράγκα απ' τον ΟΠΕΚΕΠΕ (άλλη μια επιτυχία της συγκυβέρνησης Σ.ΑΝΕΛ)

➤ Ελληνική δεινοκρατία.

➤ 595 προσλήφθηκαν. Μένουν 1.499.405 πρώην εργαζόμενοι και νυν άνεργοι/ες.

➤ Δεν έχω τίποτα – δεν έχω καθόλου.

➤ «Εμείς έχουμε αίσθηση ευθύνης» - Ντ. Μπακογιάννη. Πες μας γιατί μας φτύνεις...

➤ Κανονικότατα ο Ν. Κοτζιάς στη σύνοδο του ΝΑΤΟ στην Αττάλεια της Τουρκίας. Για πολλοστή και όχι πρώτη φορά...

➤ Το εργοδοτικό έγκλημα στα ΕΛΠΕ καραμπινάτο δείγμα της εξαίρετης αστικής δημοκρατίας...

➤ Δίκη Χρυσής Αυγής: «μαξιλαράκια» για να πέσει στα μαλακά.

➤ Κορίτσια (ΣΑΝΕΛ), ουουου, ο (6ος) στόλος.

➤ Αναδιατάξεις στο επίσημο πολιτικό σκηνικό της Γαλλίας.

➤ Εννοείται πως η κυριακάτικη δουλειά στο μόνο που αποβλέπει είναι η παραπέρα κινεζοποίηση των εργαζομένων και ο φενακισμός της συνείδησης. Ούτε οι εκπτώσεις ούτε το άνοιγμα των καταστημάτων εμπόδισαν τον τζίρο να

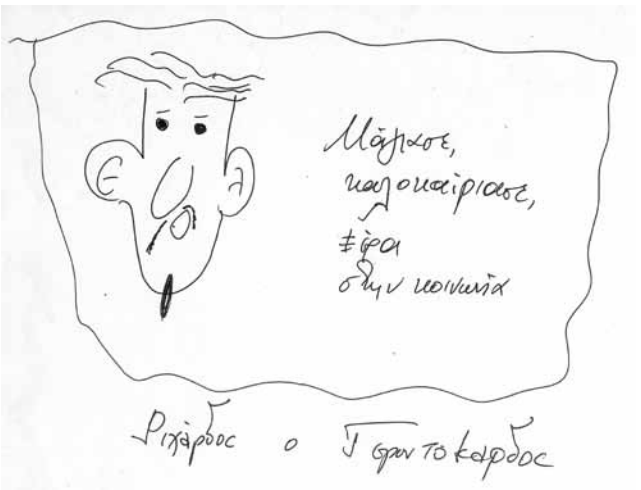

μειωθεί κατά 20% σε σχέση με την περσινή περίοδο. Ουκ αν αγοράσει ο μη έχων και μη κατέχων (παρά μόνον την εργατική του δύναμη).

➤ Κανονικά –και με το νόμο- ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ η «πρώτη φορά...» τις ιδιωτικοποιήσεις.

➤ Τώρα του μπιπ! το ταμ-τιριρίμ ή όχι; «Εμείς δεν είπαμε ποτέ ότι θα σκίσουμε τα μνημόνια» - Γ. Μπαλάφας, συριζαίος, ΒΗΜΑ FM.

➤ 55% στα ΑΕΙ και 40% στα ΤΕΙ η αποχή. Αλλά η Α και ΟΥ, ΔΑΠ (ΝΔΦΚ) seven up πανηγυρίζει.

➤ Αραγε, κατά Ριζοσπάστη, η Βόρεια Κορέα είναι (ακόμη) Λαϊκή Δημοκρατία; Ή μήπως αναβαθμίστηκε σε «Σοσιαλιστική»;

➤ Ο χρόνος είναι χρήμα (για τους καπιταλιστές).

➤ «Να επανέλθουν οι λαοί της Ευρώπης στις αξίες της Δημοκρατίας, της Ισότητας και της Αλληλεγγύης» - Ν. Χουντής στη «Συνάντηση Διαλόγου». Ας βάλουμε, λοιπόν, και του «Σοσιαλισμού», ώστε τα αρχικά να κάνουν την γνωστή και μη εξαιρετέα ομάδα μπάτσων Δ.Ι.Α.Σ.

➤ «Δεν έχουμε μαγικό ραβδί» δήλωσε ο Κατρούγκαλος. Και πώς βγάζατε, ρε σεις, το λαγό απ' το καπέλο προεκλογικά;

➤ Διακυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ (ΑΝΕΛ): Νεφελοκοκκυγία.

➤ «Στις κάλπες οι φοιτητές: Να ολοκληρωθεί η ανατροπή της 25ης Γενάρη καλεί η Ν. ΣΥΡΙΖΑ» (ΑΥΓΗ, 13-5-15). Αποτέλεσμα (απ' το site της ΑΡ.ΕΝ): 4η θέση, με 60 μόλις παραπάνω ψήφους από την ΠΑΣΠ. Κάτι πίνουν οι συριζαίοι και (δεν) το 'χουν κρυφό...

➤ Εκλογές, δημοψήφισμα, μας τα BRICSανε!

➤ Ανεκδοτάκι από την ΔΕΑ (με τα μπούνια συριζαίοι): «Στάση πληρωμών στους τοκογλύφους» («Εργατική Αριστερά», φ. 335, 29-4-15). Πηχυαίος τίτλος φ. 336 (13-5-2015): «Σύγκρουση ΤΩΡΑ με τους δανειστές» - να καλέσουμε μήπως την οδική βοήθεια;

➤ Ολόκληρο άρθρο («Γνώριμα πρόσωπα, παλιές συνταγές») στον «Δρόμο της Αριστεράς» (11-5-15). Αλλά η... έδρα είναι έδρα (ε, Ρούντι;) και βέβαια ο «ειδικός συνεργάτης» συγγραφέας του άρθρου δεν περιλαμβάνει στις προσλήψεις ατόμων από το ΠΑΣΟΚ (είτε «βαθύ» είτε «ρηχό») ως απαραίτητο συμπλήρωμα τον πρόεδρο Πάκη (που η ΚΟΕ έκανε γαργάρα και τον ψήφισε...).

➤ Σπολλάτη μας είπαν / με το χαμόγελο του δήμιου στο στόμα.

➤ Κατά Βαρουφάκη, δεν υπάρχει για την κυβέρνηση θέμα διπλού νομίσματος. Διγλωσσίας ίσως;

➤ «Αυτή η κυβέρνηση δεν θα υπογράψει μνημόνια» Π. (Ψε) κα(σ)μένος. Σωστά. Τα έχει ήδη υπογράψει.

Βασίλης

ΤΑΙΝΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εικόνες της κρίσης

ΗΤΤΕ παρουσιάζει από 16 μέχρι 25 Μάη ένα αφιέρωμα στην αναπαράσταση της οικονομικής, πολιτικής και κοινωνικής κρίσης στον κινηματογράφο, από την περίοδο του βωβού κινηματογράφου της δεκαετίας του '20 έως σήμερα. Στο πλαίσιο αυτού του αφιερώματος θα προβληθούν σπουδαίες ταινίες μυθοπλασίες και ντοκιμαντέρ, τόσο ξένες όσο και ελληνικές, τόσο σύγχρονες όσο και παλαιότερες. Οι τρεις βασικές θεματικές ενότητες είναι οικονομικό κραχ, κοινωνία σε κρίση και εργασιακό περιβάλλον. Φυσικά θα παρουσιαστούν και ταινίες που δεν έχουν να κάνουν άμεσα με αυτές τις θεματικές ενότητες, σχετίζονται όμως με το περιεχόμενο του αφιερώματος. Ταυτόχρονα, θα γίνουν μικρότερα αφιερώματα στους σκηνοθέτες Κεν Λόουτς και Ταρίγκ Τεγκιά. Ο Τεγκιά είναι από τους σύγχρονους αλγερινούς κινηματογραφιστές, το έργο του οποίου παρουσιάζεται πρώτη φορά στην Ελλάδα και έχει να κάνει με την «παγκοσμιοποίηση», τη μετανάστευση, την «τρομοκρατία», την κρατική καταστολή κτλ. Παράλληλα, στο αφιέρωμα περιλαμβάνονται διάφορες εκδηλώσεις, διαλέξεις, εκθέσεις, μουσικές εμφανίσεις. Αναλυτικά το πρόγραμμα στο http://imagesofcrisis.tainiothiki.gr.

Ελένη Π.

Χοντρά παραμύθια

Ο Τσίπρας, λέει, μίλησε τηλεφωνικά με τον Πούτιν και αυτός άφησε ανοιχτό το ζήτημα της πληρωμής προκαταβολής για την μελλοντική κατασκευή του αγωγού. Ολ' αυτά με τη μέθοδο των διαρροών και όχι με επίσημη κυβερνητική ανακοίνωση. Και βέβαια, τίποτα δεν επιβεβαιώθηκε από τη ρωσική πλευρά. Ούτε διαρροές υπήρξαν ούτε δημοσιεύματα στο ρωσικό Τύπο.

Κάποιοι υποστήριξαν ότι η συγκεκριμένη διαρροή έγινε από το Μαξίμου για να ασκηθεί πίεση πάνω στον ειδικό απεσταλμένο του Στέιτ Ντιπάρτμεντ για ενεργειακά θέματα Αμος Χοχστάιν που ήρθε την επομένη στην Αθήνα για να συναντηθεί με τους Κοτζιά και Λαφαζάνη. Εμάς όμως περισσότερο ως κίνηση καλής θέλησης προς τον Λαφαζάνη μάς ακούστηκε όλ' αυτό. Εγινε ρόμπα με την επίσκεψη του Μίλερ της Gazprom και το ξεκαθάρισμα από ρωσικής πλευράς ότι δεν «παίζει» προκαταβολή κι ο Τσίπρας του πρόσφερε στήριξη, υποστηρίζοντας πως το σχέδιο είναι ζωντανό.

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Πάνω η αναμνηστική πλάκα στο σημείο όπου δολοφονήθηκε ο Σωτήρης Πέτρουλας. Κάποιος άφησε ένα μπουκέτο λουλούδια. Κι από κάτω ένα αυτοκόλλητο, ένα παλιό σύνθημα με μαρκαδόρο και η πρωτομαγιάτικη αφίσα της «Κόντρας». Οχι, δεν μας αρέσει καθόλου η σύνθεση. Τη βρίσκουμε πολιτικά αντιαισθητική. Ενα σωρό κολόνες υπάρχουν παραδίπλα, θα μπορούσαν οι πάντες (των συντρόφων μας συμπεριλαμβανόμενων) να κάνουν εκεί την πολιτική τους παρέμβαση. Το μνημείο ενός πεσόντα του κινήματος θα έπρεπε να στέκει μόνο του, λιτό, απέριττο, χωρίς πρόσθετες παρεμβάσεις.

◆ Αυτό στην πολιτική αργκό ονομάζεται «μασάζ». Δυο υπουργοί και δυο μη υπουργοί θα συζητήσουν στα γραφεία της «Εποχής» με θέμα «Κριτήρια για την υπογραφή μιας συμφωνίας - Η εξασφάλιση δυνατοτήτων εφαρμογής της πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ». Οι ευρωρεβιζιονιστές (παλιά τους λέγανε και ευρωπουτάνες, με το συμπάθειο) είναι «μανούλες» στο παιχνίδι με τις λέξεις. Ο Μπαρουφάκης με τη «δημιουργική ασάφεια» είναι παιδάριο μπροστά τους. Προσέξτε τη διατύπωση: δεν μιλούν για εφαρμογή του προγράμματος του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά για εξασφάλιση δυνατοτήτων εφαρμογής του. Αυτό το ρεύμα υπήρξε πάντοτε αντεπαναστατικό-μεταρρυθμιστικό. Τα τελευταία χρόνια, με τη μόδα του «ριζοσπαστισμού» και με την κλασική σοσιαλδημοκρατία να περνάει σε ανοιχτά νεοφιλελεύθερες θέσεις, έχτισαν ένα διαφορετικό προφίλ και με βάση αυτό ξεπετάχτηκαν από το περιθώριο του αστικού πολιτικού συστήματος και έγιναν εξουσία. Στόχος τους ήταν πάντα να κυβερνήσουν. Να γευτούν τα οφέλη της αστικής εξουσίας. Μπορεί κάποιος να πει ότι ο κλήρος τους έλαχε σε άσχημες εποχές, που δεν τους αφήνουν πολλά περιθώρια, ας σκεφτούμε όμως πως αν δεν υπήρχαν αυτές οι άσχημες εποχές ο ΣΥΡΙΖΑ δε θα είχε ξεκολλήσει από το 4%. Τώρα, πρέπει να επιστρατεύσουν όλη τη ρεβιζιονιστική μαεστρία για να πείσουν πως το μείζον είναι η διατήρησή τους στην εξουσία, μέσω της οποίας θα μπορέσουν να προωθούν συνεχείς ρήξεις και να διευρύνουν τα όρια της κοινωνικής τους πολιτικής. Ετσι, κάποια στιγμή, θα ξεπηδήσει και ο... σοσιαλισμός, όπως λέει ο Λαφαζάνης. Μεταξύ τους θα πειστούν. Δεν έχουμε καμιά αμφιβολία γι' αυτό. Είναι από τα πριν έτοιμοι. Κάποιοι θα γκρινιάξουν, κάποιοι θα αποστασιοποιηθούν, κάποιοι θα αποχωρήσουν, όμως η πλειοψηφία θα συνταχθεί με την επίσημη γραμμή. Γι' αυτό γίνονται αυτές οι συζητήσεις. Για να πείσουν εαυτούς και αλλήλους, ότι θα ξεκινήσουν με τη συνέχιση της μνημονιακής πολιτικής, μόλις όμως ανατάξουν την οικονομία και βάλουν τον ελληνικό καπιταλισμό σε τροχιά ανάπτυξης, θ' αρχίσουν τις... θυελλώδεις μεταρρυθμίσεις και τις... διαδοχικές ρήξεις, μέχρι να φτάσουν στην... τελική ρήξη. Με τον κόσμο που τους πίστεψε, όμως, τι θα κάνουν; Σήμερα ξαπλώνουν νωχελικά πάνω στα ψηλά δημοσκοπικά ποσοστά αποδοχής. Αυτό το παραμύθι δεν μπορεί να κρατήσει πολύ. Ο κόσμος θα καταλάβει με την ίδια του την πείρα ότι τον κοροϊδεψαν, ότι του υπέκλεψαν την ψήφο. Δεν έχει σημασία αν θα ξεσηκωθεί κάποιο κίνημα ταξικής αντίθεσης. Αρκεί η απόρριψη να εκφραστεί στην κάλπη. Και τότε θ' αρχίσει η αντίστροφη μέτρηση. Οπως άρχισε για το ΠΑΣΟΚ. Σίγουρα δε θα τους αρέσει, όμως στο μεταξύ θα έχουν γευτεί τα καλά της αστικής εξουσίας. Αυτά είναι τα μόνα που τους ενδιαφέρουν.

Ο δήθεν «ασφαλιστικός κουμπαράς» της συγκυβέρνησης Τσίπρα-Καμμένου

Μπαγιάτικη, ξινισμένη σούπα

Ποιος δεν έχει ακούσει τον αναπληρωτή υπουργό Δ. Στρατούλη να ισχυρίζεται πως όχι μόνο δε θα πειραχτούν τα ασφαλιστικά δικαιώματα και οι συντάξεις, αλλά αντίθετα υπάρχει κυβερνητικός σχεδιασμός για τη δημιουργία ενός ασφαλιστικού κουμπαρά προκειμένου να ενισχυθεί χρηματοδοτικά η κοινωνική ασφάλιση. Για τη δημιουργία αυτού του κουμπαρά θα απαιτήσουν στις διαπραγματεύσεις με τους λεγόμενους θεσμούς, ένα σημαντικό μέρος των εσόδων από τις ιδιωτικοποιήσεις να πηγαίνει σ' αυτόν τον κουμπαρά. Ο Στρατούλης έχει χάσει την αίσθηση του μέτρου και νομίζει ότι απευθύνεται σε ηλίθιους που δεν μπορούν να αντιληφθούν τα συνεχή ψέματα που λέει για το ασφαλιστικό και τις συντάξεις.

Αυτό που ο Στρατούλης παρουσιάζει ως νέο ασφαλιστικό κουμπαρά δεν είναι παρά το περιβόητο ΑΚΑΓΕ (Ασφαλιστικό Κεφάλαιο Αλληλεγγύης Γενεών), δηλαδή κάτι που ήδη υπάρχει. Αν πρέπει να τονιστεί κάτι εισαγωγικά είναι πως με κοινή τροπολογία των υπουργών Στρατούλη, Σκουρλέτη, Βαρουφάκη, Βούτση και Κατρούγκαλου, που ενσωματώθηκε στο νόμο 4335/2015 για τον «εκδημοκρατισμό της Διοίκησης» (τον εισηγήθηκε ο Κατρούγκαλος) **διαιωνίζεται το καθεστώς της αφαίμαξης των αποθεματικών του ΑΚΑΓΕ**, που επιβλήθηκε απ' όλες τις μνημονιακές κυβερνήσεις.

Λέει ο Δ. Στρατούλης, ότι θα απαιτήσουν από τους τροϊκανούς ένα μέρος των εσόδων από τις ιδιωτικοποιήσεις να πηγαίνει σ' αυτόν τον περιβόητο ασφαλιστικό κουμπαρά. Πόσο θα είναι το ποσοστό δεν το ανέφερε. Με την πρόταση αυτή επιδιώκει και κάτι ακόμη: να ωραιοποιήσει την κωλοτούμπα που έκανε η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου σε σχέση με τις προεκλογικές της θέσεις για τις ιδιωτικοποιήσεις. Αποδεχόμαστε τις ιδιωτικοποιήσεις, αλλά δε θα πηγαίνουν όλα τα έσοδα από αυτές για την αποπληρωμή του χρέους, αυτό λέει ο πονηρός Στρατούλης.

Στο άρθρο 149 του ιδρυτικού νόμου για το ΑΚΑΓΕ (3655/2008, ΦΕΚ 58Α, 3.4.2008) προβλέπεται:

«1. Ιδρύεται Κεφάλαιο με την επωνυμία "Ασφαλιστικό Κεφάλαιο Αλληλεγγύης Γενεών" (ΑΚΑΓΕ), το οποίο εποπτεύεται από τα Υπουργεία Οικονομίας και Οικονομικών και Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας.

2. Σκοπός του ΑΚΑΓΕ είναι η δημιουργία αποθεματικών, για την χρηματοδότηση των κλάδων σύνταξης των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης (ΦΚΑ) από 1.1.2009 και μετά, για τη διασφάλιση των συντάξεων των νέων γενεών.

3. Πόροι του ΑΚΑΓΕ από 1.1.2009 είναι:

α) Ποσοστό 10% επί των ετησίων συνολικών εσόδων από αποκρατικοποίηση Δημοσίων Επιχειρήσεων και Οργανισμών

β) Ποσοστό 4% επί των ετησίων συνολικών εσόδων από το ΦΠΑ

γ) Ποσοστό 10% επί του συνόλου των ετησίως εισπραττομένων ποσών από κοινωνικούς πόρους από τους Φορείς, Κλάδους ή Λογαριασμούς Κοινωνικής Ασφάλισης στο άρθρο 150 του παρόντος νόμου».

Η ίδρυση του ΑΚΑΓΕ ήταν μια επινόηση της κυβέρνησης Καραμανλή, που είχε βάλει στο στόχαστρο τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων. Με το νόμο 3655/2008 εισήγαγαν αντιασφαλιστικές ρυθμίσεις και έβαλαν ως στόχο τη συρρίκνωση των εναπομεινάντων ασφαλιστικών δικαιωμάτων.

Ο μόνος πόρος με τον οποίο θα δημιουργούνταν αποθεματικό για τον ΑΚΑΓΕ είναι το 4% επί του ετήσιου συνολικού ΦΠΑ. Οι ιδιωτικοποιήσεις που έγιναν μετά την 1η Γενάρη του 2009 ήταν ελάχιστες, ενώ οι λεγόμενοι κοινωνικοί πόροι των ασφαλιστικών ταμείων έχουν καταργηθεί σχεδόν στο σύνολό τους. Ο πόρος του 4% του ΦΠΑ (ενός φόρου που πλέον δεν εισπράττεται όλος, λόγω της βαθιάς καπιταλιστικής κρίσης και λόγω έλλειψης ουσιαστικού ελέγχου) δεν αρκεί για να δημιουργηθεί ένα σεβαστό ποσό ως αποθεματικό των ασφαλιστικών ταμείων.

Με τον ιδρυτικό νόμο προβλεπόταν ότι μέχρι το τέλος του 2018 δε θα έμπαινε χέρι στα αποθεματικά του ΑΚΑΓΕ. Αυτό, όπως θα δούμε στη συνέχεια, δεν τηρήθηκε. Επειδή οι πόροι από τις ιδιωτικοποιήσεις και τους κοινωνικούς πόρους των ασφαλιστικών ταμείων ήταν από ελάχιστοι έως μηδενικοί, η κυβέρνηση Παπανδρέου προχώρησε στη φορολόγηση των κύριων συντάξεων πάνω από 1.400 ευρώ, από την 1η Αυγούστου του 2010, και των επικουρικών συντάξεων πάνω από 300 ευρώ, από την 1η Σεπτέμβρη του 2011, για να αυξηθεί υποτίθεται το αποθεματικό του ΑΚΑΓΕ. Αυτή η φορολόγηση επιβλήθηκε με τους νόμους 3863/2010 (είναι ο νόμος Λοβέρδου με τον οποίο έγινε μεγάλη ανατροπή του ασφαλιστικού συστήματος) και 3986/2011.

Λέμε «υποτίθεται ότι θα αυξανόταν το αποθεματικό του ΑΚΑΓΕ», γιατί οι πόροι αυτοί **δεν εντάσσονταν στον ειδικό λογαριασμό του ΑΚΑΓΕ και δεν σφραγίζονταν μέχρι τις 31.12.2018**. Με διατάξεις των δύο προαναφερθέντων νόμων δινόταν η δυνατότητα να καλύπτονται ελλείμματα των ασφαλιστικών ταμείων μέχρι τις 31 Δεκέμβρη του 2014. Μετά την 1η Γενάρη του 2015 τα λεφτά που θα απέμεναν θα σφραγίζονταν στο αποθεματικό του ΑΚΑΓΕ.

Σύμφωνα με τον λαλίστατο Δ. Στρατούλη, τα αποθεματικά του ΑΚΑΓΕ ανέρχονται σε 3.052 εκατ. ευρώ και το αποθεματικό από τη φορολόγηση των κύριων και επικουρικών συντάξεων σε 562 εκατ. ευρώ. Πόσο θα ήταν το αποθεματικό εάν δεν έμπαινε χέρι από τις μνημονιακές κυβερνήσεις;

α) Από τον πόρο του 4% επί του ΦΠΑ για την περίοδο από 1.1.2009 μέχρι 31.12.2014 θα ανερχόταν σε 3.820 εκατ. ευρώ.

β) Από τη φορολόγηση των κύριων και επικουρικών συντάξεων το αποθεματικό μέχρι 31.12.2014 θα ανερχόταν σε 2.600 εκατ. ευρώ. Ετσι, θα σχηματιζόταν ένα αποθεματικό ύψους 6.420 εκατ. ευρώ. Τελικά, όμως, το αποθεματικό είναι μόνο 3.052 εκατ. ευρώ, γιατί τα 562 εκατ. ευρώ τα επόμενα τέσσερα χρόνια (2015-2018) θα πάνε να καλύψουν τα ελλείμματα που δημιουργήθηκαν και δημιουργούνται στα ασφαλιστικά ταμεία από την επί χρόνια ασκούμενη αντιασφαλιστική πολιτική προς όφελος των καπιταλιστών εργοδοτών και των ελλειμμάτων του αστικού κράτους. Οπως καταλαβαίνετε, τα 3,1 δισ. ευρώ υπολείπονται κατά πολύ του κοψίματος των αποθεματικών που κινήθηκε μεταξύ 14 και 20 δισ. ευρώ. Οι αστικές κυβερνήσεις και οι καπιταλιστές, διαχρονικά από το 1950, κάνουν αφαίμαξη στα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων και τα έχουν κάνει βαρέλια χωρίς πάτο.

Το συμπέρασμα που βγαίνει είναι πρώτο ότι ο Δ. Στρατούλης και η συγκυβέρνηση δεν εργάζονται προς την κατεύθυνση δημιουργίας ασφαλιστικού μαξιλαριού και της αποτροπής νέων αντιασφαλιστικών ρυθμίσεων που θα συρρικνώσουν κι άλλο τις συντάξεις, κύριες και επικουρικές. Δεύτερο, με την τροπολογία των πέντε υπουργών της συγκυβέρνησης στο νόμο Κατρούγκαλου διαιωνίζεται το καθεστώς αρπαγής των πόρων. Οι πόροι που μαζεύονται από τη φορολογία των συντάξεων θα πηγαίνουν μέχρι τις 31.12.2018 για την κάλυψη των ελλειμμάτων που δημιουργούνται στα ασφαλιστικά ταμεία από την ασκούμενη αντιασφαλιστική πολιτική. Με τη νέα ρύθμιση, οι πέντε υπουργοί της «για πρώτη φορά Αριστεράς» τροποποιούν τους νόμους 3863/2010 και 3986/2011 που προέβλεπαν ότι οι πόροι από τη φορολόγηση των κύριων και επικουρικών συντάξεων από την 1.1.2015 θα ενσωματωθούν και θα σφραγιστούν στον ειδικό λογαριασμό του ΑΚΑΓΕ μέχρι τις 31.12.2018. Σύμφωνα με τη νέα ρύθμιση, αυτή η ενσωμάτωση θα γίνει την 1.1.2019. Στην ουσία δεν θα ενσωματωθούν ποτέ , γιατί από την 1.1.2019 θα αποδεσμευτεί το πενιχρό αποθεματικό του ΑΚΑΓΕ για να καλύπτει ελλείμματα των ασφαλιστικών ταμείων.

Το ασφαλιστικό μαξιλάρι του Στρατούλη είναι η μπαγιάτικη και ξινισμένη σούπα του ΑΚΑΓΕ. Η εργατική τάξη παράγει τον πλούτο και δεν πρέπει να παραιτηθεί από το αίτημα για πλήρη ασφάλιση με χρηματοδότηση από τους καπιταλιστές και το αστικό κράτος.

βαθύ κόκκινο

Οι βλαβερές συνέπειες του μεσσιανισμού!

Η φυλλάδα του Ψυχάρη το έγραψε πρώτη: «"Φωνή λαού" είναι τα αποτελέσματα της GPO, που παρουσίασε το Mega: οι ψηφοφόροι -μαζί τους και εκείνοι που επέλεξαν τον ΣΥΡΙΖΑ στις πρόσφατες εκλογές- θέλουν συμφωνία με τους δανειστές και τάσσονται υπέρ της "πάση θυσία" παραμονής στην ευρωζώνη με συντριπτικά ποσοστά, που καμία κυβέρνηση δεν δικαιούται να παραγνωρίσει» (Τα Νέα, 30.4.2015).

Μας είχε κάνει εντύπωση τότε το γεγονός ότι δεν ακούστηκε οποιαδήποτε αποδοκιμασία από πλευράς ΣΥΡΙΖΑ. Ανεπίσημη έστω. Κανένας τους δε βγήκε να πει πως οι μεγαλοεκδότες στήνουν γκάλοπ για να πιέσουν την κυβέρνηση να υποταχτεί στους δανειστές. Μόνο ο Λαφαζάνης «πέταξε» κάτι σε μια συνέντευξή του, αλλά ο Λαφαζάνης είναι αυτός που γκρινιάζει και όχι αυτός που αποφασίζει.

Ημασταν σίγουροι πως, ακόμη και αν δεν υπήρχαν αφανείς δίαυλοι επικοινωνίας ανάμεσα στο Μαξίμου και το κακόφημο Συγκρότημα, η συγκεκριμένη «γραμμή» βόλευε τη συγκυβέρνηση, διότι «έλεγε» πως ο λαός θέλει συμφωνία «πάση θυσία». Σ' αυτές τις περιπτώσεις δεν χρειάζεται να υπάρξει σώνει και καλά προσυνεννόηση. Το Συγκρότημα είναι σε θέση να καταλάβει πώς μπορεί να βοηθήσει το Μαξίμου να κινηθεί πιο γρήγορα προς τη μνημονιακή προσαρμογή, περνώντας του το μήνυμα ότι θα έχει στήριξη όταν υπογράψει τη συμφωνία, με «άδειασμα» των Σαμαροβενιζέλων που θα επιχειρήσουν να κάνουν ζημιά στον ΣΥΡΙΖΑ. Ουσιαστικά, το Συγκρότημα πρόσφερε στον ΣΥΡΙΖΑ μια κατασκευασμένη λαϊκή υποστήριξη σε οποιαδήποτε μνημονιακή συμφωνία υπογράψει η κυβέρνηση.

Αν στην περίπτωση του Συγκροτήματος μπορεί να ισχυριστεί κάποιος ότι δεν υπήρχε προσυνεννόηση με το Μαξίμου και ότι το Συγκρότημα κάνει τις επιθυμίες του πραγματικότητα, στην περίπτωση της ΕφΣυν δεν μπορεί να εγερθεί οποιαδήποτε αμφιβολία. Η εν λόγω φυλλάδα λειτουργεί ως δημοσιογραφικό όργανο του Μαξίμου. Γι' αυτό και δεν μας εξέπληξε καθόλου η δημοσίευση γκάλοπ αντίστοιχου με αυτό που έγινε κατά παραγγελίαν του Mega και η επισήμανση στο κύριο άρθρο ότι (και) αυτό το γκάλοπ «ουσιαστικά καταγράφει την προϊούσα πορεία του εκλογικού σώματος προς τον πολιτικό ρεαλισμό» (ΕφΣυν, 9-10.5.2015)!

Ετσι, πέντε ακριβώς χρόνια μετά την υπογραφή του πρώτου Μνημόνιου, δεν ακούμε για «προσαρμογή προς τον ρεαλισμό» κάποιου ηγέτη ή κάποιου κόμματος (το έλεγαν από το Νοέμβρη του 2011 για τον Σαμαρά, από τον Ιούνη του 2012 και για τον Κουβέλη, τώρα το λένε για τον Τσίπρα), αλλά για προσαρμογή του λαού προς το ρεαλισμό! Υποτίθεται ότι οι κυβερνήσεις φοβούνταν τις λαϊκές αντιδράσεις, ενώ τώρα η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου καλείται να ακούσει το λαό που της λέει να βιαστεί να υπογράψει συμφωνία.

Ετσι, αναμένεται να έχουμε για πρώτη φορά μια μνημονιακή συμφωνία, η οποία θα παρουσιαστεί ως έχουσα τη συναίνεση της μεγάλης πλειοψηφίας του ελληνικού λαού! Αυτό ασφαλώς συνιστά αλλαγή στο πολιτικό σκηνικό και δε χρειάζεται να εξηγήσουμε γιατί. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι αυτού του τύπου η συναίνεση δε θα κρατήσει πολύ. Ομως έχει σημασία να την καταγράψουμε ως «στιγμή» που περιέχει το σπέρμα της μελλοντικής ανατροπής της.

Πρόκειται για μια ακόμη απόδειξη της κυριαρχίας της αστικής πολιτικής, η οποία φτάνει σε μια κορύφωση που πριν από μερικούς μήνες θα φαινόταν αδιανόητη: ο λαός να φέρεται ότι ζητά την υπογραφή Μνημόνιου. Πιο πολύ, όμως, πρέπει να το σημειώσουμε ως κραυγαλέα ένδειξη αδυναμίας της εργατικής τάξης, η οποία δεν μπορεί στοιχειωδώς να αρθρώσει ανεξάρτητο πολιτικό λόγο και να κινηθεί αντιπολιτευτικά (πόσο μάλλον μαχητικά, στο δρόμο) ενάντια στην αστική πολιτική. Πρόκειται για ιστορικό δυστύχημα που πρέπει να θεραπευτεί.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

ΚΟΝΤΡΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση**:** Εκτύπωση**:** ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σπηλιάς 5, Μεταμόρφωση